

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2005 z dnia 16 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2006 z dnia 16 listopada 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2016/2007 z dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.36754-2014/C (ex 2014/NN i 2013/N), którą Węgry częściowo wdrożyły i planują wdrożyć na rzecz AUDI HUNGARIA MOTOR Ltd. (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 405) ⁽¹⁾ 24

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2008 z dnia 15 listopada 2016 r. dotycząca środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7023) ⁽¹⁾ 51

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2009 z dnia 15 listopada 2016 r. w sprawie zatwierdzenia programów szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła przedłożonych przez państwa członkowskie (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7219) ⁽¹⁾ 66

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2010 z dnia 16 listopada 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 na Węgrzech (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7506) ⁽¹⁾ 69

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2011 z dnia 16 listopada 2016 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7508) ⁽¹⁾ 73

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2012 z dnia 16 listopada 2016 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Austrii (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7512) ⁽¹⁾	81
---	----

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 138/16/COL z dnia 28 czerwca 2016 r. zezwalająca Islandii na odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w odniesieniu do istniejących przepisów w zakresie wydawania świadectw zdatości do lotu dla importowanych statków powietrznych [2016/2013]	84
★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 139/16/COL z dnia 28 czerwca 2016 r. zezwalająca Norwegii na odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w odniesieniu do przepisów dotyczących ograniczeń czasu lotu dla przewoźnika lotniczego Widerøes Flyselskap AS [2016/2014]	87

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2005

z dnia 16 listopada 2016 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 18 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) na podstawie art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽²⁾ wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej dnia 4 stycznia 2016 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów papieru termoczułego („ETPA”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała o wszczęciu dochodzenia w szczególności znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących i władze koreańskie, znanych importerów, użytkowników i przedsiębiorstwa handlowe i wezwała te podmioty do wzięcia udziału w dochodzeniu.
- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu („rzecznik praw stron”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) zostało uchylone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 18.2.2016, s. 7.

- (5) Przeprowadzono dwa przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron na wniosek grupy Hansol, do której należą obaj powiązani współpracujący producenci eksportujący. Podczas pierwszego przesłuchania, które odbyło się w marcu 2016 r., zwrócono się z wnioskiem o zwolnienie szeregu powiązanych przetwórców z udzielenia odpowiedzi na kwestionariusz. W następstwie przesłuchania i wizyty weryfikacyjnej u jednego z powiązanych przetwórców mającej na celu upewnienie się co do argumentów uzasadniających wniosek o zwolnienie Komisja podtrzymała decyzję o konieczności wypełnienia kwestionariusza przez jednego z powiązanych przetwórców i udzieliła zwolnienia trzem pozostałym powiązanym przetwórcom. Podczas drugiego przesłuchania, które odbyło się we wrześniu 2016 r., obaj współpracujący producenci eksportujący, szereg niepowiązanych importerów i użytkowników oraz przedstawiciele koreańskiego rządu podnieśli wiele argumentów odnoszących się do definicji produktu objętego postępowaniem, skargi, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii.

a) *Kontrola wyrywkowa*

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła również, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu geograficznego. Próba składała się z trzech producentów unijnych z dwóch różnych państw członkowskich. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 75–95 % ⁽¹⁾ wielkości sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii wśród przedsiębiorstw, które zgłosiły się w niniejszej sprawie, oraz szacunkowej całkowitej wielkości sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie próby dobranej na etapie tymczasowym. Żadna ze stron nie zgłosiła uwag na temat proponowanej próby i próba tymczasowa została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

Kontrola wyrywkowa importerów

- (8) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Jeden przetwórca niepowiązany z działalnością importową dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.

b) *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu*

- (10) Komisja wysłała kwestionariusze do dwóch powiązanych producentów eksportujących, mianowicie do Hansol Paper Co., Ltd. („Hansol Paper”) i Hansol Artone Paper Co., Ltd („Artone”) – obaj producenci należą do grupy Hansol, a także do powiązanego z nimi przedsiębiorstwa handlowego Hansol Europe B.V. („Hansol Europe”) i powiązanego przetwórcy Schades Ltd. („Schades”). Kwestionariusze wysłano również do trzech producentów unijnych objętych próbą oraz do około 50 stron (26 użytkowników, 21 pośredników, dwóch stowarzyszeń i jednego importera niepowiązanego), które wyraziły zainteresowanie dochodzeniem.
- (11) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch producentów eksportujących i ich powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz przetwórcy, trzech producentów unijnych objętych próbą, dziewięciu niepowiązanych przetwórców, dwóch przedsiębiorstw handlowych na różnych poziomach, jednego niepowiązanego przetwórcy prowadzącego działalność importową oraz jednego zrzeszenia. Ponadto jedenaście stron dostarczyło informacji w formie dowolnym.

c) *Wizyty weryfikacyjne*

- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

— producentów unijnych:

- grupy Lecta/Torraspapel SA, Barcelona, Hiszpania,
- Mitsubishi HiTec Paper Europe GmbH, Bielefeld, Niemcy,
- Papierfabrik August Koehler SE, Oberkirch, Niemcy;

⁽¹⁾ Informację tę przedstawiono w postaci przedziałów z uwagi na ryzyko zastosowania przez przedsiębiorstwo objęte próbą inżynierii odwrotnej z wykorzystaniem danych jego konkurentów.

- importera/użytkownika:
 - Papiery Powlekane „PASACO” sp. z o.o., Solec Kujawski, Polska;
- producentów eksportujących z Republiki Korei:
 - grupy Hansol (Hansol Paper i Artone), Seul, Republika Korei;
- przedsiębiorstwa handlowego powiązanego z producentami eksportującymi z grupy Hansol:
 - Hansol Europe, Hoofddorp, Niderlandy;
- przetwórcy powiązanego z producentami eksportującymi z grupy Hansol:
 - Schades, Ripley, Zjednoczone Królestwo.

d) *Prezentacja danych*

- (13) Z uwagi na ograniczoną liczbę stron, które dostarczyły jakiekolwiek dane, niektóre przedstawione poniżej dane liczbowe mają formę przedziałów.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Produktem objętym postępowaniem jest lekki papier termoczuły o wadze 65 gr/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczony termoczułą substancją (tj. mieszaniną formownika koloru i wywoływacza koloru, które mieszają się pod wpływem ciepła i tworzą obraz) po jednej lub obu stronach, oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzący z Republiki Korei, obecnie objęty kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 („produkt objęty postępowaniem”).
- (16) Można produkować lekki papier termoczuły z kilkoma rodzajami wywoływacza: z wywoływaczami zawierającymi bisfenol A i bisfenol S (lekki papier termoczuły zawierający fenole) lub z wywoływaczami, które nie zawierają fenoli (lekki papier termoczuły bez zawartości fenoli). Niniejsze dochodzenie dotyczy obu rodzajów lekkiego papieru termoczułego.
- (17) Lekki papier termoczuły ma zastosowanie w punktach sprzedaży, np. jako paragony wystawiane przez sprzedawców detalicznych.

2.2. Produkt podobny

- (18) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Republiki Korei; oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (19) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (20) Współpracujący producent eksportujący zwrócił się o wyłączenie z zakresu definicji produktu lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli, argumentując, że lekki papier termoczuły bez zawartości fenoli nie jest ani wytwarzany w Republice Korei, ani przywożony z Republiki Korei oraz że różni się od lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole składem chemicznym, postrzeganiem przez konsumentów, procesami produkcji, przeznaczeniem i ceną rynkową. Ta sama strona zwróciła się również o wyłączenie z definicji produktu lekkiego papieru termoczułego o wadze mniejszej niż 44 gr/m².
- (21) Dochodzenie wykazało w tym względzie, że istnieje kilka rodzajów lekkiego papieru termoczułego – w tym papier zawierający fenole lub bez ich zawartości oraz papier o wadze mniejszej niż 44 gr/m² – oraz że wszystkie one tworzą jeden produkt, gdyż wszystkie mają podobne podstawowe cechy, podobne procesy produkcji, identyczne przeznaczenie i są wymienne z punktu widzenia użytkowników i konsumentów. Ponadto dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje produktu składają się z papieru bazowego z powłoką termoczułą oraz że zasadniczo wszystkie produkty powstają w wyniku podobnych procesów produkcji. Ponadto wszystkie rodzaje lekkiego papieru termoczułego mają podobne właściwości i są stosowane do druku w drukarce termicznej. W związku z tym z punktu widzenia użytkownika i konsumenta wszystkie one zapewniają podobne rezultaty końcowe.
- (22) Należy ponadto zauważyć, że wniosku o wyłączenie z definicji produktu lekkiego papieru termoczułego o wadze mniejszej niż 44 gr/m² nie poparto żadnymi dowodami.
- (23) Chociaż producent eksportujący twierdził, że konsumenci mogą w różny sposób postrzegać lekki papier termoczuły zawierający fenole lub bez zawartości fenoli, nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tego argumentu, a dochodzenie potwierdziło, że znaczna większość konsumentów nie jest świadoma konkretnego składu lekkiego papieru termoczułego, nie rozróżnia zatem lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole i bez zawartości fenoli. Ponadto nie ma znacznej różnicy między cenami rynkowymi lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole i lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli. Stwierdzono zatem na etapie tymczasowym, że istnieje konkurencja między wszystkimi rodzajami lekkiego papieru termoczułego, chociaż są między nimi pewne różnice w cenie. Konkurencję cenową pomiędzy rodzajami produktu omówiono szerzej w pkt 5.2.4.
- (24) Z przyczyn przedstawionych powyżej nie można na tym etapie wykluczyć z definicji produktu podobnego produktów o wadze mniejszej niż 44 gr/m² ani lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli. Oba wnioski zostały zatem odrzucone na etapie tymczasowym.

3. DUMPING

3.1. Uwaga wstępna

- (25) W okresie objętym dochodzeniem grupa Hansol zrealizowała 15–25 % swojej całkowitej wielkości sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem bezpośrednio stronom niepowiązanym albo pośrednio do celów odsprzedaży za pośrednictwem stron powiązanych; większość sprzedaży do Unii (75–85 %) stanowiła sprzedaż stronom powiązanym z przeznaczeniem na przekształcenie ich na małe rolki. W celu zachowania poufności dane liczbowe podano w formie przedziałów. Aby otrzymać reprezentatywne obliczenie dumpingu, włączono do niego obydwa kanały sprzedaży i nadano im odpowiednią wagę.

3.2. Wartość normalna

- (26) Komisja przeanalizowała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej w przypadku współpracujących producentów eksportujących jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez producentów eksportujących była reprezentatywna.
- (27) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii lub w dużej mierze je przypominały, w odniesieniu do producentów eksportujących, z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (28) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez producentów eksportujących na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.

Komisja ustaliła, że wielkość sprzedaży trzech produktów wynosiła poniżej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii. Wspomniane rodzaje produktu uznano za porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na rynku krajowym – jedyne różnice dotyczą wagi papieru i w jednym przypadku rodzaju użytego fenolu. W odniesieniu do tych rodzajów produktu skonstruowano wartość normalną.

- (29) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (30) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (31) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (32) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (33) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że znaczna część sprzedaży krajowej przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.
- (34) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaż produktu podobnego nie miała miejsca lub była niedostateczna w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracujących producentów eksportujących w ramach krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (36) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3. Cena eksportowa

- (37) Jak wyjaśniono w motywie 25, sprzedaż grupy Hansol do Unii w okresie objętym dochodzeniem obejmowała sprzedaż dużych rolek stronom niepowiązanym oraz sprzedaż dużych rolek stronom powiązanym do celów odsprzedaży, znaczną większość sprzedaży do Unii stanowiła jednak sprzedaż produktu objętego postępowaniem przedsiębiorstwom powiązanym z przeznaczeniem na przekształcenie ich na małe rolki, które następnie odsprzedawano dalej klientom niepowiązanym.

- (38) W odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem bezpośrednio klientom niezależnym w Unii cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty dochodzeniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (39) W odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy/przedsiębiorstwa handlowe lub jako przetwórcy cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony lub produkt przywieziony i przetworzony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Cenę sprzedaży przez stronę powiązaną klientom niepowiązanym skorygowano do ceny *ex-works*, odejmując w stosownych przypadkach koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne strony powiązanej, rozsądną kwotę zysku i inne dodatkowe koszty. Jeżeli sprzedaż dotyczyła małej rolki, dodatkowo odliczano zgłoszone i sprawdzone koszty przekształcenia.
- (40) W odniesieniu do stosowanej marży zysku Komisja, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych, nie zastosowała marż zysku przedsiębiorstw powiązanych, gdyż uznaje się je za niewiarygodne. Jeden importer niepowiązany podjął współpracę, ale jego zysk był objęty klauzulą poufności i nie może zostać ujawniony. W związku z tym, z uwagi na brak jakichkolwiek innych informacji, zastosowano rozsądną marżę zysku stosowaną w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu papierniczego (cienkiego papieru powleczonego) wytwarzanego przez podobną branżę⁽¹⁾. Ponieważ oba produkty i obie branże są bardzo podobne (obie branże są kapitałochłonne, a ponadto niektórzy producenci lekkiego papieru termoczułego produkują również cienki papier powleczony), uznano tę metodę ustalenia rozsądnej marży zysku za racjonalną. Z uwagi na brak jakichkolwiek innych dostępnych informacji zastosowano marżę zysku w wysokości 4,5 %.

3.4. Porównanie

- (41) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (42) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (43) Ponieważ nie można było ustalić, skąd pochodziły duże rolki wykorzystywane do produkcji i sprzedaży małych rolek, cenę eksportową dużych rolek sprzedawanych stronom powiązanym do celów przetworzenia na małe rolki porównano z wartością normalną ustanowioną na poziomie zagregowanym, tj. w odniesieniu do każdego rodzaju produktu na podstawie średniej ceny sprzedaży krajowej i kosztów produkcji zarówno Hansol Paper, jak i Artone.
- (44) Margines dumpingu dla cen eksportowych w przypadku bezpośredniej sprzedaży dużych rolek stronom niepowiązanym i sprzedaży dużych rolek za pośrednictwem stron powiązanych ustanowiono, porównując stosowaną przez Hansol Paper cenę eksportową poszczególnych rodzajów produktu ze stosowaną przez Hansol Paper wartością normalną poszczególnych rodzajów produktu oraz stosowaną przez Artone cenę eksportową poszczególnych rodzajów produktu ze stosowaną przez Artone wartością normalną poszczególnych rodzajów produktu.

3.5. Margines dumpingu

- (45) Obliczony w ten sposób margines dumpingu wynosi 10–15 % w przypadku sprzedaży dużych rolek, które są następnie przekształcane na małe rolki celem sprzedaży stronom niepowiązanym, oraz 0,5–5 % w przypadku sprzedaży dużych rolek stronom niepowiązanym i stronom powiązanym.
- (46) Jak wyjaśniono w motywie 25, w okresie objętym dochodzeniem 15–25 % wywozu grupy Hansol do Unii stanowiła (bezpośrednia albo pośrednia) sprzedaż dużych rolek, za pozostałą sprzedaż odpowiadała natomiast sprzedaż dużych rolek stronom powiązanym w celu przekształcenia i odsprzedaży w postaci małych rolek. Przedstawiony powyżej margines dumpingu odpowiednio zważono. Dokonano tego, stosując stosunek sprzedaży dużych rolek na potrzeby bezpośredniej albo pośredniej sprzedaży stronom niepowiązanym (tj. 15–25 %) do marginesu dumpingu obliczanego dla dużych rolek (0,5–5 %) oraz stosując stosunek sprzedaży dużych rolek stronom powiązanym do celów przekształcenia na małe rolki i dalszej odsprzedaży w tej formie stronom niepowiązanym (tj. 75–85 %) do marginesu dumpingu obliczanego dla dużych rolek przekształcanych na małe rolki (10–15 %).
- (47) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Motyw 73 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 451/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1).

- (48) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Hansol (Hansol Paper Co., Ltd. oraz Hansol Artone Paper Co., Ltd) (%)	12,1
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (%)	12,1

- (49) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z Republiki Korei Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu — określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu — z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.
- (50) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (51) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez pięciu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 372 645 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie odpowiedzi na pytania zawartych w kwestionariuszu przedłożonych przez skarżącego, zestawionych z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonymi przez poszczególnych producentów unijnych objętych próbą. Jak wskazano w motywie 7, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 75–95 % całkowitej produkcji produktu podobnego w Unii.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (53) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii przez przemysł unijny (źródło: odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożona przez skarżącego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożone przez producentów unijnych objętych próbą), danych szacunkowych skarżącego dotyczących przywozu lekkiego papieru termoczułego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA) i Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) oraz sprzedaży w Unii przez producenta eksportującego (źródło: kwestionariusz dotyczący dumpingu).
- (54) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	163 000– 168 000	178 000– 183 000	178 000– 183 000	189 000– 194 000
Indeks	100	109	108	115

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i dumpingu.

- (55) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %, głównie w latach 2012–2013, a następnie w latach 2014–2015.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (56) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez producenta eksportującego. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie konsumpcji w Unii (zob. motyw 53).
- (57) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	1 000–2 000	12 000–17 000	19 000–25 000	23 000–28 000
<i>Indeks</i>	100	1 268	1 949	2 279
Udział w rynku (%)	0,7	8,0	12,4	13,6
<i>Indeks</i>	100	1 169	1 801	1 975

Źródło: Kwestionariusze dotyczące dumpingu i szkody.

- (58) W 2015 r. przywóz z Republiki Korei był 22,8-krotnie większy niż w 2012 r. Jego udział w rynku wzrósł z 0,7 % w 2012 r. do 13,6 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, a podcięcie cenowe

- (59) Komisja określiła ceny importowe na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez producenta eksportującego.
- (60) Średnia cena importowa do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena towarów przywożonych z Korei	1 400–1 500	1 450–1 550	1 300–1 400	1 200–1 300
<i>Indeks</i>	100	103	92	85

Źródło: Kwestionariusz dotyczący dumpingu.

- (61) Średnia cena importowa do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, spadła łącznie o 15 %. Odnotowano, że cena z 2012 r. opiera się na bardzo niskim poziomie przywozu. Istnieje wyraźna zbieżność w czasie między wzrostem udziałów w rynku a spadkiem ceny.

- (62) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - b) odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez współpracującego producenta na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (63) Zgodnie z metodyką wyjaśnioną w motywie 25 Komisja uwzględniła wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem bezpośrednio stronom niepowiązanym i sprzedaż stronom powiązanym w Unii z przeznaczeniem na przekształcenie na małe rolki.
- (64) Porównania cen dokonano według rodzajów produktu. W uzasadnionych przypadkach zastosowano odpowiednie korekty. Odliczono rabaty i bonifikaty. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 8,1 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny. W przypadku około 84 % wielkości przywozu stwierdzono podcięcie cenowe.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (65) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (66) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonej przez skarżącego i jego dalszych opinii. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach przedłożonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (67) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (68) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (69) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	376 150	344 525	349 601	372 645
Indeks	100	92	93	99

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Moce produkcyjne (w tonach)	393 333	404 080	401 142	402 997
<i>Indeks</i>	100	103	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	96	85	87	92
<i>Indeks</i>	100	89	91	97

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (70) Produkcja produktu objętego postępowaniem jest działalnością o wysokich kosztach stałych. W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła o jeden procent. Zaobserwowano niższy poziom produkcji w latach 2013 i 2014, gdy jeden z producentów unijnych objętych próbą napotkał pewne trudności.
- (71) Ogólne moce produkcyjne były stosunkowo stabilne. W 2012 r. dane liczbowe były niewspółmiernie niskie i odzwierciedlały fakt, że jeden z producentów unijnych tymczasowo zaprzestał produkcji tego produktu z uwagi na wyjątkowe okoliczności. W 2013 r. producent ten prowadził normalną działalność. Zauważono również, że inny, najmniejszy producent unijny stopniowo wycofywał się w okresie badanym z wytwarzania produktu, o którym mowa.
- (72) Ogólne obniżenie wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych wiąże się z obniżeniem wielkości produkcji. Jak wyjaśniono w motywie 125 poniżej, wysoki wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiona w tabeli 4 nie oznacza, że przemysł nie może produkować więcej.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (73) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	159 000–164 000	160 000–165 000	153 000–158 000	160 000–165 000
<i>Indeks</i>	100	101	97	101
Udział w rynku (%)	96,9	90,3	86,7	85,1
<i>Indeks</i>	100	94	90	88

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (74) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 1 %.
- (75) W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się z 96,9 % do 85,1 %, gdyż przemysł ten nie mógł czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji. Aby utrzymać poziom sprzedaży oraz uniknąć jeszcze większego spadku udziałów w rynku, przemysł unijny był zmuszony obniżyć swoje ceny sprzedaży ze względu na stałą presję cenową wywieraną przez przywóz towarów objętych postępowaniem.

4.4.2.3. Wzrost

- (76) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym utrzymywała się na niezmiennym poziomie. Przemysł unijny odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, którego udział w rynku w okresie badanym wzrósł, obejmując niemal cały wzrost konsumpcji.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (77) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	851	784	797	842
<i>Indeks</i>	100	92	94	99
Wydajność (jednostka/pracownik)	442	439	439	443
<i>Indeks</i>	100	99	99	100

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (78) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym nie uległ w okresie badanym znaczącej zmianie. Poziom zatrudnienia pozostaje w ścisłym związku z produkcją. Przemysł unijny podejmował próby utrzymania miejsc pracy pomimo zmniejszającej się rentowności.
- (79) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, nie różniła się znacznie. Dokonano już istotnej optymalizacji procesu produkcji.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (80) Margines dumpingu znacznie przekraczał poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny nie był nieznaczny, jeżeli weźmie się pod uwagę rosnącą wielkość i spadające ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (81) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (82) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku (EUR/t)	1 316	1 297	1 181	1 176
<i>Indeks</i>	100	98	90	89
Jednostkowe koszty produkcji (EUR/t)	1 177	1 176	1 155	1 215
<i>Indeks</i>	100	100	98	103

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (83) W okresie badanym ceny sprzedaży średnio spadły (– 11 %), w przeciwieństwie do związanych z nimi kosztów (+ 3 %). W okresie objętym dochodzeniem ceny sprzedaży były średnio niższe niż jednostkowy koszt produkcji.
- (84) Aby ograniczyć utratę udziału w rynku, producenci unijni dostosowali się do tendencji postępującego spadku cen przywozu i znacznie obniżyli swoje ceny sprzedaży. Wzrost kosztu produkcji można częściowo wytłumaczyć faktem, że produkcja lekkiego papieru termoczułego jest działalnością o wysokich kosztach stałych skorelowanych ze spadkiem produkcji (– 3 % wśród producentów unijnych objętych próbą). Producenci unijni częściowo kompensują wzrosty kosztu surowców wynikające z niekorzystnego kursu wymiany USD/EUR (walutą w handlu masą celulozową jest USD) poprzez ścisłą kontrolę innych kosztów i racjonalizację.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (85) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	64 244	63 424	65 919	67 047
<i>Indeks</i>	100	99	103	104

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (86) W okresie badanym ogólnie średnie wynagrodzenie na jednego pracownika zwiększyło się o 4 %. Jest to zgodne z ogólnym wzrostem cen w Unii wynikającym z inflacji.

4.4.3.3. Zapasy

- (87) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	24 000–29 000	15 000–20 000	23 000–28 000	23 000–28 000
<i>Indeks</i>	100	65	94	93
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	7,9	5,9	8,3	7,6
<i>Indeks</i>	100	74	105	96

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (88) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 7 %. Zasadniczo produkcja produktu podobnego odbywa się na podstawie konkretnych zamówień użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego rodzaju przemysłu, gdyż zasadniczo są one ściśle powiązane z produkcją i nie przekraczają miesięcznej produkcji. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji pokazuje podobne wartości procentowe na początku i na końcu okresu badanego.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (89) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	13,0	11,5	5,3	– 0,5
<i>Indeks</i>	100	89	41	– 4
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	80 000 000–100 000 000	45 000 000–65 000 000	10 000 000–30 000 000	10 000 000–30 000 000
<i>Indeks</i>	100	64	19	21

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (w EUR)	1 500 000– 6 500 000	2 000 000– 7 000 000	6 000 000– 11 000 000	4 500 000– 9 000 000
<i>Indeks</i>	100	116	280	203
Zwrot z inwestycji (%)	203,93	132,56	58,28	57,17
<i>Indeks</i>	100	65	29	28

Źródło: Kwestionariusz dotyczący szkody.

- (90) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (91) Rentowność wykazała tendencję spadkową w okresie badanym: od sytuacji, w której osiągnięto zysk w 2012 r., do sytuacji, w której odnotowywano straty w okresie objętym dochodzeniem (– 0,5 %). Chociaż tendencja ta jest częściowo związana z racjonalizacją prowadzoną przez niektórych producentów unijnych, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu towarów z państwa, którego dotyczy postępowanie, w latach 2013–2015 nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii.
- (92) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W przypadku przepływów środków pieniężnych odnotowano głęboką tendencję spadkową, głównie ze względu na spadającą rentowność.
- (93) Zwrot z inwestycji jest to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Odnotowano w jego przypadku spadek (– 72 %) równoległy do spadku rentowności. Z wyjątkiem specjalnej inwestycji zrealizowanej przez jednego producenta unijnego w latach 2014–2015 w celu zwiększenia wydajności, producenci objęci próbą utrzymywali inwestycje na poziomie absolutnie niezbędnych kwot umożliwiających działalność.
- (94) Jak wynika z niskiego poziomu inwestycji w przypadku tego rodzaju przemysłu, zmniejszająca się rentowność miała wpływ na zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (95) Szkada poniesiona w okresie badanym przez przemysł unijny jest istotna i oczywista w zakresie wskaźników szkody związanych z ceną, takich jak spadek ceny sprzedaży (– 11 %), zmniejszająca się rentowność (z + 13 % do – 0,5 %), przepływy środków pieniężnych i zwrot z aktywów netto. Z uwagi na spadek cen sprzedaży konkretne działania mające na celu poprawę wydajności i utrzymywanie ścisłej kontroli kosztów nie mogły zapobiec poniesieniu strat przez producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto w odniesieniu do wskaźników szkody związanych z wielkością przemysł unijny nie mógł czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii. Udział w rynku producentów unijnych spadł o 12 punktów procentowych podczas okresu badanego.
- (96) Z uwagi na specyfikę tego rodzaju przemysłu (kapitałochłonny i działający praktycznie bez przerwy) wskaźniki związane z wielkością, takie jak produkcja czy wielkość sprzedaży, wykazały stosunkowo stabilną tendencję w ujęciu bezwzględny. Należy to jednak rozpatrywać w kontekście rosnącego popytu, a zatem w ujęciu bezwzględny sytuacja uległa pogorszeniu.
- (97) Mimo iż w okresie badanym przemysł unijny podjął konkretne działania (np. mające na celu dalszą optymalizację procesów wewnętrznych) w celu poprawy jego ogólnych wyników, jego sytuacja w zakresie rentowności i straty udziału w rynku znacznie się pogorszyła. Trudności w pozyskaniu kapitału spowodowały wstrzymanie niektórych inwestycji.
- (98) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie ewentualne szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie zostały powiązane z tym przywozem. Czynniki te obejmują: inny przywóz, wpływ cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli, cła antydumpingowe w Stanach Zjednoczonych, wyniki wywozu osiągnięte przez producentów unijnych, rosnąca konkurencja między tymi producentami, szereg kwestii związanych z kosztami, globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru), presja cenowa wywołana przez duże sieci sklepów detalicznych i racjonalizacja w przemyśle unijnym.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (100) Ceny sprzedaży producentów eksportujących spadły w okresie badanym średnio o 15 %. Stale obniżając swoje jednostkowe ceny sprzedaży na poziomie dumpingu w okresie badanym, producenci z państw, których dotyczy postępowanie, zdolali znacznie zwiększyć swój udział w rynku z poziomu 0,7 % w 2012 r. do poziomu 13,6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Stały wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Republiki Korei w następstwie zwiększenia mocy produkcyjnych producenta eksportującego wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego. Przywóz towarów po cenach dumpingowych zmusił przemysł unijny do obniżenia cen sprzedaży, aby ograniczyć straty w udziale w rynku, co przełożyło się na straty w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto wielkość sprzedaży przemysłu unijnego pozostała stabilna, nie mógł on zatem czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii i stracił w związku z tym prawie 12 % udziału w rynku.
- (102) W związku z wyraźnie wykazaną zbieżnością w czasie między nieustannie zwiększającym się poziomem przywozu towarów po cenach dumpingowych, które ulegały stałemu obniżeniu, i co do których ustalono, że podcinały unijne ceny, z jednej strony, a generującą straty wśród producentów objętych próbą stagnacją wielkości sprzedaży, utratą udziału w rynku i spadkiem cen przemysłu unijnego z drugiej strony, stwierdza się, że przywóz towarów po cenach dumpingowych był przyczyną zaistniałej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2. Wpływ innych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (103) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wykluczeniem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	3 500–5 000	2 000–3 500	1 500–3 000	2 000–3 500
	Indeks	100	75	44	63
	Udział w rynku (%)	2,4	1,7	1,0	1,3
	Średnia cena (EUR)	799	631	677	1 147
	Indeks	100	79	85	143

Źródło: Kwestionariusz dotyczący dumpingu i dane szacunkowe ETPA.

- (104) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, stanowi niemal całość przywozu do Unii. W okresie badanym inny przywóz (ze Stanów Zjednoczonych i z ChRL) zmniejszył się o 37 %. W okresie objętym dochodzeniem udział tego przywozu w rynku wynosił 1,3 %, a więc poniżej wartości *de minimis*, i jest mało prawdopodobne, aby spowodował szkodę względem producentów unijnych i zerwanie związku przyczynowego.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu unijnego

- (105) Wielkość wywozu (sprzedaży niepowiązanej) osiągnięta przez objętych próbą producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu osiągnięte przez objętych próbą producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	70 000–90 000	90 000–110 000	100 000–120 000	95 000–115 000
<i>Indeks</i>	100	125	135	127
Średnia cena (EUR/tonę)	1 234	1 177	1 127	1 211
<i>Indeks</i>	100	95	91	98

Źródło: Kwestionariusze dotyczące szkody.

- (106) W okresie badanym wielkość wywozu do klientów niepowiązanych wzrosła o 27 %. Jeżeli chodzi o ceny, spadły one w okresie badanym (– 2 %), spadek ten był jednak mniejszy niż spadek cen na rynku unijnym (– 11 %). Uwzględniając fakt, że rentowność na rynkach wywozowych, nawet jeżeli spadała, była większa niż w Unii, producenci unijni wykorzystali niektóre możliwości eksportowe w celu maksymalizacji wykorzystania mocy produkcyjnych i rozłożenia kosztów stałych.
- (107) W związku z powyższym jest mało prawdopodobne, aby wyniki wywozu przemysłu unijnego spowodowały szkodę względem producentów unijnych i zerwanie związku przyczynowego.

5.2.3. Cła antydumpingowe w Stanach Zjednoczonych

- (108) Producent eksportujący stwierdził, że przemysł unijny poniósł szkodę, gdyż jeden z producentów objętych próbą nie mógł sprzedawać lekkiego papieru termoczułego do Stanów Zjednoczonych ze względu na wysokie cła antydumpingowe nałożone na ten produkt.
- (109) Okoliczności te wpłynęły w pewnym stopniu na jednego producenta unijnego pod względem wielkości produkcji (zob. motyw 70 powyżej). Nie miałyby one jednak wpływu na większość danych dotyczących tego producenta unijnego, takich jak rentowność sprzedaży w Unii i przepływy środków pieniężnych.
- (110) W każdym przypadku wpływ na przemysł unijny jako całość jest ograniczony. Istnieją liczne przyczyny takiego stanu rzeczy. Po pierwsze, kwestia ta dotyczy wyłącznie jednego producenta unijnego – należy zauważyć, że dwóch pozostałych producentów objętych próbą, których nie dotyczą środki, zwiększyło swoją sprzedaż do Stanów Zjednoczonych. Po drugie, przedmiotowy producent zdołał częściowo zrekompensować straty, zwiększając wywóz na inne rynki. Ponadto Stany Zjednoczone zniosły cła antydumpingowe, o których mowa, w lutym 2015 r. Ogólny wpływ w okresie objętym dochodzeniem jest zatem niemal zerowy.
- (111) Uwzględniając powyższe, uznano, że wpływ cel antydumpingowych w Stanach Zjednoczonych nie jest na tyle istotny dla ogólnego przemysłu unijnego, aby zerwać związek przyczynowy.

5.2.4. Spadek cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli

- (112) Producent eksportujący stwierdził, że za spadek cen w Unii odpowiada nie przywóz z Korei, lecz spadek cen lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli – produktu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny, ale nie przywożonego z Republiki Korei. Zarzut ten opiera się na cenie zakupu stosowanej przez niektóre przedsiębiorstwa powiązane z producentem eksportującym (zakupy od dwóch producentów unijnych).
- (113) W tym względzie należy przede wszystkim zauważyć, że – jak wyjaśniono powyżej (zob. motyw 20 i nast.) – ponieważ lekki papier termoczuły bez zawartości fenoli może być stosowany wymiennie z lekkim papierem termoczułym zawierającym fenole i konkuruje z nim, przywóz z Korei i ogólny rynek zdominowany przez lekki papier termoczuły zawierający fenole (84 % konsumpcji w Unii) mogą mieć wpływ na jego ceny. Ponadto z danych dotyczących przemysłu unijnego wynika, że w okresie badanym spadek jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli był mniejszy niż w przypadku jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole. W praktyce zatem spadek cen ma nawet większe znaczenie, jeżeli zignoruje się wpływ sprzedaży lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli na przemysł unijny. Ponadto uznano, że obliczenie podjęcia cenowego na podstawie porównania podobnych rodzajów produktu, tj. z wyłączeniem rodzajów bez zawartości fenoli, które nie były przywożone, jest znaczące.

5.2.5. Inne powody

- (114) Zdaniem niektórych stron producenci unijni ponieśli szkodę ze względu na rosnącą konkurencję między nimi (w zakresie wykorzystania mocy produkcyjnych), wysokie koszty (wynikające ze światowego wzrostu cen surowców związanego z kursem wymiany USD/EUR i rosnących kosztów pracy i energii), globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru) oraz presję cenową wywołaną przez duże sieci detaliczne (takie jak stacje benzynowe i supermarkety). Nie dowiedziono jednak, aby którykolwiek z tych czynników zerwał związek przyczynowy między istotną szkodą i przywozem towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei.
- (115) Nie ma dowodów na istnienie jakichkolwiek praktyk antykonkurencyjnych. Nic w dokumentach nie wskazało na istnienie nieuczciwej konkurencji między producentami unijnymi (w zakresie wykorzystania mocy produkcyjnych).
- (116) W odniesieniu do zarzutu dotyczącego wysokich kosztów zauważono, że w okresie badanym producenci unijni utrzymywali ścisłą kontrolę kosztów, a ich wzrost był nieznaczny (+ 3 %). Wzrost ten obejmuje wszelkie zmiany cen masy celulozowej (stanowiącej około jedną trzecią całkowitych kosztów lekkiego papieru termoczułego), kosztów energii i kosztów pracy, przy czym koszty pracy omówiono szczegółowo w motywach 85–86.
- (117) Nie zdołano potwierdzić w toku dochodzenia, że globalny zasięg internetu i wzrost cyfryzacji (tj. więcej płatności bez wykorzystania papieru) mogą stanowić źródło szkody dla przemysłu unijnego. Wręcz przeciwnie – stwierdzono, że konsumpcja lekkiego papieru termoczułego w Unii stale wzrasta.
- (118) W odniesieniu do zarzutu, jakoby istniała presja cenowa wywołana przez duże sieci detaliczne (takie jak stacje benzynowe i supermarkety), zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych uzasadnionych dowodów, nie zdołano tego potwierdzić w toku dochodzenia.
- (119) Ponadto zauważono, że dochodzenie wykazało, iż niektórzy producenci unijni przeszli w ostatnim czasie procesy restrukturyzacji i reorganizacji mające na celu poprawę ich konkurencyjności. Niektóre z tych procesów trwają nadal, a niektóre spośród przewidzianych konkretnych działań, takich jak specjalne inwestycje, były utrudnione z powodu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na rentowność producentów, a tym samym na ich zdolność do pozyskania kapitału. Nie dowiedziono jednak, aby czynnik ten zerwał związek przyczynowy między istotną szkodą i przywozem towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (120) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotną szkodę dla przemysłu unijnego spowodował przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie zerwały związku przyczynowego.
- (121) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu produktu po cenach dumpingowych. Tymczasowo uznano, że pozostałe zidentyfikowane czynniki, takie jak wyniki wywozu osiągnięte przez producentów unijnych, cła antydumpingowe w Stanach Zjednoczonych, wyższe koszty i szereg procesów racjonalizacji, nie powodują zerwania związku przyczynowego, nawet biorąc pod uwagę ich potencjalny łączny skutek.

6. INTERES UNII

- (122) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, handlowców na różnych poziomach oraz użytkowników.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (123) Przemysł unijny obejmuje pięciu producentów mających siedzibę w trzech państwach członkowskich (Niemczech, Hiszpanii i Finlandii). Żaden z nich nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia.
- (124) Wszyscy producenci unijni aktywnie uczestniczyli w dochodzeniu i argumentowali, że wprowadzenie środków może ochronić zatrudnienie, sprzyjać większym inwestycjom i przyczynić się do odwrócenia tendencji zmniejszającej się rentowności obserwowanej od momentu wejścia koreańskiego eksportera na rynek UE.
- (125) Przemysł unijny przeszedł już znaczną restrukturyzację w przeszłości i wciąż stara się poprawiać swoją wydajność w zakresie procesu produkcji. Porównanie danych liczbowych dotyczących wielkości produkcji przedstawionych w tabeli 4 powyżej z konsumpcją w Unii przedstawioną w motywach 53–55 wskazuje, że – wbrew temu, co twierdziła strona – przemysł unijny może zaspokoić popyt w Unii. Wysoki wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiony w tabeli 4 powyżej nie oznacza, że przemysł unijny nie może produkować więcej. Z jednej strony sprzęt, jakim dysponują producenci unijni, jest uniwersalny i charakteryzuje się tym, że można go dostosować do produkcji innego produktu. Z drugiej strony najmniejszy producent unijny, który stopniowo wycofuje się z wytwarzania produktu, o którym mowa, mógłby zmienić zdanie, gdyby istniała uczciwa konkurencja.
- (126) Oczekuje się, że wprowadzenie środków przywróci równe warunki działania i uczciwy poziom ceny na rynku unijnym oraz przywróci rentowność przemysłu unijnego do poziomów uznawanych za normalne w przypadku tak kapitałochłonnego przemysłu. W przypadku braku cel niektórzy producenci unijni mogliby być zmuszeni do ograniczenia swojej działalności związanej z lekkim papierem termoczułym lub nawet do jej zlikwidowania oraz do ograniczenia liczby miejsc pracy. Może to doprowadzić do sytuacji, w której na rynku będzie mniejsza konkurencja, a użytkownicy będą mieli jeszcze bardziej ograniczone źródła dostaw.
- (127) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego. Mogą nastąpić dalsze straty zysków i udziałów w rynku, gdyż na żadnej podstawie nie można stwierdzić, że bez wprowadzenia środków nastąpi koniec spadku cen
- (128) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie cel antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes innych zainteresowanych stron

- (129) Służby Komisji wysłały kwestionariusze do 50 zainteresowanych stron. Nie wszystkie strony udzieliły jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach: 25 przetwórców, przedsiębiorstwa handlowe na różnych poziomach i jedno stowarzyszenie (Konfederacja Europejskich Przemysłów Papierniczych, „CEPI”) złożyły oświadczenia, ale tylko 14 stron faktycznie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Odpowiedzi te nie zawsze były jednak wyczerpujące, a niektóre stanowiły zwykłe zarzuty nieoparte dowodami, które można zweryfikować.
- (130) Trzej przetwórcy, którzy odpowiedzieli na pytania zawarte w kwestionariuszu, wyrazili poparcie dla wprowadzenia środków, głównie argumentując, że przywróciłyby one sprawiedliwe warunki konkurencji na rynku UE. W odniesieniu do wielkości sprzedaży lekkiego papieru termoczułego przetwórcy ci mają większe znaczenie niż przetwórcy, którzy nie przedstawili opinii lub którzy byli przeciwni wprowadzeniu środków. CEPI również poparła środki i stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Korei miałby negatywny wpływ na dostawców surowców, przetwórców niepowiązanych i konsumentów końcowych.
- (131) Strony sprzeciwiające się wprowadzeniu środków obawiają się niedoboru papieru i wzrostu ceny, braku alternatywnych źródeł dostaw, antykonkurencyjnych praktyk producentów unijnych oraz, ostatecznie, zakończenia niektórych działań przetwórczych lub przetwórców. Dochodzenie wykazało jednak, że istnieje kilka dostępnych źródeł dostaw w Unii Europejskiej, że nic nie wskazuje na antykonkurencyjne praktyki producentów unijnych oraz że wprowadzenie środków nie doprowadziłoby do znacznego wzrostu cen, uwzględniając również poziom marginesu dumpingu.

- (132) Ponadto zarówno producent eksportujący, jak i rząd Republiki Korei twierdzili, że w analizie interesu Unii należy uwzględnić inwestycje realizowane przez grupę Hansol w Unii w latach 2013–2016 oraz szereg miejsc pracy tworzonych przez przetwórców powiązanych. Nie przedstawili oni jednak żadnych dowodów odnoszących się konkretnie do produkcji lekkiego papieru termoczułego.
- (133) Ponadto, ponieważ wprowadzenie środka tylko przywróciłoby uczciwą konkurencję na rynku unijnym, uznaje się, że dzięki środkom antydumpingowym przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii będzie się odbywał po cenach niewyrządzających szkody. Powinno to przynieść korzyść niezależnym przetwórcom.
- (134) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że skutki nałożenia ceł antydumpingowych na strony sprzeciwiające się wprowadzeniu środków nie przewyższają pozytywnego wpływu środków na przemysł unijny. W odniesieniu do stron, które złożyły oświadczenia nieoparte dowodami, w toku dochodzenia nie zdołano wykazać, że wprowadzenie środków wpłynie na nie w istotny sposób, o ile w ogóle będzie miało na nie jakikolwiek wpływ.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (135) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (136) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (137) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (138) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (139) Skarżący zwrócił się w swojej skardze do Komisji o zastosowanie wartości obrotu wynoszącej „około 10 %” jako rozsądnej marży zysku niewyrządzającej szkody. Dochodzenie wykazało, że zanim nagły wzrost przywozu z Korei wywarł znaczny wpływ, faktyczna rentowność przemysłu unijnego wynosiła 13 % w 2012 r. i 11,5 % w 2013 r. Na tej podstawie Komisja uważa zatem, że marża zysku osiągnięta przez przemysł w najbardziej aktualnym reprezentatywnym roku, tj. w 2013 r., stanowi odpowiednią podstawę do ustalenia docelowego poziomu zysku.
- (140) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wymienioną marżę zysku wynoszącą 11,5 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (141) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracującego producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Margines szkody ustalono tymczasowo na poziomie 35,8 %.

7.2. Środki tymczasowe

- (142) W odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy, tj. na poziomie marginesu dumpingu.
- (143) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antydumpingowe
Republika Korei	Grupa Hansol (Hansol Paper Co., Ltd. oraz Hansol Artone Paper Co., Ltd) (%)	12,1	35,8	12,1
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (%)	12,1	35,8	12,1

- (144) Jak wyjaśniono również w motywie 50, poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym rezydualne cło antydumpingowe przyjęto na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego.
- (145) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (146) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (147) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (148) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 gr/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzącego z Republiki Korei, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20).

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed oceną, produktu określonego w ust. 1 wynosi 12,1 %.
3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - c) złożyć wniosek o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2006**z dnia 16 listopada 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	84,6
	ZZ	84,6
0707 00 05	TR	142,1
	ZZ	142,1
0709 93 10	MA	98,6
	TR	136,9
	ZZ	117,8
0805 20 10	MA	74,2
	ZZ	74,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	66,5
	ZZ	66,5
0805 50 10	TR	87,5
	ZZ	87,5
0806 10 10	BR	301,7
	IN	166,9
	LB	214,0
	PE	324,2
	TR	139,3
	US	365,3
	ZA	345,1
	ZZ	265,2
	CL	174,1
	NZ	139,2
0808 10 80	ZA	129,4
	ZZ	147,6
0808 30 90	CN	104,3
	TR	168,6
	ZZ	136,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/2007

z dnia 1 lutego 2016 r.

w sprawie pomocy państwa SA.36754-2014/C (ex 2014/NN i 2013/N), którą Węgry częściowo wdrożyły i planują wdrożyć na rzecz AUDI HUNGARIA MOTOR Ltd.

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 405)

(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W drodze elektronicznego zgłoszenia, zarejestrowanego przez Komisję dnia 16 września 2013 r. (SANI nr 8899) i sprostowanego komunikatem z dnia 25 września 2013 r., władze węgierskie zgłosiły zgodnie z pkt 65 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽²⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi KPR 2007–2013”) zamiar przyznania pomocy regionalnej na przeprowadzenie dużego projektu inwestycyjnego w mieście Győr przez AUDI HUNGARIA MOTOR Ltd. (dalej „AHM”).
- (2) Pismem z dnia 9 lipca 2014 r. Komisja powiadomiła Węgry, iż podjęła decyzję o wszczęciu procedury określonej w art. 108 ust. 2 TFUE (zwanej dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”) w sprawie przyznania pomocy regionalnej związanej z projektem inwestycyjnym AHM w celu przeprowadzenia szczegółowej oceny zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie kryteriów dotyczących szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych ⁽³⁾ (zwanym dalej „komunikatem KSO”).
- (3) Węgry przekazały uwagi i informacje niezbędne do przeprowadzenia szczegółowej oceny pismem z dnia 9 października 2014 r. (2014/101245).
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 21 listopada 2014 r. ⁽⁴⁾. Do zgłaszania uwag zaproszono strony trzecie.
- (5) W pismach z dnia 25 listopada 2014 r. (2014/119782), 28 lipca 2015 r. (2015/074087) i 24 sierpnia 2015 r. (2015/083208) Komisja poprosiła o przekazanie dalszych informacji, które zostały przekazane przez stronę węgierską pismami z dnia 13 lutego 2015 r. (2015/014716), 30 września 2015 r. (2015/096577) i 9 października 2015 r. (2015/100135).
- (6) Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron.

⁽¹⁾ Dz.U. C 418 z 21.11.2014, s. 25.

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13). W dniu 28 czerwca 2013 r. Komisja przyjęła wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020, w których przedłużyła okres stosowania wytycznych KPR do dnia 30 czerwca 2014 r. (pkt 186) (Dz.U. C 209 z 23.1.2013, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 223 z 16.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Zob. przypis 1.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA POMOCY

2.1. CEL ŚRODKA

- (7) Władze węgierskie zamierzają propagować rozwój regionalny poprzez zapewnienie pomocy regionalnej w formie przyznania AHM bezpośredniej dotacji i ulgi w podatku od osób prawnych w odniesieniu do inwestycji AHM w mieście Győr, w regionie Zachodniego Kraju Zadunajskiego (Nyugat-Dunántúl). Zachodni Kraj Zadunajski to obszar objęty pomocą, który kwalifikuje się do pomocy regionalnej na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE i w którym zgodnie z węgierską mapą pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽⁵⁾ standardowy pułap pomocy regionalnej dla dużych przedsiębiorstw wynosi 30 % ekwiwalentu dotacji brutto (dalej „EDB”).

2.2. BENEFICJENT

- (8) Beneficjentem pomocy jest AHM, spółka, w której całościowy udział posiada przedsiębiorstwo Audi Hungaria Services Zrt. Audi Hungaria Services Zrt. jest spółką zależną AUDI AG, która z kolei wchodzi w skład Volkswagen Group (dalej „VW Group”). Siedziba VW Group mieści się w Wolfsburgu (Niemcy), a jej działalność gospodarcza obejmuje dwa działy: dział motoryzacyjny i dział usług finansowych. Dział motoryzacyjny jest skoncentrowany na dwóch obszarach: „samochody osobowe” oraz „pojazdy użytkowe, energetyka”.
- (9) Dział motoryzacyjny VW Group obejmuje 12 marek: Volkswagen, AUDI, ŠKODA, SEAT, Bentley, Porsche, Bugatti, Lamborghini, Ducati, Volkswagen Commercial Vehicles, Scania oraz MAN. Każda marka ma własną charakterystykę i działa na rynku jako niezależny podmiot. Volkswagen Group produkuje szeroką gamę pojazdów: od samochodów małolitrażowych aż po samochody luksusowe i pojazdy użytkowe.
- (10) W 2014 r. w ramach Volkswagen Group działało na świecie łącznie 118 fabryk ⁽⁶⁾, w których wyprodukowano 10,1 mln samochodów, co odpowiada 12 % udziałowi w globalnym rynku samochodów osobowych. Grupa osiągnęła przychody w wysokości 202 mld euro i zatrudniała 592 586 pracowników ⁽⁷⁾.
- (11) W 2014 r. przedsiębiorstwo AUDI AG zatrudniało 79 483 osoby, dostarczyło globalnie 1,7 mln nowych pojazdów, a jego przychody osiągnęły 53 mld EUR.
- (12) W 2014 r. spółka AHM wyprodukowała 135 232 samochody, zatrudniała 11 274 pracowników, a jej przychody wyniosły 7,2 mld euro.

2.3. PROJEKT INWESTYCYJNY

- (13) AHM produkuje w Győr silniki i podzespoły silnika. Ponadto przed ukończeniem zgłoszonego projektu inwestycyjnego pod koniec 2014 r. spółka AHM montowała samochody zaprojektowane na tej samej płycie podłogowej.
- (14) Projekt inwestycyjny miał trzy cele: zwiększenie elastyczności i dywersyfikacja działalności montażowej, zwiększenie liczby montowanych samochodów oraz pogłębienie pionowej integracji procesu produkcji samochodów.
- (15) Pierwszym celem było zwiększenie elastyczności działalności montażowej poprzez zastąpienie wcześniejszej technologii jednolitej płyty podłogowej tzw. technologią modułowego procesu produkcyjnego (Modularer Querbaukasten, zwanej dalej „technologią MQB”). Stosowana w Győr technologia jednolitej płyty podłogowej pozwalała wyłącznie na montaż samochodów zbudowanych na tej samej płycie podłogowej (czyli głównie pojazdów o takiej samej lub podobnej długości, często należących wyłącznie do jednego segmentu), podczas gdy nowa technologia MQB umożliwia montowanie na tej samej linii produkcyjnej samochodów o różnej długości i należących do różnych segmentów (w tym przypadku do segmentów A i B, a teoretycznie także do segmentu A0 [...]) ^(*). Nową technologię wdrożono w nowej fabryce, natomiast montaż z wykorzystaniem starego typu płyty podłogowej zakończono w 2014 r., a starą linię montażową rozebrano i usunięto. Obecnie cała produkcja samochodów w Győr jest oparta na technologii MQB. Technologia MQB polega na wykorzystaniu zasady modułowości (standaryzacji podzespołów różnych modeli należących do różnych segmentów rynku), co pozwala znacznie zmniejszyć koszty. Ze względu na wymaganą standaryzację, a także odległość między starym a nowym miejscem montażu (ok. 1,5 km), zintegrowanie starej linii montażowej z nowym procesem produkcji okazało się niemożliwe. Nowy zakład umożliwia produkcję kilku modeli samochodów osobowych marki Audi: nowych generacji modeli montowanych już wcześniej w Győr (Audi TT Coupé, TT Roadster i A3 Cabriolet) oraz całkiem nowego czterodrzwiowego modelu z serii A3 (A3 Sedan). W nowych modelach wprowadzono różne zmiany

⁽⁵⁾ Pomoc państwa N 487/2006 – węgierska mapa pomocy regionalnej na lata 2007-2013 (Dz.U. C 256 z 24.10.2006, s. 6), przedłużona przez pomoc państwa nr SA.36879 (2013/N) – przedłużenie przez Węgry ważności mapy pomocy regionalnej 2007–2013 do dnia 30 czerwca 2014 r. (Dz.U. C 69 z 7.3.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ 72 fabryki w Europie oraz 46 w krajach Ameryki, Azji i Afryki.

⁽⁷⁾ Sprawozdanie roczne Volkswagen Group za 2014 r.

^(*) Informacje poufne

stylistyczne i ulepszenia techniczne. Jednak dzięki utrzymaniu jakości, wysokim standardom wzornictwa atrakcyjnego dla odbiorców w różnym wieku, rozwojowi technicznemu oraz zachowaniu głównych wymiarów brył pojazdów i wyposażenia, w klasyfikacji POLK ⁽⁸⁾ nie zaszyły żadne zmiany. Audi TT Coupé oraz TT Roadster pozostają w segmencie B, natomiast A3 Cabriolet pozostaje w segmencie A, w którym znajdzie się także nowy model A3 Sedan.

- (16) Drugim celem projektu było zwiększenie całkowitej technicznej mocy produkcyjnej montowni w Győr z poziomu [60 000–110 000] do [130 000–180 000] samochodów osobowych rocznie. Planuje się przeznaczyć średnio [...] % nowej mocy produkcyjnej na wytwarzanie pojazdów z segmentu A oraz [...] % na wytwarzanie pojazdów z segmentu B. Zwiększona moc produkcyjna pozwala na montaż dodatkowego produktu (A3) oraz większej liczby sztuk nowych generacji obecnych modeli.
- (17) Trzecim celem projektu było pogłębienie pionowej integracji działalności produkcyjnej w Győr. Wcześniejsza działalność montażowa została przekształcona w pełni zintegrowany zakład produkcji samochodów osobowych: inwestycja w nową montażownię powiązana jest z budową nadwoziowni, lakierni i tłoczni, które będą wykorzystywane głównie do produkcji wspomnianych modeli. Jedynie niewielka część (do [...] %) wyrobów produkowanych w nowej nadwoziowni i lakierni wysyła się w formie karoserii do innych zakładów produkcyjnych VW Group zlokalizowanych poza EOG. Około [...] % karoserii wytwarzanych w nowej tłoczni wykorzystuje się do produkcji samochodów w Győr. Pozostałe [...] % karoserii wytwarzanych w Győr jest dostarczane do innych zakładów produkcyjnych VW Group. Początkowo planowano wykorzystywać te karoserie do produkcji pojazdów z segmentu B według klasyfikacji POLK. Jednak po decyzji o wszczęciu postępowania Węgry poinformowały Komisję, że w związku ze zmianą popytu [...] % produkcji tłoczni może być wykorzystywane – w innych zakładach produkcyjnych VW Group – do wytwarzania samochodów z segmentów od A0 do C.
- (18) Realizację projektu inwestycyjnego rozpoczęto w lutym 2011 r., a zakończono 31 grudnia 2014 r.

2.4. KOSZTY PROJEKTU INWESTYCYJNEGO

- (19) W tym przypadku na wydatki kwalifikowalne składają się inwestycje w budynki, maszyny i wyposażenie, z wyłączeniem wartości niematerialnych i prawnych. Wykluczone są aktywa używane.
- (20) Wartość nominalna łącznych kosztów kwalifikowalnych inwestycji w projekcie inwestycyjnym wynosi 342 936 mln HUF (1 144 mln EUR ⁽⁹⁾). Wartość bieżąca ⁽¹⁰⁾ wynosi 355 550 mln HUF (euro 1 186 mln EUR). W tabeli I przedstawiono podział łącznych kosztów kwalifikowalnych.

Tabela I

Wartość nominalna kwalifikowalnych kosztów inwestycji (w mln HUF)

Lata	2011	2012	2013	2014	Ogółem
Budynki	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Maszyny lub wyposażenie	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Wartości niematerialne i prawne	—	—	—	—	0
Ogółem	[...]	[...]	[...]	[...]	342 936

⁽⁸⁾ R. L. Polk & Co. (określana także jako POLK) to międzynarodowa organizacja, która jest uznanym w branży motoryzacyjnej dostawcą informacji rynkowych i analiz. W dniu 16 lipca 2013 r. IHS Inc., wiodąca na świecie spółka informacyjno-analityczna, nabyła R. L. Polk & Co. Zakup POLK pozwala spółce IHS Automotive świadczyć usługi w zakresie specjalistycznego doradztwa i analityki predykcyjnej w odniesieniu do wszystkich odcinków łańcucha wartości w branży motoryzacyjnej. POLK dzieli rynek samochodów na segmenty A000, A00, A0, A, B, C, D i E; segment A000 oznacza małe samochody miejskie, natomiast segment E to kategoria pojazdów najbardziej luksusowych. Średnia cena samochodu osobowego, jego wielkość i parametry silnika stopniowo zwiększają się od segmentu A000 do E.

⁽⁹⁾ Wartości podane w EUR zamieszczone w niniejszej decyzji wynikają z kursu wymiany 299,67 HUF/EUR, obowiązującego w momencie zgłoszenia.

⁽¹⁰⁾ Wartości bieżące zawarte w niniejszej decyzji obliczono na podstawie stopy dyskontowej 5,62 proc., obowiązującej w momencie zgłoszenia. Rokiem referencyjnym dla dyskontowania jest 2013, tj. rok zgłoszenia.

2.5. FINANSOWANIE INWESTYCJI

- (21) Władze węgierskie potwierdzają, że wkład własny beneficjenta z wyłączeniem wszelkich form pomocy publicznej przekracza 25 % kosztów kwalifikowalnych.

2.6. PODSTAWA PRAWNA

- (22) Krajowa podstawa prawna pomocy finansowej jest następująca:
- a) dotacja bezpośrednia zostanie przyznana na mocy przepisów dotyczących programu pomocy XR 47/2007 ⁽¹⁾, który jest wyłączony z obowiązku zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1628/2006 ⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem RWG”) poniżej indywidualnego progu zgłoszenia i który jest zgodny z dekretem 8/2007 (I.24.) Ministra Gospodarki i Transportu w sprawie dotacji inwestycyjnych przyznawanych w drodze indywidualnych decyzji rządu (Kormány egyedi döntésével megítélhető támogatások nyújtásának szabályairól szóló 8/2007. (I. 24.) GKM rendelet);
 - b) ulga podatkowa zostanie przyznana na mocy przepisów dotyczących programu „Ulgi podatkowe na rzecz rozwoju” nr 651/2006 ⁽³⁾, ustanowionego ustawą LXXXI z 1996 r. w sprawie podatku od osób prawnych i podatku od dywidendy oraz dekretem 206/2006 (X.16.) w sprawie ulg podatkowych na rzecz rozwoju (a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a fejlesztési adókedvezményről szóló 206/2006. (X.16.) Kormányrendelet).

2.7. ŚRODEK POMOCY

- (23) Spółka AHM złożyła wniosek o przyznanie dotacji bezpośredniej w dniu 5 marca 2010 r., tj. przed rozpoczęciem prac związanych z projektem inwestycyjnym. W dniu 26 marca 2010 r. władze węgierskie potwierdziły, że projekt inwestycyjny zasadniczo kwalifikuje się do przyznania wnioskowanej pomocy. W dniu 8 września 2010 r. władze węgierskie złożyły propozycję przyznania pomocy związanej z bezpośrednią dotacją projektu inwestycyjnego (z wyłączeniem tłoczni), a pomoc została przyjęta przez AHM 1 października 2010 r. Propozycję przyznania dotacji bezpośredniej dotyczącej tłoczni złożono 27 kwietnia 2011 r., a przyjęto 4 maja 2011 r.
- (24) Beneficjent złożył wniosek o przyznanie ulgi podatkowej (do której jest uprawniony pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję) w dniu 29 października 2010 r. (oraz 27 stycznia 2011 r. w sprawie tłoczni), tj. przed rozpoczęciem realizacji inwestycji.
- (25) Pomoc została przyznana, z zastrzeżeniem jej zatwierdzenia przez Komisję, w drodze umowy podpisanej w dniu 6 lipca 2011 r. (oraz 28 września 2011 r. w sprawie tłoczni).
- (26) Węgry planują przyznać pomoc, której bieżąca wartość wynosi 39 952 mln HUF (133,3 mln EUR). Ponieważ planowana łączna suma wydatków kwalifikowalnych w odniesieniu do bieżącej wartości projektu wynosi 355 550 mln HUF (1 186 mln EUR), intensywność proponowanej pomocy wynosi 11,24 % EDB.
- (27) Węgierskie władze zapewniają, że pomoc na rzecz projektu nie zostanie połączona z pomocą otrzymaną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych z innych źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych lub unijnych; oraz że jeśli kwota wydatków kwalifikowalnych będzie odbiegać od szacunkowej kwoty, zatwierdzona maksymalna wysokość pomocy według bieżącej wyceny oraz zatwierdzona intensywność pomocy nie zostaną przekroczone.
- (28) AHM otrzymała pomoc inwestycyjną na wcześniejsze działania inwestycyjne w Győr, rozpoczęte przed 2003 r. i w 2006 r.

⁽¹⁾ Zestawienie informacji dotyczących programu XR 47/2007 (A Kormány egyedi döntésével megítélhető támogatás) zostało opublikowane w Dz.U. C 180 z 2.8.2007, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz.U. L 302 z 1.11.2006, s. 29).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie N 651/2006 dotyczącej ulg podatkowych na rzecz rozwoju (zmieniająca decyzję w sprawie N 504/2004) (Dz.U. C 152 z 6.7.2007, s. 2), zmieniona decyzją Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. (N 646/2007, SA.24441), z dnia 17 czerwca 2008 r. (N 735/2007, SA.24683), z dnia 6 maja 2010 r. (N 132/2010, SA.30728) i z dnia 23 lutego 2011 r. (N 685/2009, SA.29994).

- (29) Zgłaszana pomoc została przyznana, pod warunkiem że beneficjent utrzyma inwestycję w regionie objętym pomocą przez okres co najmniej pięciu lat od jej zakończenia.

2.8. PRZEPISY OGÓLNE

- (30) Węgierskie władze zobowiązały się do przedłożenia Komisji:
- w ciągu dwóch miesięcy od przyznania pomocy – kopii odpowiednich aktów prawnych dotyczących danego środka pomocy,
 - co pięć lat, począwszy od zatwierdzenia pomocy przez Komisję – sprawozdania okresowego (wraz z informacją dotyczącą wypłaconych kwot pomocy, wykonania umowy o przyznaniu pomocy oraz innych projektów inwestycyjnych rozpoczętych w tym samym przedsiębiorstwie/zakładzie),
 - w ciągu sześciu miesięcy od dokonania płatności ostatniej transzy pomocy zgodnie ze zgłoszonym harmonogramem płatności – szczegółowego sprawozdania końcowego.

3. UZASADNIENIE WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (31) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja podkreśliła, że projekt pomocy spełnia standardowe kryteria zgodności określone w wytycznych KPR 2007–2013, oraz że kwota proponowanej pomocy i intensywność pomocy nie przekraczają dopuszczalnych wartości maksymalnych. Niemniej, mając na uwadze pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013, podczas wstępnego badania Komisja nie była w stanie potwierdzić zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.
- (32) Punkt 68 wytycznych KPR 2007–2013 wymaga od Komisji wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego oraz dokonania szczegółowej oceny zachęty, proporcjonalności oraz pozytywnych i negatywnych skutków pomocy, w przypadku gdy udział beneficjenta we właściwym rynku produktowym i rynku geograficznym przekracza 25 % przed rozpoczęciem inwestycji lub po jej dokonaniu (test określony w pkt 68 lit. a)) lub gdy zdolności produkcyjne powstałe wskutek inwestycji przekraczają 5 % rynku, na którym sytuacja bezwzględnie lub relatywnie się pogarsza (test określony w pkt 68 lit. b)).
- (33) Podczas wstępnej oceny Komisja nie zdołała wykluczyć, że na odpowiednich rynkach nie doszło do przekroczenia progu udziału w rynku i progu dotyczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych wskutek inwestycji na nierentownym rynku.
- (34) Komisja w szczególności zgłosiła wątpliwości do wniosku władz węgierskich, aby właściwy rynek produktowy określić jako połączenie segmentów A0, A i B według klasyfikacji POLK, pozostawiła otwartą kwestię dokładnej definicji właściwego rynku produktowego i wzięła pod uwagę wszelkie możliwe alternatywne definicje rynku, w tym zwłaszcza najwcześniejszą segmentację, dla której dane były dostępne⁽¹⁴⁾. Ponieważ AHM będzie produkować samochody oraz karoserie samochodów z segmentów A i B, a teoretycznie także segmentu A0, Komisja stwierdziła, że w tym przypadku za możliwe odpowiednie rynki produktowe należy uznać poszczególne segmenty oraz segmenty łącznie.
- (35) Jeśli chodzi o możliwy podział rynku na samochody osobowe i lekkie pojazdy użytkowe, Komisja uznała, że nie będzie rozważać ich osobno.
- (36) Ponadto Komisja nie była w stanie jednoznacznie określić definicji rynku geograficznego. Komisja nie zdołała stwierdzić, czy rynkiem geograficznym jest Europejski Obszar Gospodarczy (dalej EOG), czy też – jak sugerowały władze węgierskie – składa się co najmniej z połączonych rynków całej Europy, Ameryki Północnej i Południowej oraz Chin.

⁽¹⁴⁾ Podejście to jest zgodne z decyzjami Komisji w sprawie pomocy państwa: SA.30340 (Fiat Powertrain Technologies), decyzja z dnia 9 lutego 2011 r. (C(2011) 612) w sprawie SA.30340 (Dz.U. C 151 z 21.5.2011, s. 5); SA. 32169 (Volkswagen Sachsen), decyzja z dnia 13 lipca 2011 r. (C(2011) 4935) w sprawie Sa.32169 (Dz.U. C 361 z 10.12.2011, s. 17); N 767/07 (Ford Craiova), decyzja z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C(2008) 1613) w sprawie N 767/2007 (Dz.U. C 238 z 17.9.2008, s. 4); N 635/2008 (Fiat Sicily), decyzja z dnia 29 kwietnia 2009 r. (C(2009) 3051) w sprawie N 635/2008 (Dz.U. C 219 z 12.9.2009, s. 3); oraz N 473/2008 (Ford Espana), decyzja z dnia 17 czerwca 2009 r. (C(2009) 4530) w sprawie N 473/2008 (Dz.U. C 19 z 26.1.2010, s. 5).

- (37) Analiza, o której mowa w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR 2007–2013, wykazała, że obowiązujący próg 25 % udziału w rynku został przekroczony w EOG w segmentach A i B rozpatrywanych oddzielnie i łącznie we wszystkich latach branych pod uwagę, a także w połączonych segmentach A0 do B począwszy od 2011 r.
- (38) W ramach analizy, o której mowa w pkt 68 lit. b), Komisja ustaliła, że odpowiednie rynki produktowe były nierentowne w EOG; w związku z czym Komisja musiała sprawdzić, czy zdolności produkcyjne wytworzone wskutek projektu przekraczają 5 % wielkości odpowiednich rynków.
- (39) Komisja uznała, że do przeprowadzenia testu określonego w pkt 68 lit. b) odpowiednie będzie podejście skoncentrowane na zwiększeniu zdolności brutto. Podejście skoncentrowane na zwiększeniu zdolności netto (tzn. odjęcie wartości istniejących zdolności od wartości łącznych planowanych zdolności produkcyjnych) nie pozwoliłyby Komisji ocenić wpływu pomocy państwa na rynki słabnące i cierpiące na strukturalny przerost zdolności produkcyjnych, wówczas gdy inwestycje objęte pomocą nie zwiększą istniejących zdolności o więcej niż 5 % wielkości rynku. Jednakże test określony w pkt 68 lit. b) wprowadzono w celu określenia sytuacji, w których rynek słabnie, a wielkość inwestycji objętej pomocą ma znaczny wpływ na podmioty konkurencyjne.
- (40) Analiza, o której mowa w pkt 68 lit. b), przeprowadzona w odniesieniu do projektu inwestycyjnego (z wyłączeniem tłoczni) wykazała, że próg 5 % zostałby przekroczony wyłącznie w przypadku wykorzystania całkowitej zdolności produkcyjnej do wytwarzania samochodów z segmentu B. Biorąc pod uwagę wskazywane przez władze węgierskie szacunki dotyczące produkcji, przekroczenie progu 5 % w przypadku wszystkich możliwych sposobów segmentacji rynku samochodów jest bardzo mało prawdopodobne.
- (41) W odniesieniu do zdolności związanej z produkcją karoserii przez tłocznię analiza przewidziana w pkt 68 lit. b) wykazała, że próg 5 % mógłby zostać przekroczony jedynie w przypadku znacznego zwiększenia w Győr produkcji samochodów z segmentu B. W związku z powyższym Komisja pozostawiła otwartą kwestię tego, czy zdolność produkcyjna tłoczni przekracza 5 % wielkości rynku mierzonej z wykorzystaniem danych na temat rzeczywistej konsumpcji przedmiotowego produktu przed rozpoczęciem inwestycji.
- (42) Ponieważ Komisja nie była w stanie określić, czy nie doszło do przekroczenia progów określonych w pkt 68 lit. a) i lit. b) wytycznych KPR 2007–2013, postanowiła o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Komisja stwierdziła w szczególności, że jeżeli uwagi otrzymane w związku z wszczęciem formalnej procedury wyjaśniającej nie pozwolą jej jednoznacznie określić, czy nie doszło do przekroczenia progów, to przeprowadzi ona szczegółową ocenę projektu inwestycyjnego zgodnie z komunikatem KSO. Do zgłaszania uwag zaproszono władze węgierskie oraz zainteresowane strony trzecie.

4. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (43) Nie otrzymano uwag od zainteresowanych stron trzecich.

5. UWAGI WŁADZ WĘGIERSKICH

5.1. WŁAŚCIWY RYNEK PRODUKTOWY

- (44) Węgry podtrzymują stanowisko, że rynek produktowy należy zdefiniować jako połączone segmenty od A0 do B (wg klasyfikacji POLK).
- (45) Władze węgierskie nadal uważają, że substytucyjność popytu istnieje na skraju każdego odpowiedniego pojedynczego segmentu samochodów osobowych, jak określono w poprzednich decyzjach Komisji ⁽¹⁵⁾. Ponieważ łańcuch substytucji popytu w segmentach A0 i B możliwy jest w ramach segmentu A, władze węgierskie uważają, że przedmiotowe segmenty należy traktować jako połączoną grupę segmentów.
- (46) Władze węgierskie przekonują również, że celem wprowadzenia technologii MQB jest zwiększenie elastyczności podaży, umożliwienie beneficjentowi wytwarzania samochodów osobowych z segmentów A0, A i B na tej samej linii produkcyjnej wykorzystującej technologię MQB oraz umożliwienie przestawiania produkcji z jednego rynku na inny; skutki pomocy mogą być odczuwane na każdym z tych rynków.

⁽¹⁵⁾ Zob. sprawa N 671/2008, Mercedes-Benz Hungary (nakładanie się sąsiednich segmentów A i B), SA.32169 Volkswagen Sachsen, motyw 60 ff oraz SA.32076 Ford Espana, motyw 83 (substytucyjność popytu na samochody z segmentów A0 i B oraz samochody z segmentu A).

5.2. WŁAŚCIWY RYNEK GEOGRAFICZNY

- (47) Władze węgierskie podtrzymują stanowisko, że właściwym rynkiem geograficznym dla przemysłu samochodowego jest rynek światowy oraz ponownie przytaczają argumenty przekazane na etapie zgłoszenia:
- Obrót handlowy oraz kontyngenty przywózowe i wywózowe ⁽¹⁶⁾ w EOG osiągnęły poziom wskazujący na to, że obrót pojazdami zachodzi na rynku światowym.
 - W kwestii barier handlowych w ostatnich latach pojawiła się tendencja do likwidacji barier regulacyjnych; bariery handlowe między wieloma krajami a EOG są niskie oraz widoczne jest ogólne dążenie do zwiększenia stopnia harmonizacji i integracji.
 - Ceny zmieniające się podobnie w różnych regionach są ważnym wskaźnikiem świadczącym o istnieniu rynków zintegrowanych. Wyniki analizy wskaźników cen ⁽¹⁷⁾ opartych na cenach z EOG i USA pokazują, że wskaźniki cen w segmentach A i B zmieniają się jednocześnie i istnieją między nimi znaczne korelacje. Pozwala to wysunąć wniosek, że co najmniej EOG i USA są częścią tego samego rynku geograficznego.
 - Koszty stworzenia globalnej sieci dystrybucji są pomijalnie niskie i nie stanowią przeszkody w zyskowej sprzedaży pojazdów na skalę światową.
 - Ponieważ koszty transportu maleją, poziom wywozu i przywozu pojazdów stale rośnie. Co trzeci samochód wyprodukowany w UE jest eksportowany, a co piąty samochód sprzedawany w UE pochodzi z importu.
 - Volkswagen Group jest światowym producentem samochodów konkurującym globalnie z innymi producentami oryginalnego sprzętu (zwanymi dalej „producentami OEM”).
 - Dziesięciu największych producentów OEM posiada znaczną liczbę zakładów produkcyjnych na całym świecie. W ramach Volkswagen Group działa 100 fabryk znajdujących się w Europie, Ameryce Północnej, Ameryce Południowej, Afryce i Azji. Duża liczba tych zakładów produkcyjnych wytwarza pojazdy z segmentów A i B. Filie dużych producentów OEM również wewnątrz siebie ze sobą konkurują geograficznie.
- (48) W związku z tym władze węgierskie uważają, że właściwy rynek geograficzny jest szerszy niż EOG i obejmuje co najmniej całą Europę, Amerykę Północną i Południową oraz Chiny.
- (49) Ponadto Węgry podkreślają, że Győr jest jedynym zakładem na świecie produkującym modele AUDI TT Coupé, AUDI TT Roadster, AUDI A3 Cabriolet, zatem zaspokaja popyt globalny. Produkowany w Győr model A3 Sedan również rozprowadzany jest globalnie (z wyjątkiem egzemplarzy wytwarzanych w Chinach, w mieście Foshan, wyłącznie na rynek chiński).

5.3. ZAGADNIENIA DOTYCZĄCE ZDOLNOŚCI PRODUKCYJNYCH

- (50) Władze węgierskie utrzymują, że podczas testu określonego w pkt 68 lit. b) należy zastosować podejście skoncentrowane na zwiększeniu zdolności netto. Celem projektu inwestycyjnego jest między innymi rozbudowa istniejącego zakładu w Győr. Pionowa integracja procesu produkcji oznacza, że poprzednie zdolności produkcyjne ([60 000–110 000] pojazdów z segmentu A i B rocznie) przejmie nowo wybudowana montownia i nowo stworzona infrastruktura produkcyjna.
- (51) Władze węgierskie argumentują, że bez względu na to, czy (i) pojazd jest jedynie montowany w danej fabryce bądź wytwarzany w ramach procesu produkcji zintegrowanej pionowo, czy też (ii) modele nowej generacji mają różne cechy, produkt końcowy należy nadal do tego samego segmentu. W związku z tym zdolność do wytwarzania rocznie [60 000–110 000] pojazdów, które były produkowane (montowane) przed rozpoczęciem projektu inwestycyjnego, będzie również utrzymana w wyniku projektu. Oprócz tej zdolności pojawi się także dodatkowa zdolność do wyprodukowania [60 000–80 000] pojazdów.

⁽¹⁶⁾ Dane zawarte w opracowaniu dra Jamesa A. Langenfelda „Preliminary Economic Analysis of the Geographic Market”, opublikowanym przez Navigant Economics (2011), wskazują, że około 13 % samochodów z segmentu A i ponad 25 % samochodów z segmentu B produkowanych w EOG w latach 2004–2010 wyeksportowano do innych regionów świata. Jeśli chodzi o przywóz, ponad 14 % samochodów z segmentu A i ponad 18 % samochodów z segmentu B sprzedawanych w EOG wyprodukowano w innych regionach.

⁽¹⁷⁾ Preliminary Economic Analysis of the Geographic Market, Dr James A. Langenfeld, Navigant Economics (2011).

- (52) W związku z tym zwiększenie zdolności netto wyniesie maksymalnie [60 000–80 000] pojazdów rocznie w samej grupie segmentów (od A do B), co wcześniej. Zwiększenie zdolności netto nie przekracza progu 5 % określonego w pkt 68 lit. b) wytycznych KPR 2007–2013.
- (53) Władze węgierskie uznały, że [...] % produkcji tłoczni, które zostanie wykorzystane do wytwarzania pojazdów z segmentu B w innych zakładach produkcyjnych VW Group, nie spowoduje zwiększenia ogólnej produkcji samochodów z segmentu B w ramach VW Group, gdyż nastąpi jedynie zamiana karoserii nabywanych od dostawców zewnętrznych na karoserie produkowane wewnętrznie. Według władz węgierskich metoda obliczania przyjęta przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania będzie jedynie skutkować podwójnym zliczeniem zdolności produkcyjnych stworzonych w ramach VW Group. Ponadto, jak wspomniano w motywie 17 niniejszej decyzji, ze względu na zmianę planów beneficjenta karoserie te będą wykorzystywane do produkcji samochodów należących do segmentów od A0 do C.

5.4. STOSOWANIE KOMUNIKATU KSO

- (54) Węgierskie władze uważają, że w świetle przedstawionych powyżej argumentów dotyczących odpowiedniej definicji właściwego rynku produktowego i geograficznego oraz po zastosowaniu podejścia skoncentrowanego na zwiększeniu zdolności produkcyjnych netto nie doszło do przekroczenia progów określonych w pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013, zatem możliwe jest zatwierdzenie pomocy bez przeprowadzania jej szczegółowej oceny.

5.5. SZCZEGÓŁOWA OCENA ŚRODKA POMOCY

- (55) Jednakże Węgry przedstawiły informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny szczegółowej.

5.5.1. Pozytywne skutki pomocy

- (56) Władze węgierskie uważają, że inwestycja przyczynia się do rozwoju regionalnego miasta Győr i Zachodniego Kraju Zadunajskiego z następujących powodów:
- Projekt inwestycyjny tworzy bezpośrednio 2 100 nowych miejsc pracy, zatrzymuje wysoko wykwalifikowaną kadrę w regionie Zachodniego Kraju Zadunajskiego i stworzy dalsze zapotrzebowanie na takich pracowników. Znaczna część nowych pracowników będzie posiadać wykształcenie wyższe.
 - Ponadto zostanie stworzona pośrednio duża liczba miejsc pracy u dostawców i usługodawców w regionie. Mnożnik zatrudnienia wynosi 2,5 pośrednio stworzonego miejsca pracy wśród dostawców ⁽¹⁸⁾ na jedno miejsce pracy stworzone bezpośrednio, natomiast mnożnik dla miejsc pracy generowanych przez wydatki pracowników dostawców wynosi 2,2 miejsca pracy na każde bezpośrednio stworzone miejsce pracy. Skutkować to będzie utworzeniem pośrednio 9 870 miejsc pracy.
 - Ważną korzyścią dla regionu będzie przenikanie wiedzy: jeszcze przed rozpoczęciem inwestycji beneficjent współpracował z uczelniami nad 15 projektami badawczo-rozwojowymi (B+R) rocznie. Szacuje się, że po ukończeniu inwestycji roczna liczba projektów B+R ulegnie podwojeniu, gdyż AHM zamierza rozszerzyć współpracę w zakresie B+R na Uniwersytet w Miskolcu i Uniwersytet Óbuda, a także zacieśnić obecną współpracę z Uniwersytetem im. Istvána Szechenyi w Győr oraz z Politechniką w Budapeszcie ⁽¹⁹⁾.
 - Beneficjent jest członkiem założycielem Panońskiego Klastera Motoryzacyjnego PANAC, który działa w regionie, skupiając dostawców i inne przedsiębiorstwa (doradcze, finansowe, logistyczne itd.) z branży motoryzacyjnej. Inwestycja przyniesie dalsze pozytywne skutki dla klastera, przyciągając dużą liczbę dostawców branżowych i zachęcając do kolejnych inwestycji. Klastrowanie przyczyni się do rozwoju regionu

⁽¹⁸⁾ Węgry przyjęły mnożnik 2,5 na podstawie badania oceniającego wkład sektora dostawców branży motoryzacyjnej na amerykańską gospodarkę i 50 stanów USA. Badanie zostało opracowane w 2007 r. na zlecenie Motor and Equipment Manufacturers Association przez grupę ds. gospodarki i przemysłu w Center of Automotive Research.

⁽¹⁹⁾ Istnieje już współpraca grupy działu inżynierii pojazdowej AUDI HUNGARIA z Wydziałem Silników Spalania Wewnętrznych, Wydziałem Materiałoznawstwa i Technologii Materiałowej oraz Wydziałem Produkcji Pojazdów.

Zachodniego Kraju Zadunajskiego poprzez uzyskiwanie zewnętrznych korzyści skali dzięki bliskiej lokalizacji podmiotów oraz do stworzenia strefy innowacji i rozwoju infrastrukturalnego.

- Beneficjent prowadzi regularnie szkolenia (wewnętrzne i zewnętrzne) dla swoich pracowników, przyczyniając się do transferu wiedzy w regionie.

5.5.2. Stosowność pomocy

- (57) Władze węgierskie wyjaśniły, że przed wydaniem decyzji o przyznaniu pomocy, mając na uwadze wspieranie rozwoju regionalnego Zachodniego Kraju Zadunajskiego, uwzględniono inne środki z zakresu polityki, np. dalszy rozwój infrastruktury publicznej lub doskonalenie systemu edukacji. Jednakże w poprzednich latach podjęto już następujące ogólne środki z zakresu polityki:
- budowa autostrady M1, łączącej Budapeszt z granicą austro-węgierską poprzez region Zachodniego Kraju Zadunajskiego,
 - utworzenie parku biznesowego w Győr,
 - prace remontowe związane z linią kolejową Budapeszt–Győr–Hegyeshalom,
 - niektóre działania w obszarze edukacji, np. przyznanie rangi uniwersytetu jednej z lokalnych uczelni wyższych (Uniwersytetowi im. Istvána Széchenyi).
- (58) Mimo wyżej wymienionych działań region nadal jest jeszcze słabo rozwinięty w porównaniu z niektórymi regionami sąsiednimi (Burgenlandem i Bratysławą) oraz pod względem średnich wartości PKB na jednego mieszkańca, zatrudnienia, infrastruktury i edukacji w UE.
- (59) Stwierdzono, że pomoc państwa na rzecz tak dużego projektu inwestycyjnego był bardziej skutecznym instrumentem umożliwiającym osiągnięcie i promowanie rozwoju regionu. Władze węgierskie podkreślają również, że nawet w przypadku uznania pomocy za środek selektywny została ona udzielona zgodnie z programami pomocy dostępnymi również dla innych inwestorów na Węgrzech, o ile spełniali szczegółowe kryteria określone w ustawodawstwie.

5.5.3. Efekt zachęty i analiza alternatywnego scenariusza

- (60) Węgry przedstawiły informacje, mające dowiedzieć, że pomoc jest zgodna ze scenariuszem 2 określonym w komunikacie KSO, ponieważ stanowi ona zachętę do przeprowadzenia pełnej inwestycji w fabryce w Győr zamiast dokonania jej częściowo w [miejsce 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] i częściowo w [miejsce 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE]. W szczególności Węgry przedstawiły istotne, prawdziwe i aktualne dokumenty przedsiębiorstwa, które wyjaśniają wieloetapowy proces podejmowania decyzji w sprawie lokalizacji inwestycji oraz zawierają dane finansowe związane z alternatywnym scenariuszem. Obydwa te aspekty zostały opisane poniżej.

Proces decyzyjny beneficjenta

- (61) Decyzje inwestycyjne VW Group podejmowane są w drodze wieloetapowego procesu decyzyjnego, podczas którego decydenci analizują różne lokalizacje poprzez porównywanie konkurencyjnych scenariuszy. Główne fazy są następujące: 1) długoterminowe planowanie sprzedaży (LAP) i rundy planowania, 2) rozwój produktu, decyzja dotycząca produktu i wstępny wybór miejsca oraz 3) decyzja dotycząca inwestycji i lokalizacji.
- (62) Proces decyzyjny związany ze zgłoszoną inwestycją przebiegał zgodnie z tą ogólną procedurą. Ponieważ dotyczy on inwestycji AUDI, która jest marką niezależną pod względem prawnym, odpowiednie decyzje musiały zostać podjęte na szczeblu marki, a następnie zatwierdzone na poziomie grupy.

- (63) Wprowadzanie nowych produktów wewnątrz VW Group odbywa się zgodnie z tzw. procesem tworzenia produktu (PEP), obejmującym etapy od planowania produktu po rozpoczęcie produkcji (SOP). Proces PEP składa się z czterech głównych etapów opisanych w poniższym schemacie:

1) Długoterminowe planowanie sprzedaży i rundy planowania

- (64) Początkowym punktem jest etap długoterminowego planowania sprzedaży, podczas którego analizowane są prognozy rozwoju rynku i możliwego popytu oraz wahań rynku. W ramach LAP planuje się rozwój produktów w okresie najbliższych [...] lat oraz określa, jakie dodatkowe zdolności produkcyjne należy stworzyć lub jakie zmiany istniejących zdolności produkcyjnych są niezbędne. Odzwierciedleniem LAP są coroczne rundy planowania (PR) zatwierdzane przez Radę Nadzorczą Grupy, obejmujące ramy finansowe planowanych inwestycji.
- (65) W AUDI AG planowanie odbywa się na podstawie skonsolidowanego procesu LAP w obrębie VW Group. Już podczas rundy planowania w [20xx] r. grupa stwierdziła, że należy zwiększyć zdolności związane z produkcją pojazdów z segmentów A0 i A. Na tym etapie te dodatkowe zdolności produkcyjne nie zostały powiązane z żadnym konkretnym miejscem.
- (66) Z uwagi na znaczny stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych w istniejących zakładach produkcyjnych, podczas LAP wskazano, że istniejące zdolności okażą się w perspektywie długoterminowej niewystarczające do zaspokojenia potrzeb wynikających z prognozowanego wzrostu sprzedaży.

2) Rozwój produktu, decyzja dotycząca produktu i wstępny wybór miejsca

- (67) Podczas tej fazy kilka działów AUDI, VW Group i odpowiednie zakłady produkcyjne współpracują nad przygotowaniem decyzji dotyczącej produktu i wstępnego wyboru miejsca produkcji. Łącznikiem jest dział kontrolingu Grupy [...], który odgrywa główną rolę podczas tej fazy.
- (68) Pierwszym etapem podczas fazy drugiej jest proces opracowania produktu, który zgodnie z wewnętrznymi zasadami beneficjenta rozpoczyna się co najmniej [...] przed planowaną datą rozpoczęcia produkcji. Ponieważ zgłoszony projekt dotyczy wytwarzania czterech modeli, decyzje dotyczące wykonalności projektu podejmowano w różnych momentach i planowano różne daty rozpoczęcia produkcji tych modeli ⁽²⁰⁾.
- (69) Do wydania decyzji dotyczącej produktu, tj. decyzji o wytwarzaniu produktu zaproponowanego podczas LAP, niezbędne jest osiągnięcie określonego wcześniej celu wykonalności na etapie rozwoju produktu. Oczekiwane przychody generowane przez nowy produkt zestawia się z koniecznymi kosztami produkcji (w tym inwestycji). W celu określenia szacowanego kosztu produkcji najpierw hipotetycznie ustala się określone miejsce (lokalizację zakładu). Lokalizację zakładu wybiera się po to, aby określić pierwszą strukturę kosztów i ramy projektu. Nie ma to na celu podjęcia wstępnej decyzji o lokalizacji zakładu w konkretnym miejscu, lecz służy za podstawę oceny szacowanych kosztów produkcji.
- (70) [...]; W przypadku całkiem nowego produktu [...] lokalizację zakładu zwykle ustala się na podstawie wskaźników wydajności, tzn. jako pierwszy hipotetyczny zakład wybiera się zakład charakteryzujący się najlepszymi wynikami produkcji. W praktyce pod uwagę brane są także dodatkowe kryteria, np. niewykorzystane zdolności produkcyjne lub odpowiednia infrastruktura. Chociaż w obliczeniach niezbędnych do podjęcia decyzji w sprawie produktu niezwykle ważna jest rentowność, opracowuje się i analizuje dane również dla możliwych alternatywnych lokalizacji.

⁽²⁰⁾ Rozpoczęcie produkcji modeli A3 Cabriolet i A3 Sedan zaplanowano na listopad 2012 r. i marzec 2013 r., natomiast rozpoczęcie produkcji modeli TT Coupé i TT Roadster odpowiednio na luty i wrzesień 2014 r.

- (71) Na szczeblu marki decyzje potwierdzające wykonalność projektu w odniesieniu do wszystkich czterech modeli wydały VAP (komitet ds. produktów) oraz PSK (komitet ds. strategii produktowych) AUDI AG. W decyzjach jako wstępne lokalizacje produkcji określono [miejsce 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] w przypadku modelu A3 Cabriolet o karoserii modelu A3 Sedan, oraz Győr w przypadku modeli A3 Sedan, TT Coupé i TT Roadster. Decyzje te zostały następnie zatwierdzone na szczeblu grupy przez K-VAP/K-PSK.

3) Decyzja dotycząca inwestycji i lokalizacji

- (72) Kolejnym etapem po podjęciu decyzji dotyczącej produktu jest wybór najbardziej odpowiedniego miejsca realizacji projektu (tj. decyzja o lokalizacji). [Dział kontrolingu Grupy] zwykle bierze pod uwagę wszystkie zakłady produkcyjne Volkswagena, a następnie zawęża wykaz do lokalizacji, które wydają się najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia danej inwestycji⁽²¹⁾. W wyniku tego procesu określane są scenariusze inwestycyjne i produkcyjne dla każdej realnie możliwej lokalizacji, które następnie zostają podsumowane w zaleceniu dotyczącym wydania decyzji.
- (73) Władze węgierskie wyjaśniły, że zasadniczo na etapie określania odpowiednich lokalizacji zamiast inwestycji od podstaw preferuje się integrację dodatkowych zdolności produkcyjnych w zakładach, które są wykorzystywane jedynie częściowo, lub rozbudowę istniejących zakładów, gdyż pozwala to uniknąć dodatkowych kosztów (np. kosztów połączenia nowej fabryki z infrastrukturą publiczną, integracji nowego zakładu z siecią logistyczną Grupy itp.). W tym przypadku na wczesnym etapie procesu decyzyjnego rozważano możliwość inwestycji od podstaw w Europie Wschodniej, jednak nie została ona skonkretyzowana i została porzucona na dalszych etapach procesu decyzyjnego wewnątrz marki AUDI⁽²²⁾. W związku z tym podczas procesu selekcji odpowiednich lokalizacji [Dział kontrolingu Grupy] skoncentrował się na istniejących zakładach grupy.
- (74) Jeżeli ocena lokalizacji nie dotyczy inwestycji od podstaw, dwa podstawowe kryteria dotyczące określania odpowiednich lokalizacji to kwestia tego, czy w istniejącym zakładzie da się jeszcze stworzyć dodatkowe zdolności produkcyjne (tj. „możliwości rozbudowy lub zmiany”) oraz tego, czy istniejąca w zakładzie infrastruktura jest zgodna z planowanym projektem (tj. „zgodność infrastruktury z projektem”).
- (75) Stosując te kryteria [Dział kontrolingu Grupy], określił cztery możliwe lokalizacje. Zgodnie z dokumentacją przedsiębiorstwa dostarczoną przez władze węgierskie wstępna ocena czterech scenariuszy inwestycyjnych opracowana przez [Dział kontrolingu Grupy] była omawiana przez AUDI i Grupę w [...] 2009 r.⁽²³⁾

Tabela II

Warianty inwestycyjne

Wariant	Opis wariantu
Wariant A ([lokalizacja 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE], [lokalizacja 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą], Győr)	Produkcja modelu A3 Sedan w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE]; budowa i lakierowanie nadwozi modeli Audi TT (!) oraz A3 Cabriolet w [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] oraz dostawa lakierowanych nadwozi do Győr (Węgry) w celu ich montażu

⁽²¹⁾ Mimo iż w fazie rozwoju produktu i planowania wstępny wybór miejsca produkcji został ograniczony do zakładów AUDI, tj. [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] oraz Győr, w tej fazie na szczeblu grupy podważono zasadność lokalizacji produkcji i opracowano scenariusze alternatywne. Już na trzy miesiące przed podjęciem decyzji w sprawie nowego modelu A3 Sedan w [...] 2010 r. [Dział kontrolingu Grupy] zaczął porównywać różne lokalizacje i rozmaite scenariusze inwestycyjne.

⁽²²⁾ W 2008 r. AUDI rozważała koncepcję inwestycji od podstaw w Europie Wschodniej, która nie była rozwijana na dalszych etapach planowania. W zaleceniu dotyczącym wydania decyzji, opracowanym przez [Dział kontrolingu Grupy] i AUDI oraz przedstawionym podczas zebrania zarządu Grupy w dniu [...] 2010 r., inwestycję od podstaw określono jako opcję nierealistyczną z powodu ram inwestycyjnych oraz ograniczeń czasowych wynikających z zaplanowanych dat produkcji.

⁽²³⁾ Węgry przedstawiły informacje dotyczące wszystkich zakładów VW Group położonych w regionach o dopuszczalnej intensywności pomocy na poziomie co najmniej 30 % (czyli na takim samym lub wyższym poziomie intensywności pomocy w porównaniu z poziomem mającym zastosowanie w Győr). Jednakże żadna z tych lokalizacji nie mogła być dalej rozważana, ponieważ nie spełniały one kryteriów „możliwości rozbudowy lub zmiany” lub „zgodności infrastruktury z projektem”. W żadnym z tych zakładów nie było wystarczającej ilości miejsca na realizację tego projektu inwestycyjnego.

Wariant	Opis wariantu
Wariant B ([lokalizacja 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE], [lokalizacja 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą], [lokalizacja 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą])	Produkcja modelu A3 Sedan w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE]; Produkcja modelu A3 Cabriolet w [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] oraz produkcja modelu Audi TT w [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]
Wariant C ([lokalizacja 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE], [lokalizacja 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą])	Produkcja modeli A3 Sedan oraz Audi TT w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE]; Produkcja modelu A3 Cabriolet w [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]
Wariant D (Győr)	Produkcja modeli A3 Sedan, A3 Cabriolet i Audi TT w Győr (Węgry)

(¹) Decyzje produktowe dotyczące modeli AUDI TT Coupé oraz TT Roadster zostały podjęte w dniu [...] 2011 na szczeblu marki i zostały zatwierdzone na poziomie grupy w dniu [...] 2011 r. Wcześniej w całej dokumentacji przedsiębiorstwa określano je jako model zastępujący TT.

- (76) W odniesieniu do tych wariantów, w dokumentacji przedsiębiorstwa zawarto i porównano koszty produkcji w każdej lokalizacji, obejmujące koszty inwestycji oraz koszty produkcji, które mają być poniesione w okresie referencyjnym.
- (77) Ze względu na koszty produkcji – oraz biorąc pod uwagę fakt, że w [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] został wyczerpany potencjał pod względem zdolności produkcyjnych i że jakkolwiek dodatkowa produkcja wymagałaby dużych wydatków na infrastrukturę – zarząd Grupy postanowił w dniu [...] 2010 r., co potwierdza przedstawiony protokół z zebrania, wykluczyć warianty A i B z dalszej procedury planowania i polecił AUDI (i) dalsze planowanie produkcji pojazdów w Győr; (ii) opracowanie dla rady nadzorczej VW i AUDI oraz K-VAI (²⁴) zaleceń dotyczących podjęcia decyzji; oraz (iii) podjęcie działań niezbędnych do uzyskania pomocy państwa.
- (78) W oparciu o zalecenie [Działu kontrolingu Grupy] zestawiające zaktualizowane wyliczenia dla wariantów C i D oraz biorąc pod uwagę możliwe przyznanie pomocy regionalnej przez państwo węgierskie, K-VAI postanowił w dniu 14 grudnia 2010 r. o lokalizacji inwestycji w Győr (wariant D). Władze węgierskie przedstawiły dane związane z rozważaną analizą alternatywnego scenariusza opisaną w załączniku 1 do niniejszej decyzji, jednak nie zostały one opublikowane ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa, oraz przedstawiły kopię protokołu z zebrania.

5.5.4. Proporcjonalność pomocy

- (79) W celu wykazania proporcjonalności pomocy władze węgierskie oparły się na wyliczeniach wykorzystanych do określenia efektu zachęty.
- (80) Ostateczne obliczenia zastosowane przez władze węgierskie do wyjaśnienia alternatywnego scenariusza oraz wykazania efektu zachęty wskazują na to, że w porównaniu z wariantem C, wariant D wiąże się z niekorzystną sytuacją kosztową w kwocie 143,3 mln EUR (wg wartości bieżącej w chwili podejmowania przez beneficjenta decyzji o inwestycji i lokalizacji produkcji, tj. wartości aktualnej w 2010 r.).
- (81) Według cen z 2013 r. (²⁵), tj. roku stosowanego na potrzeby wyliczenia pomocy, a zatem również jej proporcjonalności, kwota związana z niekorzystną sytuacją kosztową wynosi 153,8 mln EUR.

(²⁴) Na poziomie grupy zarząd podejmuje decyzje dotyczące projektów inwestycyjnych i ich lokalizacji za pośrednictwem K-VAI (komitetu inwestycyjnego) na podstawie analizy opracowanej przez [Dział kontrolingu Grupy].

(²⁵) Należy określić wartość różnicy kosztów według cen obowiązujących w 2013 r., aby móc ją porównać z możliwą pomocą państwa (wyliczoną według cen z 2013 r.), a tym samym określić różnicę kosztów netto związaną z inwestycją w Győr. Właściwe do tych obliczeń wydaje się zastosowanie stopy dyskontowej obowiązującej w strefie euro w chwili podejmowania decyzji inwestycyjnej (grudzień 2010 r., tj. 2,45 %), ponieważ decyzja inwestycyjna została podjęta na podstawie wyliczeń w EUR (szacowanych kosztów w EUR) przez przedsiębiorstwo, którego siedziba główna znajduje się w strefie euro.

- (82) Mimo maksymalnej możliwej pomocy w wysokości 133,3 mln EUR (wg wartości bieżącej w 2013 r.) ⁽²⁶⁾, w przypadku wariantu D nadal istnieje niekorzystna sytuacja kosztowa w kwocie 20,5 mln EUR.
- (83) Władze węgierskie uważają, że pomoc jest proporcjonalna i nie rekompensuje w pełni różnicy kosztów związanej z lokalizacją inwestycji.

5.5.5. Niekorzystny wpływ pomocy na konkurencję i wymianę handlową

- (84) Władze węgierskie podkreślają, że pomoc regionalna służy jedynie zrekompensowaniu dodatkowych kosztów wdrożenia wariantu D (rozbudowy zakładu produkcyjnego w Győr) zamiast wariantu C (produkcja w istniejących fabrykach znajdujących się w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] oraz [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]). Pomoc jest proporcjonalna i nie ma żadnego wpływu na konkurencję, ponieważ w każdym przypadku doszłoby do realizacji projektu inwestycyjnego i wystąpiłyby związane z nim skutki dotyczące konkurencji i wymiany handlowej.

5.6. UWAGI WŁADZ WĘGIERSKICH DOTYCZĄCE LEGALNOŚCI ŚRODKA

- (85) Władze węgierskie podtrzymują stanowisko, że pomoc nie może zostać sklasyfikowana jako pomoc niezgodna z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽²⁷⁾ (zwanego dalej rozporządzeniem proceduralnym). W tym kontekście władze węgierskie przedstawiły następujące wyjaśnienia:
- (86) Artykuł 108 ust. 3 TFUE zobowiązuje państwa członkowskie do zgłaszania Komisji planowanych środków pomocy. Przyjmując rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych dotyczących regionalnej pomocy inwestycyjnej (zwane dalej rozporządzeniem RWG) ⁽²⁸⁾, Komisja ograniczyła ten obowiązek do środków przekraczających próg powodujący obowiązek zgłoszenia. Według interpretacji tego przepisu przez władze węgierskie, środki pomocy poniżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia i objęte istniejącym programem pomocy mogą być we wszystkich przypadkach przyznawane i wdrażane w ramach kompetencji państw członkowskich.
- (87) Władze Węgier argumentują, że interpretacja ta jest również zgodna z przepisami komunikatu KSO, co ich zdaniem potwierdza, że państwa członkowskie zachowują możliwość przyznawania pomocy do poziomu odpowiadającego maksymalnej dopuszczalnej kwocie dostępnej w świetle odpowiednich przepisów dla inwestycji, w której wydatki kwalifikowalne wynoszą 100 mln EUR, nawet w przypadku wydania przez Komisję decyzji negatywnej ⁽²⁹⁾.
- (88) Ponadto Komisja nigdy nie kwestionowała tego podejścia i interpretacji – ani podczas obecnej procedury notyfikacyjnej, ani podczas poprzednich notyfikacji władz węgierskich ⁽³⁰⁾; władze Węgier mają wrażenie, że w przeszłości Komisja interpretowała obowiązek notyfikacji przez państwa członkowskie podobnie, jak władze węgierskie ⁽³¹⁾.

⁽²⁶⁾ Kwota pomocy została określona na podstawie planowanych kosztów kwalifikowalnych inwestycji w wysokości 1 186 mln EUR. Władze węgierskie wyjaśniały podczas wdrażania i zatwierdzania projektu, że planowane koszty ulegały kolejnym zmianom, a umowę inwestycyjną ostatecznie podpisano, przyjmując planowane koszty kwalifikowalne w wysokości 1 186 mln EUR według wartości bieżącej.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9). Oczywiście w momencie, gdy władze węgierskie zgłaszały swoje uwagi, właściwym przepisem był art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁸⁾ Zob. przypis 12.

⁽²⁹⁾ Przypis 1 do motywu 56 komunikatu KSO

⁽³⁰⁾ Praktyka przyjęta przez władze węgierskie jest również zgodna z wcześniejszą praktyką Komisji, zob. pkt 28 i pkt 110 decyzji w sprawie IBIDEN, w której pomoc została przyznana (przed notyfikacją Komisji) na rzecz IBIDEN HU zgodnie z istniejącymi programami pomocy regionalnej do wysokości indywidualnego progu powodującego obowiązek zgłoszenia, a zatwierdzenie przez Komisję wymagane było jedynie w odniesieniu do pozostałej kwoty pomocy. W sprawie IBIDEN pomoc została przyznana i częściowo wdrożona na rzecz IBIDEN w dniach 25 lutego i 3 marca 2005 r. Organy krajowe zgłaszały Komisji środek dotacji z dniach 1 kwietnia 2005 r. i 30 sierpnia 2006 r. Podczas tego postępowania Komisja uznała, że pomoc podlegająca obowiązkowi zgłoszenia nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, jednak swoją decyzją Komisja potwierdziła, że wypłacając częściowo dotację, władze węgierskie działały zgodnie z prawem.

⁽³¹⁾ Zatwierdzeniu przez Komisję podlegała jedynie część dotacji powyżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia, jak wspomniano w artykule „State aid to IBIDEN Hungary” (Pomoc państwa na rzecz IBIDEN Hungary) autorstwa Evelyni UMASONYITÉ, Živilė DIDŽIOKAITĖ and Andrása TARI, który ukazał się w biuletynie Competition Policy Newsletter, nr 2 z 2008 r., s. 69.

- (89) Ponadto władze węgierskie podkreślają, że w świetle orzecznictwa europejskich sądów ⁽³²⁾ państwa członkowskie, które dopełniły obowiązku zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE, nie mogą być stawiane w bardziej niekorzystnej pozycji niż państwa, które naruszyły obowiązek zgłoszenia, ponieważ byłoby to sprzeczne z podstawowym celem art. 108 ust. 3 TFUE. W związku z powyższym interpretacja, która nie pozwala państwom członkowskim na przyznawanie pomocy do wysokości indywidualnego progu powodującego obowiązek zgłoszenia, byłaby również sprzeczna z orzecznictwem i miałaby daleko idące negatywne konsekwencje zarówno dla państw członkowskich, jak i beneficjentów.
- (90) Zgodnie z powyższym władze węgierskie postanowiły przyznać pomoc objętą wyłączeniem na rzecz AHM zgodnie z istniejącym programem pomocy (XR 47/2011). Przyznana pomoc nie przekraczała jednak obowiązującego progu powodującego obowiązek zgłoszenia, natomiast część pomocy powyżej tego progu została przyznana pod warunkiem wydania decyzji ostatecznej przez Komisję. Władze węgierskie zapewniają, że nie wypłacono pomocy powyżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia i że pomoc taka nie zostanie wypłacona bez zatwierdzenia przez Komisję.
- (91) Władze węgierskie uważają zatem, że w pełni wykonały zobowiązanie zgłoszenia Komisji wysokości pomocy powyżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia; z tego względu pomoc na rzecz AHM nie stanowi „pomocy niezgodnej z prawem”.

6. OCENA ŚRODKÓW POMOCY

6.1. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

- (92) Pomoc finansowa w formie dotacji bezpośredniej oraz ulgi od podatku od osób prawnych została lub zostanie przyznana przez władze węgierskie i jest finansowana z ogólnego budżetu państwa. Pomoc jest zatem przyznawana przez państwo członkowskie i przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (93) Środek ma charakter selektywny, ponieważ pomoc przyznawana jest jednemu przedsiębiorstwu – AHM.
- (94) Pomoc finansowa w formie ulgi od podatku od osób prawnych zwalnia przedsiębiorstwo z kosztów, które normalnie musiałoby ponieść samo. Pomoc finansowa w formie dotacji bezpośredniej stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, której nie uzyskałoby ono w normalnych warunkach rynkowych. W związku z tym przedsiębiorstwo korzysta z przewagi ekonomicznej nad swoimi konkurentami.
- (95) Pomoc finansowa została lub zostanie przyznana na rzecz inwestycji w sektorze motoryzacyjnym, w którym zachodzi intensywna wymiana handlowa między państwami członkowskimi oraz częściowa wymiana dostaw dóbr zaopatrzeniowych pochodzących z innych państw członkowskich. W związku z tym środek wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (96) Sprzyjanie przedsiębiorstwu AHM i jej produktom oznacza zakłócenie konkurencji lub grozi jej zakłóceniem.
- (97) W związku z powyższym Komisja uważa, że planowana pomoc stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

6.2. ZGODNOŚĆ ŚRODKA POMOCY Z PRAWEM

- (98) Komisja zauważa, że władze węgierskie notyfikowały cały pakiet pomocy na rzecz AHM, jednak tylko kwota powyżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia została przyznana pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję, natomiast kwota poniżej tego progu została wypłacona w ramach programu pomocy objętej wyłączeniem grupowym. Komisja uważa, że to podejście jest sprzeczne z art. 108 ust. 3 TFUE, zatem pomoc jest niezgodna z prawem, jak określono w art. 1 lit. f) rozporządzenia proceduralnego.

⁽³²⁾ Zob. wyrok w sprawie C-301/87. Republika Francuska przeciwko Komisji (Boussac) pkt 33 [ECR 1990, I-307. s.].

- (99) Komisja nie zgadza się z argumentami przedstawionymi przez władze węgierskie w sprawie interpretacji rozporządzenia RWG. Zgodnie z art. 7 lit. e) rozporządzenia RWG pomoc regionalna podlega obowiązkowi zgłoszenia na mocy art. 108 ust. 3 TFUE, jeśli całkowita kwota pomocy ze wszystkich źródeł przekracza 75 % maksymalnej kwoty pomocy, jaką można przeznaczyć na inwestycję o wydatkach kwalifikowanych w wysokości 100 mln EUR przy zastosowaniu standardowych pułapów pomocy obowiązujących dla dużych przedsiębiorstw w zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej w dniu przyznania pomocy. Przepis ten, odpowiadający pkt 64 wytycznych KPR 2007–2013, został przytoczony w art. 6 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 ⁽³³⁾ (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych).
- (100) Programy pomocy stosowane przez władze węgierskie w związku z pakietem pomocy na rzecz AHM odnoszą się do art. 7 lit. e) rozporządzenia RWG oraz do pkt 64 wytycznych KPR 2007–2013.
- (101) Wydatki kwalifikowalne inwestycji przekraczają 100 mln EUR, a łączna kwota pomocy (dotacja i ulga podatkowa) jest wyższa od progu powodującego obowiązek zgłoszenia. Do obliczenia progu powodującego obowiązek zgłoszenia należy uwzględnić pomoc ze wszystkich źródeł. Stanowisko to zostało potwierdzone przez Komisję w poprzedniej sprawie (SA.32036 – Mondi Świecie ⁽³⁴⁾). Po przekroczeniu tego progu pakiet pomocy, w całości ⁽³⁵⁾, nie wchodzi w zakres zastosowania rozporządzenia RWG i musi zostać zgłoszony Komisji, która oceni jego zgodność zgodnie z obowiązującymi wytycznymi. W tym kontekście Komisja oceniła pakiet pomocy zgłoszony przez władze węgierskie na podstawie ogólnych kryteriów zgodności KPR 2007–2013 i stwierdziła w decyzji o wszczęciu postępowania, że mimo przestrzegania tych kryteriów, Komisja miała wątpliwości dotyczące zachowania progów udziału w rynku wymienionych w pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013. W związku z tym sprzeczne z obowiązującymi przepisami byłoby stosowanie warunków zgodności zawartych w wytycznych KPR 2007–2013 w odniesieniu do zgłaszanego pakietu pomocy i jednocześnie uznanie, że kwota poniżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia może być przyznana zgodnie z istniejącymi programami i przepisami rozporządzenia RGW przed wydaniem przez Komisję decyzji w sprawie zgłoszonego środka pomocy.
- (102) W sprawie przypisu do pkt 56 komunikatu KSO Komisja już wcześniej odrzuciła argument, że jej uprawnienia do badania zgodności środka pomocy w świetle komunikatu KSO ograniczają się do części kwoty wnioskowanej pomocy powyżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia ⁽³⁶⁾. Komisja pragnie przypomnieć, że ma obowiązek sprawdzenia, na podstawie szczegółowej oceny, efektu zachęty i proporcjonalności środków pomocy, dla których stosowana jest ocena szczegółowa, tj. podlegającej zgłoszeniu pomocy regionalnej na rzecz projektów inwestycyjnych, które spełniają odpowiednie warunki określone w wytycznych KPR 2007–2013.
- (103) Jeśli chodzi o możliwość przyznawania pomocy do wysokości progu powodującego obowiązek zgłoszenia, ustanowionego w art. 6 ust. 2 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, należy zaznaczyć, że w treści przypisu 56 do komunikatu KSO podano jedynie, że państwo członkowskie zachowuje możliwość przyznawania pomocy do wysokości progu powodującego obowiązek zgłoszenia. Zgodnie z logiką budowy obowiązujących przepisów (rozporządzenia RWG, wytycznych KPR 2007–2013, komunikatu KSO), jeśli kwota pomocy ze wszystkich źródeł jest ograniczona do progu powodującego obowiązek zgłoszenia, państwo członkowskie nie musi zgłaszać projektu do szczegółowej oceny przez Komisję i może wdrażać środek pomocy zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych. Jednak z chwilą, gdy państwo członkowskie postanawia przyznać pakiet pomocy przekraczający próg powodujący obowiązek zgłoszenia, cała kwota podlega obowiązkowi zgłoszenia, a jej zgodność zostanie oceniona na podstawie obowiązujących wytycznych. Zostało to również wyraźnie określone w motywie 7 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, w którym stwierdzono, że „pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, której nie dotyczy niniejsze rozporządzenie, powinna nadal podlegać wymogowi zgłoszenia na mocy art. 88 ust. 3 Traktatu. Niniejsze rozporządzenie nie powinno ograniczać możliwości zgłaszania przez państwa członkowskie pomocy, której cele odpowiadają celom w nim określonym. Pomoc taka będzie oceniana przez Komisję przede wszystkim w oparciu o warunki określone w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z kryteriami, o których mowa w poszczególnych wytycznych lub zasadach ramowych przyjętych przez Komisję, jeśli dany środek pomocy wchodzi w zakres stosowania takiego instrumentu.”

⁽³³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁴⁾ SA.32063 (2010/N) – LIP – Mondi Świecie SA – Polska (Dz.U. C 305 z 10.10.2012, s. 8)

⁽³⁵⁾ Jak określono w pkt 68 decyzji w sprawie Mondi: „W związku z tym pomoc [...] przekraczająca próg powodujący obowiązek zgłoszenia powinna być zgłoszona Komisji w całości”.

⁽³⁶⁾ SA.32009 (2011/C) – pomoc państwa przyznana na rzecz BMW AG na duży projekt inwestycyjny w Lipsku

- (104) Przed podjęciem przez Komisję decyzji w sprawie zgłoszonej pomocy państwo członkowskie może wycofać zgłoszenie i przyznać pomoc na podstawie obowiązującego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych, pod warunkiem zmniejszenia kwoty pomocy do wysokości nieprzekraczającej progu powodującego obowiązek zgłoszenia oraz przestrzegania przepisów dotyczących stosowanych wyłączeń grupowych.
- (105) Władze węgierskie powołują się na wcześniejszą praktykę decyzyjną Komisji ⁽³⁷⁾. Komisja uważa, że okoliczności przytaczanej sprawy *Ibiden* nie mogą być porównywane z aktualną sprawą, ponieważ była ona rozpatrywana według innej podstawy prawnej (wytycznych KPR 2000–2006) oraz wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (MSF) 2002 ⁽³⁸⁾, a nie rozporządzenia RWG i wytycznych RAG 2007–2013. Niemniej Komisja stosuje w ostatnich latach inną praktykę decyzyjną (np. wspomniane wyżej decyzje w sprawach *Mondi* i *BMW*).
- (106) Powyższych wniosków nie zmienia argument, że zgodnie z orzecznictwem państwa członkowskie, które dopełniły obowiązku zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE, nie mogą być stawiane w bardziej niekorzystnej pozycji niż państwa, które naruszyły obowiązek zgłoszenia. Komisja pragnie zauważyć, że w przytoczonym wyroku ⁽³⁹⁾ argument ten dotyczył oceny zgodności środka pomocy, który został wdrożony z naruszeniem zobowiązań, o których mowa w art. 108 ust. 3 TFUE. Sąd orzekł, że wprowadzenie dodatkowego wymogu uwzględniania rzeczywistych skutków pomocy, która została już wdrożona, zachęcałoby państwa członkowskie do zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dopiero po ich ukończeniu i pozbawiłoby skuteczności zakazu, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE. Dlatego Komisja uważa, że orzecznictwo, na które powołują się władze węgierskie, nie ma zastosowania w odniesieniu do obowiązku zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.
- (107) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że pomoc przyznana AHM jest niezgodna z prawem. Wniosek ten nie wpływa jednak na ocenę zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.

6.3. PODSTAWA PRAWNA OCENY

- (108) Celem pomocy jest wspieranie rozwoju regionalnego. Ponieważ umowa o przyznanie pomocy na inwestycję z wyłączeniem tłoczni została podpisana w dniu 6 lipca 2011 r. (a umowa dotycząca tłoczni 26 września 2011 r.), jednak z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komisję, Komisja uważa, że pomoc została przyznana do lipca 2014 r. i dlatego – zgodnie z pkt 188 wytycznych KPR 2014–2020 – należy ją ocenić według wytycznych KPR 2007–2013, w szczególności regulacji dotyczących regionalnej pomocy inwestycyjnej dla dużych projektów inwestycyjnych określonych w pkt 68. Jeżeli uwagi otrzymane w przewidzianym terminie w związku z wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego nie pozwalają Komisji jednoznacznie określić w toku formalnej procedury wyjaśniającej, czy nie doszło do przekroczenia progów określonych w pkt 68 lit. a) i pkt 68 lit. b) wytycznych KPR 2007–2013, wymagane jest przeprowadzenie szczegółowej oceny zgodnie z kryteriami określonymi w komunikacie KSO.
- (109) Komisja musi dokonać oceny w trzech etapach:
- najpierw musi stwierdzić, że środek jest zgodny z przepisami ogólnymi wytycznych KPR 2007–2013,
 - następnie musi sprawdzić, czy może jednoznacznie wykluczyć, że w celu przeprowadzenia testów określonych w pkt 68 lit. a) i lit. b) wytycznych KPR 2007–2013 nie jest wymagane dokonanie oceny szczegółowej,
 - na końcu, w zależności od wyniku oceny podczas etapu drugiego, Komisja może być zmuszona do przeprowadzenia oceny szczegółowej ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁷⁾ Decyzja Komisji 2008/830/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 21/07 (ex N 578/06) planowanej przez Węgry na rzecz *IBIDEN Hungary Gyártó Kft* (Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 34).

⁽³⁸⁾ Komunikat Komisji: Wielosektorowe zasady ramowe dotyczące pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, s. 8).

⁽³⁹⁾ Wyrok w sprawie C-301/87 Republika Francuska przeciwko Komisji (Boussac), ECR 1990, I-307.

⁽⁴⁰⁾ Oczywiście w każdym przypadku, a więc niezależnie od progów określonych w pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013, Komisja musi rozważyć pozytywne i negatywne skutki pomocy przed stwierdzeniem, czy jest ona zgodna z rynkiem wewnętrznym. Zob. wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-304/08 *Smurfit Kappa Group przeciwko Komisji* EU:T:2012:351, pkt 94.

6.4. ZGODNOŚĆ ŚRODKA ZE STANDARDOWYMI KRYTERIAMI ZGODNOŚCI ZAWARTYMI W WYTYCZNYCH KPR 2007–2013

(110) Komisja ustaliła już w pkt 54 decyzji o wszczęciu postępowania, że pomoc jest zgodna z ogólnymi kryteriami zgodności zawartymi w wytycznych KPR 2007–2013. W toku formalnego postępowania wyjaśniającego nie znaleziono elementów podważających tę ocenę. Komisja pragnie w szczególności podkreślić, co następuje:

- Pomoc została przyznana w ramach programu pomocy objętej wyłączeniem grupowym (dotacja objęta programem pomocy XR 47/2007) oraz zatwierdzonego programu pomocy (ulga podatkowa objęta programem pomocy N 651/2006). Obydwa programy są zgodne ze standardowymi kryteriami zgodności zawartymi w wytycznych KPR 2007–2013.
- Wspierany projekt jest realizowany w Győr, w regionie Zachodniego Kraju Zadunajskiego (Nyugat-Dunántúl), który jest obszarem kwalifikującym się do regionalnej pomocy inwestycyjnej, jak określono w obowiązującej węgierskiej mapie pomocy regionalnej.
- Nie istnieją żadne przesłanki świadczące o tym, że VW Group w ogólności, a AHM w szczególności, jest przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽⁴¹⁾. W związku z tym beneficjent pomocy kwalifikuje się do pomocy regionalnej zgodnie z pkt 9 wytycznych KPR 2007–2013.
- Projekt obejmuje inwestycję początkową w rozumieniu pkt 34 wytycznych KPR 2007–2013. Inwestycja początkowa została zdefiniowana w pkt 34 wytycznych KPR 2007–2013 jako inwestycja w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne związane z: (i) utworzeniem nowego zakładu; (ii) rozbudową istniejącego zakładu; (iii) dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów oraz (iv) zasadniczą zmianą dotyczącą całościowego procesu produkcyjnego istniejącego zakładu. Projekt inwestycyjny dotyczy inwestycji w istniejącym zakładzie i obejmuje następujące elementy składowe: 1) zasadnicza zmiana procesu produkcyjnego (zastąpienie technologii montażu opartej na jednolitej płycie podłogowej technologią modułową MQB), połączona ze zwiększeniem standaryzacji i pionowej integracji procesu produkcyjnego (stworzenie w pełni zintegrowanego zakładu produkcji pojazdów w miejsce montażowni), 2) dywersyfikacja produkcji zakładu (nowy model A3 Sedan, części karoserii z nadwoziowni) oraz 3) zwiększenie zdolności montażowych.
- Zgodnie z pkt 40 wytycznych KPR 2007–2013, przedsiębiorstwo AHM jest zobowiązane do utrzymania inwestycji w regionie przez co najmniej pięć lat od zakończenia projektu.
- Beneficjent zapewnia, zgodnie z pkt 39 wytycznych KPR 2007–2013, wkład finansowy w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych, w formie wolnej od jakiegokolwiek wsparcia publicznego.
- Formalne wymogi dotyczące efektu zachęty, określone w pkt 38 wytycznych KPR 2007–2013, zostały spełnione.
- Koszty kwalifikowalne dotyczące pomocy inwestycyjnej (zob. tabela II) zostały określone zgodnie z wytycznymi KPR 2007–2013, a zasady dotyczące kumulacji pomocy były przestrzegane.
- Wcześniejsze inwestycje wykraczają poza 3-letni okres przyjęty do zdefiniowania jednostkowego projektu inwestycyjnego.
- Wartość bieżąca planowanych łącznych wydatków kwalifikowalnych w projekcie wynosi 355 550 HUF (1 186 mln EUR) i została zdyskontowana na dzień zgłoszenia. Zgodnie z mechanizmem dostosowania pułapu pomocy, o którym mowa w pkt 67 wytycznych 2007–2013, oznacza to, że maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy związanej z projektem wynosi 11,24 % ekwiwalentu dotacji brutto (EDB).
- Ponieważ intensywność proponowanej pomocy (39 952 mln HUF; 133,3 mln EUR wg wartości bieżącej; intensywność pomocy 11,24 %) nie przekracza maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy, dopuszczalna intensywność pomocy związana z projektem jest zgodna z wytycznymi KPR 2007–2013. Władze węgierskie zapewniły, że poza zgłaszaną pomocą nie zostanie przyznana inna pomoc w celu wsparcia projektu inwestycyjnego.

(111) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że standardowe kryteria zgodności zawarte w wytycznych KPR 2007–2013 zostały spełnione.

⁽⁴¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

6.5. PRZEPROWADZENIE TESTÓW OKREŚLONYCH W PKT 68 WYTYCZNYCH KPR 2007–2013

- (112) W motywie 105 decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że jeżeli uwagi otrzymane w związku z wszczęciem formalnej procedury wyjaśniającej nie pozwolą jej jednoznacznie określić, czy nie doszło do przekroczenia progów, o których mowa w pkt 68 lit. a) i b), to przeprowadzi ona szczegółową ocenę projektu inwestycyjnego zgodnie z komunikatem KSO. Komisja musi ocenić, czy otrzymane uwagi pozwalają na dokonanie tego ustalenia.

— PRODUKT

- (113) W pkt 65 decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznała, że w rozumieniu pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013 produktami, których dotyczy projekt inwestycyjny, są samochody osobowe należące do segmentów rynkowych A0, A i B według klasyfikacji POLK.

— WŁAŚCIWY RYNEK PRODUKTOWY

- (114) W motywie 80 decyzji o wszczęciu postępowania Komisja pozostawiła otwartą kwestię dokładnej definicji właściwego rynku produktowego i wzięła pod uwagę wszelkie możliwe alternatywne definicje rynku, w tym zwłaszcza najwęższą segmentację, dla której dane były dostępne. Ponieważ AHM będzie produkować samochody oraz karoserie samochodów z segmentów A i B, a teoretycznie mogłaby również prowadzić produkcję w odniesieniu do samochodów z segmentu A0, Komisja stwierdziła, że w tym przypadku za możliwe odpowiednie rynki produktowe należy uznać poszczególne segmenty oraz segmenty łącznie.
- (115) W uwagach do decyzji o wszczęciu postępowania (jak określono w motywach 44 i 46 niniejszej decyzji), władze węgierskie podtrzymały swoje stanowisko wyrażone wcześniej w decyzji o wszczęciu postępowania i nie dostarczyły dodatkowych uwag ani informacji w stosunku do tych, które zostały przedstawione na etapie postępowania wstępnego. W szczególności Węgry podtrzymały zdanie, że właściwy rynek produktowy należy zdefiniować jako połączoną grupę segmentów pojazdów należących do segmentów A0, A i B, oraz że rynek geograficzny obejmuje co najmniej całą Europę, Amerykę Północną i Południową oraz Chiny (i nie ogranicza się jedynie do rynku EOG).
- (116) Jeśli chodzi o **rynek produktowy**, Komisja stwierdza, co następuje: decyzja o przeprowadzeniu oceny szczegółowej nie przesądza o wyniku szczegółowej oceny zgodności. Jednakże przed zatwierdzeniem pomocy Komisja musi mieć pewność, że korzyści wynikające ze środka pomocy zrekompensują w każdym przypadku jego negatywny wpływ na wymianę handlową i konkurencję. W związku z tym w celu podjęcia decyzji w sprawie konieczności przeprowadzenia szczegółowej oceny zgodności środka pomocy niezbędne jest przyjęcie możliwie najwęższej definicji rynku produktowego, z uwzględnieniem szczególnych cech samochodów, które mają być wytwarzane.
- (117) Praktyka stosowania najwęższej definicji rynku na podstawie poszczególnych segmentów w branży motoryzacyjnej została dobrze uzasadniona w podobnych decyzjach, w tym także w decyzjach ostatecznych⁽⁴²⁾.
- (118) Taka praktyka jest uzasadniona względami ekonomicznymi związanymi z konkurencją, gdyż wynika z przekonania, że konkurenci z wszystkich segmentów rynku, włącznie z najmniejszym możliwym jego segmentem, mają prawo do ochrony przed podmiotami, które dominują na rynku.
- (119) W szczególności podejście to opiera się na teorii, że między dwoma produktami istnieje substytucyjność popytu, jeśli konsumenci uważają je za substytuty ze względu na ich właściwości, cenę i przeznaczenie. W swojej praktyce polegającej na badaniu udziałów w rynku również w przypadku najmniejszego możliwego segmentu rynku, dla którego są dostępne dane, Komisja kieruje się dokładnie tą logiką, tzn. uważa, że substytucyjność ze względu na cenę, właściwości i przeznaczenie jest największa wśród produktów należących do tego samego

⁽⁴²⁾ Zob. np. ostateczna decyzja Komisji w sprawie Porsche (przyjęta w lipcu 2014 r.), w której Komisja pozostawiła otwartą kwestię definicji rynku i zastosowała tradycyjne podejście, analizując „alternatywną segmentację rynku z poszczególnymi segmentami samochodów (w tym z najmniejszym podziałem, dla którego dostępne są dane)”. Zob. motyw 34 tej decyzji, w którym przywoływanych jest wiele spraw, m.in. Fiat Powertrain technologies, SA.30340: decyzja z dnia 9 lutego 2011 r., (C(2011) 612) (Dz.U. C 151 z 21.5.2011, s. 5); SA. 32169 Volkswagen Sachsen: decyzja z dnia 13 lipca 2011 r., (C(2011) 4935) (Dz.U. C 361 z 10.12.2011, s. 17).

segmentu. W związku z tym przyjęcie możliwe największego segmentu rynku za możliwy rynek odzwierciedla logikę zawartą w pkt 28 wytycznych w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw⁽⁴³⁾, które stanowią, że „Produkty mogą być różnicowane w zakresie rynku właściwego w taki sposób, że niektóre z nich są bliższymi substytutami niż inne. Im wyższy poziom substytucyjności pomiędzy produktami łączących się przedsiębiorstw, tym bardziej prawdopodobne, iż przedsiębiorstwa te znacznie podniosą ceny. [...] Bardziej prawdopodobne jest, że łączące się przedsiębiorstwa stłumią swą chęć podnoszenia cen, kiedy przedsiębiorstwa konkurencyjne produkują bliskie substytuty produktów łączących się przedsiębiorstw, niż w przypadku gdy oferują one dalsze substytuty [...]”.

- (120) Dlatego właśnie samochody konwencjonalne tradycyjnie dzieli się na segmenty, a branża motoryzacyjna przypisuje modele do różnych znanych segmentów. To zagadnienie wpłynęło na praktykę Komisji związaną z określaniem właściwego rynku w sprawach dotyczących branży motoryzacyjnej między innymi na podstawie poszczególnych segmentów, i z tego względu władze węgierskie przedstawiły argumenty dotyczące właściwego rynku i segmentacji w odniesieniu do tej sprawy i innych wcześniejszych spraw.
- (121) Władze węgierskie nie przedstawiły żadnych dodatkowych argumentów przeciwnych względem tego poglądu. Ponadto podczas formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja nie otrzymała żadnych informacji od stron trzecich, które pozwoliłyby lepiej zrozumieć kwestię segmentacji rynku. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje podejście, polegające na pozostawieniu otwartej definicji właściwego rynku produktowego oraz wykorzystywaniu alternatywnych definicji rynków opartych na definiowaniu poszczególnych segmentów samochodów (w tym do największej segmentacji możliwej na podstawie dostępnych danych). Komisja zatem nadal uważa, że za możliwe odpowiednie rynki produktowe w tej sprawie należy uznać poszczególne segmenty A0, A i B oraz połączone segmenty od A0 do B oraz od A do B⁽⁴⁴⁾.

— RYNEK GEOGRAFICZNY

- (122) W kwestii **rynku geograficznego** Komisja podtrzymuje wstępną ocenę zawartą w decyzji o wszczęciu postępowania (zob. motyw 87 decyzji o wszczęciu postępowania), zgodnie z którą rynkiem właściwym jest rynek EOG lub większy; Komisja nie może wykluczyć, że rynek geograficzny ogranicza się do rynku EOG.
- (123) Komisja pragnie zauważyć, władze węgierskie podtrzymują argumenty przedstawione na etapie postępowania wstępnego, jednak podczas formalnego postępowania wyjaśniającego nie przedstawiły dalszych dowodów ani informacji (zob. motyw 47 niniejszej decyzji). Komisja uznaje te argumenty za niewystarczające do rozwiania obaw, że rynek geograficzny może ograniczać się do rynku EOG. W szczególności Komisja uważa, co następuje:

Globalna konkurencja

- (124) Fakt, że duzi producenci samochodów prowadzą działalność na skalę międzynarodową i konkurują ze sobą globalnie nie jest wystarczającym dowodem na to, iż poszczególne rynki są ze sobą zintegrowane i stanowią jeden rynek światowy (lub połączony rynek całej Europy, Ameryki Północnej i Południowej oraz Chin). To samo dotyczy argumentu, że dziesięciu największych producentów OEM posiada zakłady produkcyjne i sieci dystrybucji na całym świecie. Komisja uważa, że w rzeczywistości niestabilność kursów walutowych można uznać za jeden z czynników, które sprawiają, że producenci OEM budują zakłady produkcyjne bliżej miejsca regionalnego popytu; to samo może dotyczyć polityki skutecznej ochrony rynku (wysokie stawki celne na przywóz towarów gotowych, niskie stawki celne na półprodukty, co stanowi zachętę do lokalnej produkcji lub montażu). Trzecim argumentem przemawiającym za istnieniem zglobalizowanych struktur produkcyjnych, mimo braku integracji rynków, jest fakt, że niektóre państwa pozwalają na przywóz jedynie wówczas, gdy równolegle tworzone są spółki joint venture prowadzące produkcję lokalną. Globalna obecność głównych uczestników rynku jako producentów nie jest zatem sama w sobie dowodem na istnienie rynku globalnego (lub szerszego niż EOG). Podobnie istnienie sieci dystrybucji na całym świecie nie jest dowodem na to, że rynek jest globalny (lub szerszy niż EOG) pod względem konkurencji. Fakt, że AUDI/VW Group zamierza obsługiwać rynek światowy w odniesieniu do trzech z czterech modeli samochodów, a także obsługiwać rynek światowy z wyjątkiem Chin w odniesieniu do modelu A3 Sedan poprzez wyłącznie jeden zakład produkcyjny, również nie jest wystarczającym dowodem na poparcie twierdzenia, że rynek geograficzny jest szerszy niż EOG.

⁽⁴³⁾ Wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. C 31 z 5.2.2004, s. 5).

⁽⁴⁴⁾ Jak wynika z motywu 140 niniejszej decyzji, kwestia segmentacji nie ma skutku praktycznego, ponieważ nie wpływa na wyniki testu przewidzianego w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR.

Przepływy handlowe

- (125) Podobnie argument dotyczący wysokiego poziomu przepływów handlowych, np. fakt, że około 13 % samochodów z segmentu A i ponad 25 % samochodów z segmentu B produkowanych w EOG eksportuje się do innych regionów świata, jest niewystarczającym dowodem na istnienie rynku globalnego (lub w tym przypadku szerszego niż EOG). Komisja uważa, że chociaż przepływy handlowe mogą dać pojęcie o stopniu integracji różnych obszarów geograficznych dzięki zestawieniu wielkości przywozu i wywozu z poziomami lokalnej produkcji i konsumpcji, samo istnienie przepływów handlowych nie jest wystarczającym dowodem na istnienie zintegrowanego rynku geograficznego. W rzeczywistości, chociaż towary mogą być przesyłane między EOG i innymi regionami, nie oznacza to jeszcze, iż rynki są ze sobą zintegrowane w taki sposób, że warunki rynkowe (np. ceny) na jednym rynku wpływają na warunki rynkowe na pozostałych rynkach. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy obserwowane przesyłki towarów związane są głównie z przesyłkami realizowanymi przez samych producentów, w odróżnieniu od przesyłek realizowanych przez niezależnych importerów i eksporterów biorących udział w arbitrażu cenowym. Poziom cen może być charakterystyczny dla danego rynku (np. wysokie ceny na jednym rynku, niskie na innym) i niedostosowany do warunków potencjalnie zintegrowanego rynku. Analiza przepływów handlowych nie odnosi się do podstawowej kwestii w definicji rynku, a mianowicie tego, czy przywóz lub wywóz może zwalczyć wzrost cen na rynku lokalnym. Komisja pragnie podkreślić, że władze węgierskie nie przedstawiły dalszych danych empirycznych dowodzących istnienia skorelowanych zmian cen lub wpływu przywozu netto na zmiany cen wględnych.

Barieri handlowe

- (126) Komisja zauważa, że znaczenie barier handlowych stopniowo maleje. Niemniej jednak Komisja jest przekonana, że jednym z głównych czynników związanych z produkcją za granicą i decyzjami producentów samochodów z UE o przeniesieniu produkcji są bariery dostępu do rynku istniejące na rynkach docelowych. Wysokie bariery taryfowe są nadal poważnym utrudnieniem dla eksporterów z UE, zwłaszcza w Azji. Bariery nietaryfowe, obejmujące uciążliwe i dyskryminacyjne wymogi certyfikacji, wymogi przeprowadzania dodatkowych badań, akcyzy itp., mają duży wpływ na wielkość wywozu pojazdów z UE na rynkach południowo-wschodniej Azji, Chin i Ameryki Południowej. Komisja przyznaje, że zdecydowanie najważniejszym rynkiem pod względem ogólnej wielkości wywozu samochodów z UE są Stany Zjednoczone. Jednak podejście UE i USA do regulacji i nadzoru rynku jest mocno rozbieżne. Rozbieżność przepisów stanowi prawdopodobnie nawet dziś najistotniejszą barierę w dostępie dla wywozu produktów branży motoryzacyjnej z UE do USA.
- (127) Komisja ponownie wzięła pod uwagę argumenty dotyczące malejących kosztów transportu. Komisja nie jest co do tego w pełni przekonana. W obecnej sytuacji gospodarczej, przy zmiennych kosztach paliwa, nie da się wyraźnie potwierdzić przyszłych zmian związanych ze zmniejszeniem kosztów transportu. Z tego powodu nie można zakładać wspomnianego zmniejszenia kosztów w przyszłości.

Korelacje cen

- (128) Władze węgierskie przedstawiły również analizę korelacji cen samochodów w USA i średnią cenę pojazdu dla próbki dziesięciu krajów europejskich w odniesieniu do segmentów A i B w okresie od I kwartału 2005 r. do II kwartału 2010 r., a także analizę korelacji między trzema parami krajów europejskich, tj. Niemcami i Francją, Niemcami i Włochami oraz Niemcami i Zjednoczonym Królestwem dla tego samego okresu. Celem tej analizy jest wykazanie, że korelacja między cenami w Ameryce Północnej a średnią ceną dziesięciu wybranych krajów EOG jest porównywalna z korelacją między cenami samochodów w Niemczech, we Francji, Włoszech i w Zjednoczonym Królestwie. Władze węgierskie twierdzą, że analiza ta potwierdza wniosek, że Ameryka Północna i EOG powinny być uważane za wspólny rynek geograficzny. Ponieważ ta druga grupa krajów wchodzi bezsprzecznie w skład tego samego rynku geograficznego, oznacza to a fortiori, że również Ameryka Północna i EOG powinny wchodzić w skład tego samego rynku geograficznego.
- (129) Komisja podkreśla, że dane, na podstawie których przeprowadzono analizę przedstawioną przez władze węgierskie, obejmują, w odniesieniu do każdego z rozważanych segmentów rynku (segmentów A i B) i każdego z sześciu wyżej wymienionych obszarów geograficznych, tj. Ameryki Północnej, próbki dziesięciu krajów EOG, Niemiec, Francji, Włoch i Zjednoczonego Królestwa, zestaw 22 punktów danych za okres od I kwartału 2005 r. do II kwartału 2010 r. Analiza korelacji została przeprowadzona z wykorzystaniem wskaźników i różnic wskaźników. ⁽⁴⁵⁾

⁽⁴⁵⁾ W analizie szeregów czasowych różnicowanie danych, tzn. badaniu różnic między kolejnymi punktami danych, jest metodą wykorzystywaną do korekty niestacjonarności danych, czyli istnienia trendów czasowych w szeregach czasowych. Zróżnicowany szereg czasowy jest zatem nowym szeregiem danych, w którym usunięto trend czasowy. Prawdopodobnie szereg taki cechuje stacjonarność.

- (130) Wyżej wspomniana analiza korelacji została przeprowadzona z wykorzystaniem wskaźnika łańcuchowego Fishera. Wskaźnik łańcuchowy Fishera, podobnie jak ogólne wskaźniki cen, ma za zadanie ocenę zmiany cen danego koszyka towarów w danym regionie w danym okresie. Odbyna się to poprzez obliczenie znormalizowanej średniej ważonej cen. Średnia cena uwzględnia w ten sposób względną konsumpcję towarów w koszyku i jest wyskalowana do okresu odniesienia⁽⁴⁶⁾. Istnieje kilka sposobów obliczania wskaźnika i w literaturze ekonomicznej można znaleźć kilka wskaźników. Wskaźnik Fishera jest wskaźnikiem pochodnym, ponieważ stanowi średnią (geometryczną) dwóch innych wskaźników znanych jako wskaźnik Paaschego i wskaźnik Laspeyresa. W tym konkretnym przypadku władze węgierskie również proponują wersję wskaźnika Fishera, który jest wskaźnikiem łańcuchowym. Oznacza to, że zmiana cen nie jest zależna od okresu bezpośrednio ją poprzedzającego, lecz jest zależna od okresu odniesienia wybranego na potrzeby normalizacji danych.
- (131) W stosunku do segmentu A uzyskano następujące wyniki: korelacja między indeksem cen dla Ameryki Północnej a indeksem cen dla próbki dziesięciu wybranych krajów EOG wynosi 0,94. W badaniu tym stwierdzono, że jest ona podobna do korelacji między indeksami cen dla Niemiec i Francji, Włoch i Zjednoczonego Królestwa wynoszącej od 0,90 do 0,95.
- (132) Po pierwsze Komisja nie wyraża sprzeciwu wobec zastosowania indeksu, w szczególności zastosowania indeksu łańcuchowego Fishera. Jednakże Komisja ma wątpliwości dotyczące danych bazowych wykorzystanych do obliczenia tego indeksu. Nie można wykluczyć, że w rzeczywistości obliczono pozorną korelację, wynikającą z zestawienia podobnych (wspólnych) zmian modeli konsumpcji (wpływających na wagi w indeksie, np. zwiększenie popytu na droższe modele w danym segmencie) zamiast całościowych zmian cen rzeczywistych.
- (133) Po drugie Komisja podkreśla, że analiza została przeprowadzona z wykorzystaniem prostych wskaźników, podczas gdy analiza korelacji powinna uwzględniać istnienie powszechnych zmian kształtujących cenę (np. powszechnych zmian kosztów) w celu ich wykluczenia i uniknięcia wyliczenia pozornej korelacji. Określa się to mianem korelacji częściowej. Takiej analizy nie przeprowadzono, zatem wszystkie wartości korelacji mogą być błędne.
- (134) Po trzecie warto podkreślić, że pozornie wysoka korelacja (jak to ma miejsce w tym przypadku) może również być błędna, jeżeli szeregi czasowe cechuje niestacjonarność, tzn. kiedy występuje trend czasowy. Wiadomo, że kiedy dwa szeregi czasowe cechuje niestacjonarność, poziom korelacji jest sztucznie zawyżony. Zgodnie z dobrą praktyką analiza korelacji jest rzetelna, gdy szeregi czasowe cechuje stacjonarność. Z tego względu wartości korelacji wynikającej z szeregów czasowych pozbawionych stacjonarności nie mają żadnej wartości dowodowej. W tym przypadku szeregi dla obydwu indeksów są pozbawione stacjonarności i wykazują wyraźny trend. Ważność wyników korelacji jest zatem wątpliwa. Warto nadmienić, że władze węgierskie mają tego świadomość i tłumaczą, że w związku z tym lepiej jest najpierw uzyskać stacjonarność szeregu poprzez uwzględnienie różnic (tj. wyeliminowanie trendu czasowego), a następnie obliczyć korelację na podstawie tak zmodyfikowanych szeregów czasowych. Władze węgierskie dochodzą do wniosku, że wartości korelacji są porównywalne, dlatego zakres rynku geograficznego powinien obejmować Amerykę Północną.
- (135) Komisja nie zgadza się z tą analizą. W rzeczywistości wyniki korelacji zmienionych szeregów czasowych dotyczących cen (po wyeliminowaniu trendu czasowego) dla Ameryki Północnej oraz próbki dziesięciu wybranych krajów EOG, Niemiec i Francji, Niemiec i Włoch oraz Niemiec i Zjednoczonego Królestwa wynoszą odpowiednio 0,39, 0,60, 0,60 i 0,55. Korelacja między Ameryką Północną a próbką dziesięciu wybranych krajów EOG jest zatem ogólnie dość niska (0,39), w szczególności znacznie niższa niż wskaźniki korelacji obliczone na podstawie zmian łańcuchowego indeksu cen Fishera dla Niemiec i Francji, Niemiec i Włoch oraz Niemiec i Zjednoczonego Królestwa.
- (136) Informacje te nie zdają się potwierdzać wniosku, że właściwy rynek geograficzny dla segmentu A obejmuje również Amerykę Północną. Ponadto wydaje się, że analiza korelacji oparta jest na uproszczonych założeniach, które nie zostały w pełni rozpoznane lub zbadane, np. brak powszechnych wstrząsów rynkowych i możliwe istnienie innych trendów czasowych. Ponadto wyniki rzetelnie przeprowadzonego badania korelacji potwierdzałyby raczej hipotezę węższego rynku geograficznego.
- (137) Udział w rynku beneficjenta pomocy na obszarze rynku EOG w przypadku segmentu A przekracza 25 %, zatem próg określony w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR, powyżej którego wymagana jest ocena szczegółowa, został przekroczony. W związku z tym nie ma potrzeby analizowania wyników dotyczących segmentu B. Władze węgierskie nie przedstawiły wyników korelacji w odniesieniu do segmentu A0.

⁽⁴⁶⁾ W celu zapewnienia przejrzystości, wagi zastosowane do średnich wyrażone są w postaci ilości konsumpcji każdego towaru znajdującego się w koszyku. W związku z tym średnia cena będzie proporcjonalnie bardziej związana ze zmianą ceny towaru, którego sprzedaż jest większa. Normalizacja jest jedynie działaniem matematycznym służącym wyskalowaniu wartości cen względem jednego okresu odniesienia. W różnych wskaźnikach stosuje się różne okresy odniesienia.

Wniosek dotyczący rynku geograficznego

- (138) W świetle powyższych ustaleń oraz w związku z tym, że podczas formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja nie otrzymała dodatkowych informacji umożliwiających jej stwierdzenie, że właściwy rynek geograficzny jest szerszy niż EOG, Komisja podtrzymuje wniosek, że właściwy rynek geograficzny – bez względu na wybraną definicję rynku produktowego – obejmuje obszar EOG lub większy. Komisja pragnie ponownie podkreślić, że ma obowiązek sprawdzić, czy korzyści wynikające ze środka pomocy zrekompensują w każdym przypadku jego negatywny wpływ na wymianę handlową i konkurencję. W związku z tym w celu podjęcia decyzji w sprawie konieczności przeprowadzenia szczegółowej oceny zgodności środka pomocy niezbędne jest przyjęcie możliwie najwęższej definicji rynku geograficznego, z uwzględnieniem szczególnych cech samochodów, które mają być wytwarzane.

6.5.1. Wniosek dotyczący testu określonego w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR

- (139) Komisja przeprowadziła test określony w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR w odniesieniu do wszystkich możliwych rynków produktowych i geograficznych w celu sprawdzenia, czy udział beneficjenta w rynku przed inwestycją i po jej dokonaniu przekracza 25 %.
- (140) W związku z tym, że nie udało się ustalić jednego właściwego rynku produktowego i geograficznego, konieczne było uwzględnienie wyników uzyskanych dla wszystkich możliwych rynków. Udział VW Group w rynku we wszystkich latach branych pod uwagę przekracza 25 % w segmentach A i B rozpatrywanych oddzielnie i łącznie. W grupie połączonych segmentów A0, A i B próg 25 % jest przekraczany od 2011 r. W związku z tym Komisja stwierdza, że próg określony w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR jest niewątpliwie przekroczony, bez względu na przyjętą definicję rynku produktowego, zatem nie ma konieczności podejmowania decyzji dotyczącej ostatecznej definicji rynku produktowego.

6.5.2. Wniosek dotyczący testu określonego w pkt 68 lit. b) wytycznych KPR

- (141) Z uwagi na to, że już wynik testu określonego w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR wymaga przeprowadzenia szczegółowej oceny pomocy, nie ma konieczności zajmowania stanowiska w sprawie wyniku testu określonego w pkt 68 lit. b) wytycznych KPR.

6.5.3. Wniosek

- (142) Ponieważ właściwy próg określony w pkt 68 lit. a) wytycznych KPR jest przekroczony, Komisja postanowiła przeprowadzić szczegółową ocenę, po wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, w celu sprawdzenia, czy pomoc jest niezbędna do uzyskania efektu zachęty inwestycyjnej oraz czy korzyści związane ze środkiem pomocy przeważają nad wynikającym z niego zakłóceniem konkurencji i wpływem na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

6.6. SZCZEGÓŁOWA OCENA ŚRODKA POMOCY

- (143) Szczegółowa ocena przeprowadzana jest zgodnie z komunikatem KSO.

6.6.1. Pozytywne skutki pomocy**6.6.1.1. Wkład w rozwój regionu**

- (144) Region Zachodniego Kraju Zadunajskiego kwalifikuje się do pomocy regionalnej na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE. Komisja dostrzega pozytywne skutki inwestycji dla regionu, które zostały przedstawione przez władze węgierskie (zob. motyw 56), i uważa, że w szczególności skutki związane z bezpośrednim i pośrednim tworzeniem miejsc pracy, potencjałem do przyciągania dodatkowych dostawców i usługodawców, regionalnym transferem wiedzy oraz doskonaleniem umiejętności zawodowych w regionie stanowią istotny wkład w rozwój regionu oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów polityki spójności UE.

6.6.1.2. Stosowność instrumentu pomocy

- (145) W pkt 17 i 18 komunikatu KSO podkreślono, że pomoc państwa w formie dotacji na inwestycję stanowi tylko jeden ze środków przeciwdziałania nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku oraz wspierania rozwoju regionalnego w regionach słabiej rozwiniętych. Pomoc jest odpowiednim instrumentem, jeśli zapewnia określone korzyści w porównaniu z innymi środkami polityki. Zgodnie z pkt 18 komunikatu KSO, „środki uznawane są za odpowiedni instrument, jeżeli państwo członkowskie rozważało inne rozwiązania, ale potwierdzone zostały korzyści wynikające z zastosowania instrumentu selektywnego, takiego jak pomoc państwa dla konkretnego przedsiębiorstwa.”
- (146) Władze węgierskie wyjaśniły, że podjęto już środki ogólne służące wspieraniu rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym poprzez inwestowanie w podstawową infrastrukturę i czynniki produkcji, jednak region ten nadal znajduje się wśród najsłabiej rozwiniętych regionów UE. Komisja uważa, że działania związane z rozwojem infrastrukturalnym oraz inne środki ogólne są niewystarczające do ograniczenia różnic regionalnych.
- (147) Władze węgierskie również oparły swoje wyjaśnienia dotyczące stosowności instrumentu pomocy na sytuacji ekonomicznej w regionie Zachodniego Kraju Zadunajskiego i przedstawiły informacje świadczące o tym, że region ten znajduje się w niekorzystnym położeniu w porównaniu z sąsiednimi regionami znajdującymi się w Austrii (Burgenland) i Słowacji (Bratislavský kraj). Jednocześnie wskaźniki ekonomiczne Zachodniego Kraju Zadunajskiego mieszczą się w okolicach średniej wartości dla Węgier. Niemniej Komisja podkreśla, że sytuacja społeczno-ekonomiczna Zachodniego Kraju Zadunajskiego jest poniżej średniej UE, co pokazuje status Zachodniego Kraju Zadunajskiego jako regionu kwalifikującego się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE o pułapie intensywności pomocy wynoszącym 30 %.
- (148) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że środek pomocy jest odpowiednim instrumentem do osiągnięcia celu rozwoju regionalnego w przedmiotowym regionie objętym pomocą.

6.6.1.3. Efekt zachęty – scenariusz alternatywny

- (149) Ponieważ przedsiębiorstwa postanawiają inwestować w określonych regionach z wielu ważnych powodów, nawet bez przyznania pomocy, komunikat KSO zobowiązuje Komisję do dokładnej weryfikacji, czy pomoc jest niezbędna w celu uzyskania efektu zachęty dla inwestycji. Celem takiej szczegółowej oceny jest określenie, czy pomoc rzeczywiście przyczynia się do zmiany działań beneficjenta i skłania go do dokonania (dodatkowej) inwestycji w danym regionie objętym pomocą. W tym kontekście państwo członkowskie jest również zobowiązane do przedstawienia szczegółowego opisu scenariusza alternatywnego, zakładającego brak przyznania pomocy beneficjentowi. Scenariusze te muszą zostać uznane przez Komisję za prawdopodobne. Weryfikacja efektu zachęty materialnej wykracza poza sprawdzenie, czy spełniono formalne wymogi dotyczące efektu zachęty, określone w wytycznych KPR 2007–2013 (zob. pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013).
- (150) Punkt 22 komunikatu KSO stanowi, że efekt zachęty (materialnej) może zostać udowodniony w ramach dwóch możliwych scenariuszy: w przypadku braku pomocy w ogóle nie doszłoby do inwestycji, ponieważ bez pomocy inwestycja nie byłaby rentowna dla przedsiębiorstwa bez względu na lokalizację (scenariusz 1); w przypadku braku pomocy doszłoby do inwestycji w innym miejscu UE (scenariusz 2).
- (151) W komunikacie KSO zobowiązano państwa członkowskie do wykazania Komisji, że pomocą wywołuje efekt zachęty i do przedstawienia wyraźnych dowodów na to, że pomoc rzeczywiście miała wpływ na decyzję o dokonaniu inwestycji lub decyzję o miejscu inwestycji. Zgodnie z komunikatem ciężar dowodu dotyczącego efektu zachęty spoczywa zatem na państwach członkowskich. W pkt 25 komunikatu wskazano, że państwo członkowskie może udowodnić zaistnienie efektu zachęty poprzez dostarczenie dokumentów danego przedsiębiorstwa wykazujących, że przeprowadzono porównanie kosztów i korzyści płynących z lokalizacji w regionie otrzymującym pomoc w porównaniu z innym regionem. Państwa członkowskie zachęca się, by opierały się na sprawozdaniach finansowych, wewnętrznych planach biznesowych oraz dokumentach przedstawiających różne scenariusze inwestycyjne.
- (152) Komisja pragnie podkreślić, że władze węgierskie przedstawiły wymagane informacje (zob. motyw 60) w formie prawdziwych i aktualnych dokumentów opisujących wieloetapowy proces podejmowania przez VW Group i AUDI AG decyzji o lokalizacji inwestycji, określając, że pomoc na rzecz AHM podlega scenariuszowi 2 i przedstawiając scenariusz alternatywny obejmujący, oprócz Győr, kilka alternatywnych lokalizacji inwestycji (połączenia kilku lokalizacji) w [kraju 1 i kraju 2 EOG].

- (153) Lokalizacje te obejmują istniejące zakłady w Győr, [lokalizację 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE], [lokalizację 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą], oraz [lokalizację 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]. Győr oraz [lokalizacja 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] znajdują się w regionach objętych pomocą (o progach intensywności pomocy wynoszących odpowiednio 30 % i 15 % na dzień zgłoszenia), natomiast [lokalizacja 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] oraz [lokalizacja 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] znajdują się w regionach nieobjętych pomocą w [kraju 2 EOG].
- (154) Kalkulacje i oszacowania kosztów dotyczących czterech wariantów zostały opracowane z taką samą dokładnością. Warianty dotyczące zakładów w [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] (warianty A i B) zostały wykluczone już w [...] 2010 r., ponieważ w fabryce w [lokalizacji 3 w obszarze EOG nieobjętym pomocą] został wyczerpany potencjał pod względem zdolności produkcyjnych i inwestycja wymagałaby dużych wydatków na infrastrukturę, co spowodowałoby zwiększenie kosztów ogólnych. Wśród wzajemnie konkurujących wariantów pozostał zatem wariant C (produkcja modeli A3 Sedan i Audi TT w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] oraz produkcja modelu A3 Cabriolet w [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]) oraz wariant D (produkcja wszystkich czterech modeli w Győr).
- (155) Podczas dalszego procesu planowania opracowano kilka kalkulacji i oszacowań kosztów. Dostarczone dokumenty pokazują, że kalkulacje te opierają się na tych samych założeniach; władze węgierskie wyjaśniły, że podczas całego procesu decyzyjnego oszacowania kosztów dotyczących wariantu C i wariantu D były opracowywane z taką samą dokładnością. Przedstawione dokumenty również wskazują, że kalkulacje te były porównywalne.
- (156) Komisja pragnie zauważyć, że AUDI AG badało możliwość uzyskania pomocy państwa już na wczesnych etapach procesu decyzyjnego dotyczącego inwestycji i wyboru lokalizacji. Jeszcze przed możliwym wyeliminowaniem któregośkolwiek wariantu, w dniu 5 marca 2010 r. beneficjent złożył wniosek o przyznanie pomocy, w dniu 26 marca 2010 r. władze węgierskie potwierdziły, że inwestycja zasadniczo kwalifikuje się do przyznania pomocy, a w dniu 30 marca 2010 r. władze węgierskie przedstawiły wstępną propozycję przyznania pomocy. Oszacowania kosztów przedstawione zarządowi Grupy w dniu [...] 2010 r. zawierają już kwotę pomocy państwa, która może być przyznana przez władze węgierskie. Wówczas brano pod uwagę również możliwą pomoc państwa przyznaną przez [kraj 1 EOG], jednak z rozwiązania tego zrezygnowano, ponieważ nie było rzeczywistej możliwości otrzymania pomocy w [kraju 1 EOG] ⁽⁴⁷⁾.
- (157) Jak opisano w motywie 80 niniejszej decyzji, zgodnie z ostatecznymi szacunkami kosztów produkcji związanymi z lokalizacją inwestycji niekorzystna sytuacja kosztowa dla wariantu D (Győr) w porównaniu do wariantu C ([lokalizacja 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] oraz [lokalizacja 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą], Győr) wyrażona była w kwocie 143,3 mln EUR w chwili, gdy obydwa warianty inwestycji i lokalizacji przedstawiono w celu podjęcia ostatecznej decyzji przez komitet inwestycyjny K-VAI w dniu 14 grudnia 2010 r. Zgodnie z protokołem zebrania komitetu inwestycyjnego K-VAI, na podstawie analizy alternatywnego scenariusza i pewnych kryteriów jakościowych oraz w wyniku dostępności pomocy państwa, w dniu 14 grudnia 2010 r. komitet inwestycyjny K-VAI postanowił o lokalizacji projektu inwestycyjnego w Győr.
- (158) Komisja podtrzymuje swoje stanowisko (zob. motyw 110 niniejszej decyzji) wyrażone wcześniej w decyzji o wszczęciu postępowania, że formalne wymogi dotyczące efektu zachęty określone w pkt 38 wytycznych KPR 2007–2013 zostały spełnione: (i) w odniesieniu do dotacji – jak wyjaśniono w motywie 23 niniejszej decyzji, przed rozpoczęciem realizacji projektu beneficjent złożył wniosek o przyznanie pomocy, a organ odpowiedzialny za zarządzanie programem potwierdził na piśmie, że projekt, z zastrzeżeniem ostatecznych wyników szczegółowej weryfikacji, zasadniczo kwalifikuje się do pomocy; (ii) w odniesieniu do ulgi podatkowej – jak opisano w motywie 24 niniejszej decyzji, beneficjent złożył wniosek o przyznanie ulgi na długo przed rozpoczęciem realizacji projektu, a w przypadku ulgi podatkowej istnieje jedynie wymóg uprawnienia zgodnie z przepisami – z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komisję – beneficjent nie musiał czekać na wstępne potwierdzenie kwalifikowalności przez władze węgierskie.

⁽⁴⁷⁾ Punkt 53 komunikatu KSO stanowi, że w przypadku scenariusza 2, gdzie należy udowodnić istnienie lokalizacji alternatywnej, konkluzja, że bez pomocy dana inwestycja zostałaby przeprowadzona w biedniejszym regionie (wyższy maksymalny poziom pomocy) lub w regionie, który uważany jest za równie słabo rozwinięty jak region docelowy (o identycznym maksymalnym poziomie pomocy regionalnej), stanowi negatywny element w ogólnym teście bilansującym, który nie może być zrównoważony przez jakiegokolwiek inne elementy pozytywne. W przypadku niniejszej sprawy oznacza to konkretnie, że ponieważ w Győr obowiązuje wyższy próg intensywności pomocy regionalnej (tzn. region uważany jest za słabiej rozwinięty) niż w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE], [kraj 1 EOG] nie byłby w stanie udzielić pomocy na tę inwestycję.

- (159) W kwestii efektu zachęty materialnej Komisja uważa, że pomoc rzeczywiście miała wpływ na wybór lokalizacji inwestycji: decyzja VW Group o lokalizacji przedmiotowego projektu inwestycyjnego w Győr została podjęta dopiero po potwierdzeniu, że projekt inwestycyjny może kwalifikować się do pomocy państwa oraz uzyskać wsparcie władz publicznych, a także po zatwierdzeniu lokalizacji pod warunkiem dostępności pomocy państwa przez K-VAI (jednostkę odpowiedzialną za podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie przeprowadzenia inwestycji i jej lokalizacji). W związku z tym Komisja uznaje, zgodnie z pkt 23 i 25 komunikatu KSO, że scenariusz alternatywny przedstawiony przez władze węgierskie jest realistyczny oraz poparty prawdziwymi i aktualnymi dowodami. Pomoc wiąże się zatem z rzeczywistym efektem zachęty (materialnej). Dzięki uzupełnieniu niewystarczającej rentowności projektu inwestycyjnego w Győr pomoc przyczyniła się do zmiany decyzji o lokalizacji inwestycji przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem. Bez tej pomocy inwestycja nie zostałaby zrealizowana w Győr.

6.6.1.4. Proporcjonalność pomocy

- (160) Aby uznać pomoc za proporcjonalną, jej wysokość oraz intensywność muszą być ograniczone do minimum potrzebnego do przyciągnięcia inwestycji do regionu objętego pomocą.
- (161) Ogólnie rzecz biorąc, pomoc regionalna jest proporcjonalna do wagi problemów występujących w regionach otrzymujących pomoc, jeżeli jest zgodna z odpowiednim pułapem pomocy regionalnej, z uwzględnieniem automatycznego, stopniowego zmniejszania pułapu pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (zawartego w obowiązującej mapie pomocy regionalnej). Zastosowana w tym przypadku intensywność pomocy nie przekracza pułapów pomocy regionalnej skorygowanych mechanizmem zmniejszenia intensywności pomocy, jak stwierdzono wcześniej w motywie 110 niniejszej decyzji.
- (162) Oprócz zgodności z ogólną zasadą proporcjonalności określoną w wytycznych KPR 2007–2013 komunikat KSO wprowadza wymóg przeprowadzenia bardziej szczegółowej oceny. Zgodnie ze scenariuszem 2 przewidzianym w komunikacie KSO pomoc uznawana jest za proporcjonalną, jeśli pokrywa ona różnicę kosztów netto poniesionych przez beneficjenta w celu zainwestowania w regionie otrzymującym pomoc oraz kosztów netto potrzebnych do inwestycji w innym regionie.
- (163) Na podstawie złożonej dokumentacji (zob. motywy 79–82) Komisja uważa, że pomoc ograniczała się do niezbędnej kwoty, ponieważ nie przekracza różnicy kosztów wariantu D (przeprowadzenia inwestycji w Győr) i wariantu C (przeprowadzenia inwestycji w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] oraz [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]). Z obliczeń przeprowadzonych podczas analizy scenariusza alternatywnego wynika, że bez pomocy inwestycja w Győr była droższa o 144,3 mln EUR (wg wartości bieżącej w 2010 r.) od inwestycji prowadzonej łącznie w [lokalizacji 2 w obszarze EOG objętym pomocą, kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE] oraz [lokalizacji 1 w obszarze EOG nieobjętym pomocą]).
- (164) Według cen z 2013 r. – tj. roku stosowanego na potrzeby wyliczenia pomocy, a zatem również jej proporcjonalności – kwota związana z niekorzystną sytuacją kosztową wynosi 153,8 mln EUR.
- (165) Różnica wynikająca z wyższych jednorazowych nakładów może zostać zmniejszona przez możliwą pomoc państwa. Uwzględniając pomoc w wysokości 133,3 mln EUR (wg wartości bieżącej w 2013 r.), w przypadku wariantu D nadal istnieje niekorzystna sytuacja kosztowa w kwocie 20,5 mln EUR w porównaniu z wariantem C. Komisja zauważa, że pozostała różnica związana z niekorzystną sytuacją kosztową została zaakceptowana przez Volkswagen Group ze względu na pewne niewymierne korzyści inwestycji w Győr, np. możliwość wytwarzania wszystkich czterech modeli opartych na technologii MQB w jednej fabryce AUDI, oraz uważa, że proporcjonalność pomocy została wykazana.

6.6.2. Niekorzystny wpływ pomocy na konkurencję i wymianę handlową

- (166) Punkt 40 komunikatu KSO stanowi, że „jeśli [...] scenariusz alternatywny wskazuje, że mimo braku pomocy inwestycja byłaby zrealizowana, aczkolwiek być może w innej lokalizacji (scenariusz 2) oraz jeśli pomoc ta jest proporcjonalna, ewentualne wskaźniki zakłóceń, takie jak wysoki udział w rynku oraz wzrost mocy produkcyjnych na nierentownym rynku pozostają w zasadzie bez zmian niezależnie od faktu udzielenia pomocy”.
- (167) Ponieważ środek pomocy dotyczy scenariusza 2 decyzji inwestycyjnej i pomoc jest ograniczona do minimum, nie stwierdzono negatywnego wpływu na konkurencję. Inwestycja zostałaby zrealizowana w innej lokalizacji, skutkując takim samym poziomem zakłócenia konkurencji. W związku z tym Komisja stwierdza, że pomoc nie ma negatywnego wpływu na konkurencję.

- (168) Zgodnie z pkt 53 komunikatu KSO, jeżeli bez pomocy dana inwestycja została przeprowadzona w biedniejszym regionie (im słabiej rozwinięty region, tym wyższy maksymalny poziom pomocy) lub w regionie, który uważany jest za równie słabo rozwinięty jak region docelowy (o identycznym maksymalnym poziomie pomocy regionalnej), stanowiłoby to negatywny element w ogólnym teście bilansującym, który nie może być zrównoważony przez jakiegokolwiek inne elementy pozytywne, ponieważ jest sprzeczny z podstawowymi zasadami pomocy regionalnej.
- (169) Ponieważ władze węgierskie potwierdziły, że teoretyczna możliwość utworzenia nowego zakładu produkcyjnego w Europie Wschodniej została odrzucona przez AUDI na wczesnych etapach procesu decyzyjnego i że żaden z istniejących zakładów znajdujących się w regionach o takiej samej lub wyższej intensywności pomocy nie był rozważany jako potencjalna lokalizacja inwestycji (zob. przypis 23), Komisja uważa, że pomoc nie ma negatywnego wpływu na politykę spójności, który byłby sprzeczny z podstawowymi zasadami pomocy regionalnej.

6.7. PORÓWNANIE POZYTYWNYCH I NEGATYWNYCH SKUTKÓW POMOCY

- (170) Po ustaleniu, że pomoc stanowi zachętę do realizacji inwestycji w danym regionie i że jest ona proporcjonalna, należy porównać pozytywne i negatywne skutki pomocy.
- (171) Ocena potwierdziła, że środek pomocy wywołuje efekt zachęty do przeprowadzenia inwestycji, która istotnie przyczynia się do rozwoju regionalnego obszaru znajdującego się w niekorzystnym położeniu, kwalifikującego się do pomocy regionalnej na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE, i jednocześnie nie pozbawia inwestycji innego regionu o takim samym lub wyższym pułapie intensywności pomocy (brak negatywnego wpływu na politykę spójności). Komisja uważa, że przyciągnięcie inwestycji do biedniejszego regionu jest bardziej korzystne dla spójności Unii niż zlokalizowanie tej samej inwestycji w regionie bardziej rozwiniętym. Jak określono w pkt 53 komunikatu KSO, Komisja uważa, że „pozytywne skutki pomocy regionalnej, które jedynie wyrównują różnicę w kosztach netto inwestycji w stosunku do bardziej rozwiniętej alternatywnej lokalizacji inwestycji [...], zostaną zasadniczo wzięte pod uwagę, w ramach testu bilansującego, aby zrównoważyć potencjalne negatywne skutki wyboru alternatywnej lokalizacji dla nowej inwestycji”.
- (172) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że ponieważ pomoc jest proporcjonalna do różnicy kosztów netto związanych z realizacją inwestycji w wybranym regionie w porównaniu z alternatywną lokalizacją w bardziej rozwiniętym regionie, pozytywne skutki pomocy pod względem jej celu i stosowności, jak wykazano powyżej, przeważają nad negatywnym wpływem inwestycji w alternatywnej lokalizacji.
- (173) Zgodnie z pkt 68 wytycznych KPR 2007–2013 i w świetle oceny szczegółowej przeprowadzonej na podstawie komunikatu KSO Komisja stwierdza, że pomoc jest konieczna do zapewnienia efektu zachęty dla inwestycji i że korzyści wynikające ze środka pomocy przeważają nad powstałym w jego wyniku zakłóceniem konkurencji oraz negatywnym wpływem na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

7. WNIOSEK

- (174) Komisja stwierdza, że Węgry wdrożyły pomoc regionalną na rzecz projektu inwestycyjnego AHM niezgodnie z prawem, z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE. Jednakże Komisja stwierdza, że regionalna pomoc inwestycyjna na rzecz AUDI HUNGARIA MOTOR Ltd. – udzielona przed dniem 1 lipca 2014 r. pod warunkiem że częściowo będzie zatwierdzona przez Komisję – spełnia wszystkie warunki określone w wytycznych KPR 2007–2013 oraz w komunikacie KSO, dlatego może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Węgry wdrożyły na rzecz AUDI HUNGARIA MOTOR Ltd., w kwocie maksymalnie 39 952 mln HUF (zdyskontowanej na dzień zgłoszenia) w wartości bieżącej, i która odpowiada maksymalnej intensywności na poziomie 11,24 % ekwiwalentu dotacji brutto, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2008**z dnia 15 listopada 2016 r.****dotycząca środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7023)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającą ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń ⁽³⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 2, art. 19 ust. 1 lit. a) i art. 19 ust. 3 lit. a) oraz art. 19 ust. 4 i 6,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Choroba guzowatej skóry bydła to choroba wirusowa bydła przenoszona przez wektory. Zgodnie z opinią naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w sprawie choroby guzowatej skóry bydła, przyjętą w dniu 3 grudnia 2014 r. (opinia EFSA) ⁽⁵⁾, do zakażenia chorobą guzowatej skóry bydła może dojść przez kontakt bezpośredni lub pośredni. Choroba guzowatej skóry bydła prowadzi do znacznych strat w produkcji zwierzęcej i może szybko się rozprzestrzeniać, szczególnie za pośrednictwem zwierząt żywych, wektorów i określonych produktów pozyskanych od zakażonych zwierząt.
- (2) Dyrektywa 92/119/EWG określa ogólne środki zwalczania stosowane w przypadku wystąpienia ogniska niektórych chorób zwierząt, w tym choroby guzowatej skóry bydła. Odnosne środki kontroli obejmują środki stosowane w przypadku zaistnienia podejrzenia i potwierdzenia wystąpienia choroby guzowatej skóry bydła w gospodarstwie, w tym ustanowienie obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wokół ognisk choroby oraz inne dodatkowe środki zwalczania służące zapobieganiu rozprzestrzenianiu się choroby i eliminacji zakażenia. W przypadku wystąpienia ogniska choroby guzowatej skóry bydła wspomniane środki zwalczania obejmują również szczepienia jako uzupełnienie innych środków zwalczania.
- (3) W decyzjach wykonawczych Komisji (UE) 2015/1500 ⁽⁶⁾ i (UE) 2016/645 ⁽⁷⁾ określono niektóre środki ochronne w związku z potwierdzeniem występowania choroby guzowatej skóry bydła w Grecji w 2015 r. i w Bułgarii w 2016 r. Odnosne środki ochronne obejmują ustanowienie w wymienionych państwach członkowskich obszaru zakażonego, który opisano w załączniku do wspomnianych decyzji wykonawczych, obejmującego obszar, na którym potwierdzono wystąpienie choroby guzowatej skóry bydła, oraz obszary zapowietrzone i zagrożone ustanowione przez Grecję i Bułgarię zgodnie z dyrektywą 92/119/EWG. Decyzje wykonawcze (UE) 2015/1500 i (UE) 2016/645 kilkakrotnie zmieniano w związku z rozwojem sytuacji w zakresie choroby, w tym rozszerzono obszar zakażony o dodatkowe jednostki regionalne Grecji i Bułgarii. Przedmiotowe decyzje wykonawcze stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69.⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(1): 3986.⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1500 z dnia 7 września 2015 r. dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Grecji i uchylająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1423 (Dz.U. L 234 z 8.9.2015, s. 19).⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/645 z dnia 22 kwietnia 2016 r. dotycząca niektórych środków ochronnych przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Bułgarii (Dz.U. L 108 z 23.4.2016, s. 61).

- (4) Decyzje wykonawcze Komisji (UE) 2015/2055 ⁽¹⁾ i (UE) 2016/1183 ⁽²⁾ stanowią, że Grecja i Bułgaria mogą prowadzić szczepienia interwencyjne bydła trzymanego w gospodarstwach w strefie szczepień określonej w załączniku I do tych decyzji wykonawczych.
- (5) Oprócz Grecji i Bułgarii od kwietnia do sierpnia 2016 r. wiele państw trzecich w Europie Południowo-Wschodniej, mianowicie Albania, była jugosłowiańska republika Macedonii, Kosowo ⁽³⁾, Czarnogóra i Serbia, również zgłosiło, że na ich terytorium po raz pierwszy pojawiły się ogniska choroby guzowatej skóry bydła. Wszystkie wymienione państwa trzecie powiadomiły Komisję, że jednym z zastosowanych przez nie środków było włączenie szczepienia przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła do realizowanej aktualnie polityki zwalczania chorób.
- (6) Zgodnie z opinią EFSA ⁽⁴⁾ w obrocie handlowym dostępne są jedynie żywe atenuowane szczepionki przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła. W opinii EFSA stwierdzono, że Neethling – atenuowana szczepionka przeciwko wirusowi choroby guzowatej skóry bydła – bardzo skutecznie zapobiega zachorowalności na tę chorobę. Ponieważ szczepionki homologiczne przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła są skuteczniejsze niż szczepionki oparte na atenuowanym wirusie ospy owiec, zaleca się ich stosowanie, o ile są dostępne, gdyż producenci tej szczepionki działają wyłącznie poza Unią. Ponadto zgodnie z opinią EFSA czynnik wywołujący chorobę guzowatej skóry bydła może utrzymywać się w skórze zakażonych zwierząt nawet przez 92 dni, nie wywołując nawet widocznych zmian patologicznych.
- (7) Żadna szczepionka przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w Unii. Szczepienie interwencyjne, o którym mowa w art. 19 dyrektywy 92/119/EWG, można zatem przeprowadzać tylko zgodnie z art. 8 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾, w którym dopuszcza się możliwość tymczasowego zezwolenia przez państwa członkowskie na zastosowanie immunologicznych weterynaryjnych produktów leczniczych bez pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w przypadku poważnych chorób epizootycznych, do których należy choroba guzowatej skóry bydła.
- (8) Zgodnie z pilnymi zaleceniami EFSA w sprawie choroby guzowatej skóry bydła przyjętymi w dniu 29 lipca 2016 r. ⁽⁶⁾ szczepienie przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła jest najskuteczniejszym sposobem ograniczenia rozprzestrzeniania się tej choroby. Zwalczenie choroby guzowatej skóry bydła wymaga zaszczepienia całej podatnej populacji w regionach zagrożonych wprowadzeniem choroby guzowatej skóry bydła oraz w regionach dotkniętych tą chorobą, w celu ograniczenia do minimum liczby ognisk choroby, przy czym należy objąć szczepieniami jak największą liczbę zwierząt i gospodarstw. Skuteczna polityka w zakresie profilaktyki i zwalczania choroby guzowatej skóry bydła powinna zatem obejmować szczepienie.
- (9) Ryzyko rozprzestrzeniania się choroby guzowatej skóry bydła za pośrednictwem zaszczepionych zwierząt i produktów od nich pochodzących jest inne niż ryzyko stwarzane przez niezaszczepione zwierzęta, u których być może rozwija się choroba. Należy zatem określić warunki wysyłania zaszczepionego bydła i produktów od niego pochodzących. Również ryzyko rozprzestrzeniania się choroby guzowatej skóry bydła za pośrednictwem zwierząt – niezależnie od tego, czy zostały zaszczepione, czy nie – pochodzących z obszaru, na którym szczepienie przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła stosuje się pomimo braku wystąpienia ognisk tej choroby, jest inne niż ryzyko stwarzane przez zwierzęta pochodzące z obszarów, na których stwierdzono występowanie tej choroby. Należy zatem określić również szczegółowe warunki w odniesieniu do takich zwierząt.
- (10) Wiedza naukowa na temat choroby guzowatej skóry bydła jest niepełna. Zaszczepione bydło jest chronione przed objawami klinicznymi, ale niekoniecznie jest chronione przed zakażeniem; ponadto nie wszystkie zaszczepione zwierzęta nabywają odporności ochronną. W związku z tym w celu zminimalizowania ryzyka wysyłanie partii zaszczepionych zwierząt powinno być dozwolone wyłącznie po upływie minimum 28 dni od szczepienia, czyli po upływie maksymalnego okresu inkubacji choroby guzowatej skóry bydła.
- (11) Stopień ryzyka rozprzestrzeniania się choroby guzowatej skóry bydła różni się w zależności od produktu. Jak wskazano w opinii EFSA, przemieszczanie żywego bydła, nasienia bydła oraz surowych skór i skórek z zakażonego bydła stwarza większe ryzyko pod względem narażenia i konsekwencji niż przemieszczanie innych produktów, takich jak mleko i produkty mleczne, wyprawione skóry i skórki lub świeże mięso, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne pochodzące od bydła. Brak jest jednak dowodów naukowych lub doświadczalnie potwierdzających rolę takich produktów w przenoszeniu choroby guzowatej skóry bydła. Środki zwalczania określone w niniejszej decyzji powinny zatem być wyważone i proporcjonalne do ryzyka. Nie można również

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2055 z dnia 10 listopada 2015 r. ustanawiająca warunki realizacji programu szczepień interwencyjnych bydła przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Grecji i zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1500 (Dz.U. L 300 z 17.11.2015, s. 31).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1183 z dnia 14 lipca 2016 r. zatwierdzająca program szczepień interwencyjnych przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Bułgarii oraz zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/645 (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 75).

⁽³⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(1):3986 [73 s.].

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(8):4573 [27 s.].

wykluczyć przenoszenia choroby guzowej skóry bydła za pośrednictwem nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła. Należy zatem wprowadzić pewne środki ochronne w odniesieniu do tych towarów, bazując na opinii EFSA i odpowiednich najnowszych normach i zaleceniach Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

- (12) Mięso z mięśni szkieletowych bydła uznaje się za bezpieczny surowiec według komisji naukowej OIE ds. chorób zwierząt ⁽¹⁾ i zgodnie z załącznikiem 36 do części B sprawozdania z posiedzenia komisji OIE ds. norm w zakresie zdrowia zwierząt lądowych, które odbyło się w lutym 2016 r. ⁽²⁾. Brak jest dowodów naukowych i doświadczalnie potwierdzających przenoszenie wirusa choroby guzowej skóry bydła na podatne zwierzęta za pośrednictwem świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych lub produktów mięsnych. Chociaż w opinii EFSA potwierdzono, że wirus choroby guzowej skóry bydła może przetrwać w mięsie przez nieokreślony czas, obowiązujący w Unii zakaz żywienia przeżuwaczy białkami pochodzącymi od przeżuwaczy, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽³⁾ i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ⁽⁴⁾, wyklucza możliwość ewentualnego przeniesienia wirusa tej choroby drogą pokarmową.
- (13) Mleko i produkty mleczne oraz siara mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzenienia się choroby guzowej skóry bydła tylko w przypadku, gdy przeznaczone są do żywienia zwierząt należących do gatunku podatnego. W związku z tym, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby guzowej skóry bydła za pośrednictwem takich produktów w przypadku żywienia nimi zwierząt, należy określić środki zmniejszające ryzyko.
- (14) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ⁽⁵⁾ i decyzja Komisji 93/444/EWG ⁽⁶⁾ stanowią, że przemieszczanym zwierzętom muszą towarzyszyć świadectwa weterynaryjne. Jeżeli odstępstwa od zakazu wysyłania zwierząt żywych z obszarów wymienionych w załączniku I do niniejszej decyzji mają zastosowanie do zwierząt żywych przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego lub na wywóz do państwa trzeciego, świadectwa weterynaryjne powinny zawierać odesłanie do niniejszej decyzji, aby zapewnić podanie właściwych i dokładnych informacji dotyczących zdrowia w odnośnych świadectwach.
- (15) Do celów przejrzystości i uproszczenia należy uchylić decyzje wykonawcze (UE) 2015/1500, (UE) 2015/2055, (UE) 2016/645 i (UE) 2016/1183 i zastąpić je niniejszą decyzją wprowadzającą zmienione i jednolite środki dla wszystkich państw członkowskich, w których wystąpiła choroba guzowej skóry bydła lub w których wprowadzono szczepienie przeciwko tej chorobie.
- (16) W celu zatwierdzenia programów szczepień przedłożonych przez zainteresowane państwa członkowskie i obecnie uwzględnionych w decyzjach wykonawczych (UE) 2015/2055 i (UE) 2016/1183, odpowiednio w odniesieniu do Grecji i Bułgarii, oraz zatwierdzenia programu szczepień przedłożonego przez Chorwację należy przyjąć odrębną decyzję wykonawczą.
- (17) Bułgaria poinformowała Komisję, że szczepienie całego bydła przeciwko chorobie guzowej skóry bydła ukończono w dniu 15 lipca 2016 r., a ostatni przypadek wystąpienia tej choroby na terytorium Bułgarii potwierdzono w dniu 1 sierpnia 2016 r. Zatem pewne obszary Bułgarii, na których przeprowadzono szczepienia przeciwko chorobie guzowej skóry bydła, chociaż choroba ta nigdy tam nie wystąpiła, należy wymienić w części I załącznika I do niniejszej decyzji jako „obszar wolny od choroby, na którym zastosowano szczepienia”, natomiast pozostały obszar tego państwa członkowskiego należy wskazać jako „obszar zakażony”.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszą decyzją określa się środki zwalczania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowej skóry bydła w państwach członkowskich lub ich częściach wymienionych w załączniku I (państwa członkowskie, których dotyczy decyzja), w tym minimalne wymogi dotyczące programów szczepień przeciwko chorobie guzowej skóry bydła przedłożonych przez państwa członkowskie do zatwierdzenia przez Komisję.

⁽¹⁾ http://www.oie.int/fileadmin/Home/eng/International_Standard_Setting/docs/pdf/SCAD/A_SCAD_Feb2016.pdf (załącznik 15, art. 11.11.1-bis: Bezpieczne produkty).

⁽²⁾ http://www.oie.int/fileadmin/Home/eng/International_Standard_Setting/docs/pdf/A_TAHC_Feb_2016_Part_B.pdf

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 93/444/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad regulujących handel wewnątrzwspólnotowy niektórymi żywymi zwierzętami i produktami przeznaczonymi na wywóz do państw trzecich (Dz.U. L 208 z 19.8.1993, s. 34).

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „bydło” oznacza zwierzęta kopytne należące do gatunków *Bos taurus*, *Bos indicus*, *Bison bison* i *Bubalus bubalis*;
- 2) „dzikie przeżuwacze utrzymywane w niewoli” oznaczają przeżuwacze należące do gatunków, o których wiadomo – zgodnie z najnowszą dostępną wiedzą naukową – że uczestniczą w przenoszeniu i rozprzestrzenianiu choroby guzowatej skóry bydła;
- 3) „obszar zakażony” oznacza część terytorium państwa członkowskiego wymienioną w części II załącznika I do niniejszej decyzji, obejmującą obszar, na którym potwierdzono wystąpienie choroby guzowatej skóry bydła, oraz wszystkie obszary zapowietrzane i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 10 dyrektywy 92/119/EWG, na której można prowadzić szczepienia przeciwko tej chorobie po zatwierdzeniu programów szczepień przez Komisję;
- 4) „obszar wolny od choroby, na którym zastosowano szczepienia” oznacza część terytorium państwa członkowskiego wymienioną w części I załącznika I do niniejszej decyzji, obejmującą obszary poza obszarem zakażonym chorobą guzowatej skóry bydła, na której prowadzi się szczepienia przeciwko tej chorobie po zatwierdzeniu programów szczepień przez Komisję.

Artykuł 3

Ograniczenia dotyczące wysyłki bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli oraz określonych produktów pochodzenia zwierzęcego z obszarów wymienionych w załączniku I

Państwa członkowskie, których dotyczy decyzja, zakazują wysyłania partii:

- a) żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I;
- b) nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I;
- c) siary, mleka i produktów mlecznych pozyskanych od bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli, jeżeli produkty te przeznaczone są na paszę, z obszarów wymienionych w części II załącznika I;
- d) niewymienionych w lit. e) nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I;
- e) przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieobrobionych surowych skór i skórek lub nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi nieobrobionych surowych skór i skórek bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I.

Artykuł 4

Odstępstwo od zakazu wysyłki żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w części I załącznika I

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. a) właściwy organ może zezwolić na wysyłanie żywego bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w części I załącznika I, pod warunkiem że zwierzęta te spełniają co najmniej jeden z następujących zbiorów warunków:

- a) zwierzęta są wysyłane na obszary wymienione w części I lub II załącznika I, znajdujące się w tym samym lub innym państwie członkowskim, lub do państwa trzeciego, i spełniają następujące warunki:
 - (i) zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki i pochodzą z gospodarstwa, w którym przebywały przez okres co najmniej 28 dni i w którym wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki;
 - (ii) wszystkie zwierzęta w gospodarstwie pochodzenia zostały poddane kontroli klinicznej w dniu załadunku na potrzeby wysyłki i nie wykazywały żadnych objawów klinicznych choroby guzowatej skóry bydła;

- (iii) zwierzęta nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG;
 - (iv) właściwy organ w miejscu pochodzenia realizuje program szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, który jest zgodny z warunkami określonymi w załączniku II i został zatwierdzony przez Komisję, oraz poinformował Komisję i pozostałe państwa członkowskie o dacie rozpoczęcia swojego programu szczepień; oraz
 - (v) ustanowiono procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12, pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, w celu zapewnienia bezpiecznego transportu zwierząt i dopilnowania, aby zwierzęta nie zostały później wysłane do innego państwa członkowskiego ani do państwa trzeciego; lub
- b) zwierzęta są wysyłane na dowolny obszar znajdujący się w tym samym lub innym państwie członkowskim lub do państwa trzeciego i spełniają następujące warunki:
- (i) zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na trzy miesiące przed datą wysyłki i pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki;
 - (ii) wszystkie zwierzęta w gospodarstwie pochodzenia zostały poddane kontroli klinicznej w dniu załadunku na potrzeby wysyłki i nie wykazywały żadnych objawów klinicznych choroby guzowatej skóry bydła;
 - (iii) zwierzęta nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG;
 - (iv) zwierzęta przebywały od urodzenia lub przez okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki w gospodarstwie, w którym nie potwierdzono żadnego przypadku choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą wysyłki, a w okresie wcześniejszym każde potwierdzenie zakażenia chorobą guzowatej skóry bydła skutkowało eliminacją i zniszczeniem wszystkich podatnych zwierząt w gospodarstwach, w których wystąpiła choroba, położonym na obszarze wymienionym w części I załącznika I w państwie członkowskim, w którym wszystkie zwierzęta na wszystkich jego obszarach wymienionych w części I załącznika I zostały zaszczepione lub ponownie zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła zgodnie z załącznikiem II co najmniej na trzy miesiące przed datą wysyłki i są objęte okresem ochrony immunologicznej wskazanym przez producenta w specyfikacji szczepionki;
 - (v) właściwy organ w miejscu pochodzenia wdrożył program szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, który był zgodny z warunkami określonymi w załączniku II i został zatwierdzony przez Komisję, oraz poinformował Komisję i pozostałe państwa członkowskie o dacie rozpoczęcia i zakończenia swojego programu szczepień; oraz
 - (vi) ustanowiono procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12, pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, w celu zapewnienia bezpiecznego transportu zwierząt i dopilnowania, aby zwierzęta nie zostały później wysłane do innego państwa członkowskiego ani do państwa trzeciego; lub
- c) zwierzęta są wysyłane na dowolny obszar znajdujący się w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim, i spełniają następujące warunki:
- (i) zwierzęta spełniają wszelkie inne odpowiednie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się choroby guzowatej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca pochodzenia i zatwierdzone przez właściwe organy państw miejsc tranzytu i przeznaczenia, przed datą wysyłki przedmiotowych zwierząt;
 - (ii) zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki i pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki;
 - (iii) wszystkie zwierzęta w gospodarstwie pochodzenia zostały poddane kontroli klinicznej w dniu załadunku na potrzeby wysyłki i nie wykazywały żadnych objawów klinicznych choroby guzowatej skóry bydła;
 - (iv) zwierzęta nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG;
 - (v) zwierzęta przebywały od urodzenia lub przez okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki w gospodarstwie, w którym nie potwierdzono żadnego przypadku choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą wysyłki, a w okresie wcześniejszym każde potwierdzenie zakażenia chorobą guzowatej skóry bydła skutkowało eliminacją i zniszczeniem wszystkich podatnych zwierząt w gospodarstwach, w których wystąpiła choroba;

- (vi) ustanowiono procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12, pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, w celu zapewnienia bezpiecznego transportu zwierząt wysyłanych zgodnie z gwarancjami dotyczącymi zdrowia zwierząt przewidzianymi w ppkt (i) i dopilnowania, aby zwierzęta nie zostały później wysłane do innego państwa członkowskiego ani do państwa trzeciego;
 - (vii) właściwy organ w miejscu pochodzenia realizuje program szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, który jest zgodny z warunkami określonymi w załączniku II i został zatwierdzony przez Komisję, oraz poinformował Komisję i pozostałe państwa członkowskie o dacie rozpoczęcia swojego programu szczepień; oraz
 - (viii) państwo członkowskie miejsca pochodzenia musi bezzwłocznie poinformować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach dotyczących zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w ppkt (i).
2. Jeżeli bydło i dzikie przeżuwacze utrzymywane w niewoli spełniają wymogi dotyczące odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, do odpowiednich świadectw weterynaryjnych dotyczących tych zwierząt zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG lub decyzją 93/444/EWG dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

„..... (Zwierzęta) zgodnie z (art. 4 ust. 1 lit. a) lub z art. 4 ust. 1 lit. b) lub z art. 4 ust. 1 lit. c) wskazać odpowiednio) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 dotyczącej środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich”.

Artykuł 5

Odstępstwo od zakazu wysyłki żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w części II załącznika I

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. a) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę żywego bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w części II załącznika I na dowolny obszar państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że zwierzęta te spełniają następujące warunki:
- a) zwierzęta spełniają odpowiednie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się choroby guzowatej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca pochodzenia i zatwierdzone przez właściwe organy państw miejsc tranzytu i przeznaczenia, przed datą wysyłki przedmiotowych zwierząt;
 - b) zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki i pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki;
 - c) wszystkie zwierzęta w gospodarstwie pochodzenia zostały poddane kontroli klinicznej w dniu załadunku na potrzeby wysyłki i nie wykazywały żadnych objawów klinicznych choroby guzowatej skóry bydła;
 - d) zwierzęta nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG;
 - e) zwierzęta przebywały od urodzenia lub przez okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki w gospodarstwie, w którym nie potwierdzono żadnego przypadku choroby guzowatej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą wysyłki, a w okresie wcześniejszym każde potwierdzenie zakażenia chorobą guzowatej skóry bydła skutkowało eliminacją i zniszczeniem wszystkich podatnych zwierząt w gospodarstwach, w których wystąpiła choroba, położonym na obszarze wymienionym w części II załącznika I w państwie członkowskim, w którym wszystkie zwierzęta na wszystkich jego obszarach wymienionych w części II załącznika I zostały zaszczepione lub ponownie zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła zgodnie z załącznikiem II co najmniej na trzy miesiące przed datą wysyłki i są objęte okresem ochrony immunologicznej wskazanym przez producenta w specyfikacji szczepionki;
 - f) właściwy organ w miejscu pochodzenia realizuje program szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, który jest zgodny z warunkami określonymi w załączniku II i został zatwierdzony przez Komisję, i poinformował Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o dacie rozpoczęcia i zakończenia swojego programu szczepień zgodnie z załącznikiem II;

- g) ustanowiono procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12, pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, w celu zapewnienia bezpiecznego transportu zwierząt wysyłanych zgodnie z gwarancjami dotyczącymi zdrowia zwierząt przewidzianymi w lit. a) i dopilnowania, aby zwierzęta nie zostały później wysłane do innego państwa członkowskiego ani do państwa trzeciego; oraz
 - h) państwo członkowskie miejsca pochodzenia musi bezzwłocznie poinformować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach dotyczących zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w lit. a).
2. Jeżeli bydło i dzikie przeżuwacze utrzymywane w niewoli spełniają wymogi dotyczące odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, do odpowiednich świadectw weterynaryjnych dotyczących tych zwierząt zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG lub decyzją 93/444/EWG dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

„..... (Zwierzęta) zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 dotyczącej środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich”.

Artykuł 6

Warunki specjalne dotyczące wysyłki żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli na obszarach wymienionych w częściach I i II załącznika I znajdujących się w tym samym państwie członkowskim

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. a) i z zastrzeżeniem zgodności z ust. 2 niniejszego artykułu właściwy organ może zezwolić na wysyłkę partii żywego bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z gospodarstw położonych na obszarze wymienionym w:
- a) części I załącznika I do miejsca przeznaczenia znajdującego się na innym obszarze wymienionym w części I lub II załącznika I w tym samym państwie członkowskim;
 - b) części II załącznika I do miejsca przeznaczenia znajdującego się na innym obszarze wymienionym w części II załącznika I w tym samym państwie członkowskim.
2. Odstępstwo przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie do partii żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli, o ile zwierzęta te spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:
- a) zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki i pochodzą z gospodarstwa, w którym wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego zostały zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła co najmniej na 28 dni przed datą wysyłki;
 - b) zwierzęta, niezależnie od tego, czy zostały zaszczepione oraz czy w gospodarstwie ich pochodzenia przeprowadzono szczepienie przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, mogą być przewiezione do rzeźni w celu uboju z konieczności, pod warunkiem że odnośne gospodarstwo pochodzenia nie podlega żadnemu z ograniczeń przewidzianych w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła, które uniemożliwiają tego rodzaju przemieszczenie;
 - c) zwierzęta są niezaszczepionym potomstwem w wieku poniżej czterech miesięcy urodzonym przez matki zaszczepione co najmniej 28 dni przed porodem i mogą być przemieszczane do innego gospodarstwa, pod warunkiem że wszystkie zwierzęta należące do gatunku podatnego przebywające w gospodarstwie pochodzenia zostały zaszczepione lub ponownie zaszczepione zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanej szczepionki co najmniej 28 dni przed datą planowanego przemieszczenia, a odnośne gospodarstwo nie podlega żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła, które uniemożliwiają tego rodzaju przemieszczenie.

Artykuł 7

Odstępstwa od zakazu wysyłki nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w części I załącznika I

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. b) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z centrów pozyskiwania nasienia lub z innych zakładów położonych na obszarze wymienionym w części I załącznika I na inny obszar tego samego lub innego państwa członkowskiego wymieniony w części I lub II załącznika I, pod warunkiem że zwierzęta będące dawcami oraz nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają następujące warunki:
- a) zwierzęta będące dawcami zostały zaszczepione i ponownie zaszczepione przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanej szczepionki, przy czym pierwszą dawkę podano co najmniej 60 dni przed datą pobrania nasienia, komórek jajowych lub zarodka; lub zwierzęta będące dawcami poddano badaniu serologicznemu w celu wykrycia swoistych przeciwciał przeciwko wirusowi choroby guzowatej skóry bydła, w dniu pobrania i co najmniej 28 dni po okresie pobierania nasienia lub w dniu pobrania w przypadku zarodków i komórek jajowych, i otrzymano wyniki ujemne;

- b) zwierzęta będące dawcami przebywały przez 60 dni poprzedzających datę pobrania nasienia, komórek jajowych lub zarodków w centrum sztucznego unasienniania lub w innym odpowiednim zakładzie, w którym nie potwierdzono żadnego przypadku choroby guzowej skóry bydła w promieniu co najmniej 20 km w okresie trzech miesięcy przed datą pobrania nasienia, komórek jajowych lub zarodków, a w okresie wcześniejszym każde potwierdzenie zakażenia chorobą guzowej skóry bydła skutkowało eliminacją i zniszczeniem wszystkich podatnych zwierząt w gospodarstwach, w których wystąpiła choroba;
 - c) zwierzęta będące dawcami zostały poddane kontroli klinicznej na 28 dni przed datą pobrania oraz w całym okresie pobierania i nie wykazywały żadnych objawów klinicznych choroby guzowej skóry bydła;
 - d) zwierzęta będące dawcami poddano badaniu na obecność czynnika choroby guzowej skóry bydła metodą łańcuchowej reakcji polimerazy (PCR) przeprowadzonemu na próbkach krwi pobranych na początku okresu pobierania nasienia, a następnie pobieranych co najmniej co 14 dni w tymże okresie, lub w dniu pobrania zarodków i komórek jajowych, i uzyskano wyniki ujemne;
 - e) nasienie poddano badaniu na obecność czynnika choroby guzowej skóry bydła metodą PCR z wynikiem ujemnym; oraz
 - f) właściwy organ w miejscu pochodzenia realizuje program szczepień przeciwko chorobie guzowej skóry bydła, który jest zgodny z warunkami określonymi w załączniku II i został zatwierdzony przez Komisję, i poinformował Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o dacie rozpoczęcia i zakończenia swojego programu szczepień zgodnie z załącznikiem II.
2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. b) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę nasienia, komórek jajowych i zarodków bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z centrów pozyskiwania nasienia lub innych zakładów położonych na obszarach wymienionych w części I załącznika I na dowolny obszar państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że zwierzęta będące dawcami oraz nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają następujące warunki:
- a) warunki ustanowione w ust. 1 lit. a)–f);
 - b) zwierzęta będące dawcami spełniają wszelkie inne odpowiednie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka wpływu takiej wysyłki oraz środków przeciwko rozprzestrzenianiu się choroby guzowej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca pochodzenia i zatwierdzone przez właściwe organy państw miejsc tranzytu i przeznaczenia, przed wysyłką takiego nasienia, komórek jajowych lub zarodków; oraz
 - c) państwo członkowskie miejsca pochodzenia musi bezzwłocznie poinformować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach dotyczących zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o których mowa w lit. b).
3. Jeżeli nasienie, zarodki i komórki jajowe, które są zgodne z wymogami zawartymi w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są wysyłane do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, do odpowiednich świadectw weterynaryjnych zgodnych z dyrektywami 88/407/EWG, 89/556/EWG lub z decyzją 93/444/EWG dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

„..... (Nasienie, komórki jajowe lub zarodki, wskazać odpowiednio) zgodne z (art. 7 ust. 1 lub z art. 7 ust. 2, wskazać odpowiednio) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 dotyczącej środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich”.

Artykuł 8

Odstępstwo od zakazu wysyłki nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. d) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z:

- a) obszaru wymienionego w części I załącznika I do miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym państwie członkowskim lub na obszarze innego państwa członkowskiego wymienionym w części I lub w części II załącznika I;
- b) obszaru wymienionego w części II załącznika I do miejsca przeznaczenia znajdującego się w tym samym państwie członkowskim lub na obszarze innego państwa członkowskiego wymienionym w części II załącznika I, pod warunkiem że:
 - (i) nieprzetworzone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zostają wysłane pod nadzorem urzędowym właściwych organów do przetworzenia lub usunięcia w zakładzie zatwierdzonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009; oraz

- (ii) jeżeli miejsce przeznaczenia znajduje się w innym państwie członkowskim, ustanawia się procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12 pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia bezpiecznego transportu nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do miejsca przeznaczenia i dopilnowania, aby nie zostały one później wysłane do innego państwa członkowskiego ani do państwa trzeciego.

Artykuł 9

Odstępstwo od zakazu wysyłki skór i skórek bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszarów wymienionych w częściach I i II załącznika I

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. e) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę skór i skórek bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszaru wymienionego w części I załącznika I na inny obszar tego samego lub innego państwa członkowskiego wymieniony w części I lub II załącznika I, pod warunkiem że:
- a) są to nieobrobione surowe skóry i skórki przeznaczone do spożycia przez ludzi lub nieobrobione skóry i skórki wysłane pod nadzorem urzędowym właściwych organów do przetworzenia lub usunięcia w zatwierdzonym zakładzie;
 - b) jeżeli miejsce przeznaczenia znajduje się w innym państwie członkowskim, ustanawia się procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12 pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia bezpiecznego transportu skór i skórek do miejsca przeznaczenia i dopilnowania, aby nie zostały one później wysłane do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, zanim zostaną poddane obróbce co najmniej zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b); oraz
 - c) skóry i skórki pochodzą z gospodarstw, które nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła.
2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. e) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę skór i skórek bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszaru wymienionego w części I lub II załącznika I na dowolny inny obszar tego samego lub innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że:
- a) są to nieobrobione surowe skóry i skórki przeznaczone do spożycia przez ludzi lub nieobrobione skóry i skórki pochodzące z gospodarstw, które nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła;
 - b) skóry i skórki:
 - (i) poddano obróbce zgodnie z pkt 28 lit. b)–e) załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽¹⁾; lub
 - (ii) poddano jednemu z rodzajów obróbki, o których mowa w sekcji XIV rozdział I pkt 4 lit. b) ppkt (ii) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾; oraz
 - c) zastosowano wszelkie środki ostrożności, aby skóry i skórki nie uległy ponownemu skażeniu czynnikami chorobotwórczymi po obróbce.
3. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. e) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę skór i skórek bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszaru wymienionego w części II załącznika I na inny obszar tego samego lub innego państwa członkowskiego wymieniony w części II załącznika I, pod warunkiem że:
- a) są to nieobrobione surowe skóry i skórki przeznaczone do spożycia przez ludzi lub nieobrobione skóry i skórki wysłane pod nadzorem urzędowym właściwych organów do przetworzenia lub usunięcia w zatwierdzonym zakładzie;
 - b) jeżeli miejsce przeznaczenia znajduje się w innym państwie członkowskim, ustanawia się procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12 pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia w celu zapewnienia bezpiecznego transportu skór i skórek do miejsca przeznaczenia i dopilnowania, aby nie zostały one później wysłane do innego państwa członkowskiego, zanim zostaną poddane obróbce co najmniej zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b); oraz

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

- c) skóry i skórki pochodzą z gospodarstw, które nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowej skóry bydła.
4. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. e) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę skór i skórek bydła oraz dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli z obszaru wymienionego w części I lub II załącznika I na dowolny inny obszar tego samego lub innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że:
- a) skóry i skórki spełniają wszelkie inne odpowiednie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt, w oparciu o pozytywne wyniki oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się choroby guzowej skóry bydła, wymagane przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca pochodzenia i zatwierdzone przez właściwe organy państw miejsc tranzytu i przeznaczenia, przed wysyłką przedmiotowych skór i skórek;
- b) skóry i skórki pochodzą z gospodarstw, które nie podlegają żadnym ograniczeniom przewidzianym w dyrektywie 92/119/EWG w odniesieniu do choroby guzowej skóry bydła;
- c) ustanawia się procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 12 pod kontrolą właściwych organów państw członkowskich miejsca pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, w celu zapewnienia bezpiecznego transportu skór i skórek wysyłanych, zgodnie z wymogami dodatkowych gwarancji dotyczących zdrowia zwierząt przewidzianych w lit. a) niniejszego ustępu, do miejsca przeznaczenia i dopilnowania, aby nie zostały one później wysłane do innego państwa członkowskiego, zanim zostaną poddane obróbce co najmniej zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b); oraz
- d) państwo członkowskie miejsca pochodzenia musi bezzwłocznie poinformować Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach dotyczących zdrowia zwierząt oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 10

Odstępstwo od zakazu wysyłki siary, mleka i produktów mlecznych przeznaczonych na paszę z obszarów wymienionych w części II załącznika I

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 3 lit. c) właściwy organ może zezwolić na wysyłkę siary, mleka i produktów mlecznych przeznaczonych na paszę pozyskanych od bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli w gospodarstwach położonych na obszarach wymienionych w części II załącznika I, pod warunkiem że siara, mleko i produkty mleczne poddano obróbce, by zapewnić zniszczenie wirusa pryszczycy, jak opisano w pkt 1.1–1.5 części A załącznika IX do dyrektywy Rady 2003/85/WE ⁽¹⁾, oraz że przesyłka jest zgodna z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Właściwy organ zezwala na wysyłkę do innego państwa członkowskiego partii siary, mleka i produktów mlecznych zgodnie z odstępstwem przewidzianym w ust. 1 niniejszego artykułu wyłącznie wówczas, gdy towarzyszy im oficjalne świadectwo weterynaryjne określone w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 599/2004 ⁽²⁾, a część II tego świadectwa zdrowia zawiera następujące poświadczenie:

„Siara, mleko lub produkty mleczne zgodne z art. 10 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 dotyczącej środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich”.

Artykuł 11

Wymogi dotyczące pojazdów transportowych, czyszczenia i dezynfekcji

1. Właściwy organ zapewnia, by podmiot eksploatujący pojazd transportowy lub kierowca takiego pojazdu, który miał kontakt ze zwierzętami należącymi do gatunku podatnego na obszarze wymienionym w części II załącznika I, przed opuszczeniem tego obszaru dostarczył dowód, że od ostatniego kontaktu z tymi zwierzętami pojazd wyczyszczono i zdezynfekowano w taki sposób, by inaktywować wirus choroby guzowej skóry bydła, oraz że poddano go działaniu zatwierdzonych insektycydów skutecznych w zwalczaniu wektorów choroby guzowej skóry bydła.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczące przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzwspólnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).

2. Właściwy organ określa przewidziane w ust. 1 informacje, które musi przedłożyć podmiot eksploatujący pojazd transportowy lub jego kierowca, by udowodnić, że przeprowadzono wymagane czyszczenie, dezynfekcję i dezynsekcję.

Artykuł 12

Procedura odrębnego przesyłania

Właściwy organ zapewnia zgodność procedury odrębnego przesyłania dotyczącej transportu żywego bydła i dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli, nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz nieobrobionych skór i skórek objętych odstępstwami przewidzianymi w art. 4, 5, 6, 8 i 9 z następującymi wymogami:

- a) każdy pojazd wykorzystywany do transportu wspomnianych żywych zwierząt, nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub nieobrobionych skór i skórek:
 - (i) został oddzielnie zarejestrowany przez właściwy organ państwa członkowskiego miejsca wysyłki do celów związanych z transportem żywych zwierząt, albo nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, albo nieobrobionych skór i skórek, w ramach procedury odrębnego przesyłania;
 - (ii) został zaplombowany przez urzędownego lekarza weterynarii po załadunku na potrzeby wysyłki; jedynie urzędnik właściwego organu miejsca przeznaczenia może usunąć plombę i wymienić ją na nową; każdy załadunek lub wymianę plomb należy zgłosić właściwemu organowi w miejscu przeznaczenia;
- b) transport odbywa się:
 - (i) pod nadzorem urzędownym;
 - (ii) bezpośrednio, bez zatrzymywania, chyba że czas odpoczynku wymagany na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ⁽¹⁾ ma miejsce w punkcie kontroli. Jeżeli przewidziano, że czas odpoczynku wynoszący jeden dzień lub więcej będzie miał miejsce w punkcie kontroli podczas przemieszczania przez obszar wymieniony w części II załącznika I, zwierzęta chroni się przed atakiem wektorów;
 - (iii) trasą zatwierdzoną przez właściwy organ w miejscu pochodzenia;
- c) partia dostawy obejmuje wyłącznie żywe zwierzęta lub nieprzetworzone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub nieobrobione skóry i skórki o takim samym statusie zdrowotnym;
- d) urzędowny lekarz weterynarii odpowiedzialny za gospodarstwo w miejscu przeznaczenia musi potwierdzić każde przybycie właściwemu organowi miejsca pochodzenia;
- e) po rozładunku żywych zwierząt lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub nieobrobionych skór i skórek pojazd i wszelki inny sprzęt, który wykorzystano do transportu, w całości zostaje oczyszczony, zdezynfekowany i poddany działaniu zatwierdzonych insektycydów skutecznych w zwalczaniu znanych wektorów choroby guzowatej skóry bydła na zamkniętym obszarze miejsca przeznaczenia pod nadzorem urzędownego lekarza weterynarii;
- f) przed pierwszą wysyłką z obszarów wymienionych w części I lub II załącznika I, w odniesieniu do której przeprowadza się procedurę odrębnego przesyłania, właściwy organ miejsca pochodzenia zapewnia przeprowadzenie koniecznych uzgodnień z odpowiednimi właściwymi organami w celu zapewnienia planu awaryjnego, drogi służbowej i pełnej współpracy służb w razie wypadków podczas transportu, poważnej awarii pojazdu lub oszukańczego działania podmiotu eksploatującego pojazd lub jego kierowcy, a kierowca pojazdu ciężarowego lub innego pojazdu, lub podmiot eksploatujący taki pojazd, bezzwłocznie powiadamia właściwy organ o każdym wypadku lub każdej poważnej awarii pojazdu; oraz
- g) w przypadku nieobrobionych skór i skórek lub nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pojazdy muszą być całkowicie zabezpieczone przed wyciekami ze wszystkich stron, w tym przez zamknięte drzwi.

Artykuł 13

Programy szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła

Programy szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła przedłożone przez państwa członkowskie do zatwierdzenia przez Komisję są zgodne z minimalnymi wymogami ustanowionymi w załączniku II.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

*Artykuł 14***Uchylenie**

Decyzje wykonawcze (UE) 2015/1500, (UE) 2015/2055, (UE) 2016/645 oraz (UE) 2016/1183 tracą moc, a przewidziane w nich środki zastępuje się środkami przewidzianymi w niniejszej decyzji.

*Artykuł 15***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.

*Artykuł 16***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ I

„Obszary wolne od choroby, na których zastosowano szczepienia”

1. Chorwacja

Całe terytorium Chorwacji.

2. Bułgaria

A. Następujące obwody w Bułgarii:

- obwód Burgas
- obwód Warna
- obwód Dobricz
- obwód Razgrad
- obwód Silistra
- obwód Ruse
- obwód Plewen.

B. Następujące gminy w Bułgarii:

- gminy Opaka, Popowo i Antonowo w obwodzie Tyrgowiszte
- gminy Szumen, Kaspiczan, Nowi Pazar, Nikoła Kozlewo, Kaolinowo, Wenec i Chitrino w obwodzie Szumen
- gminy Swisztow, Polski Trymbesz i Strażica w obwodzie Wielkie Tyrnowo.

CZĘŚĆ II

„Obszary zakażone”

1. Grecja

A. Następujące regiony w Grecji:

- region Attyka
- region Grecja Środkowa
- region Macedonia Środkowa
- region Macedonia Wschodnia i Tracja
- region Epir
- region Peloponez
- region Tesalia
- region Grecja Zachodnia
- region Macedonia Zachodnia.

B. Następujące jednostki regionalne w Grecji:

- jednostka regionalna Limnos.

2. Bułgaria

Całe terytorium Bułgarii z wyłączeniem obszarów wymienionych w części I.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE PROGRAMÓW SZCZEPIEŃ PRZECIWKO CHOROBIE GUZOWATEJ SKÓRY BYDŁA (O KTÓRYCH MOWA W ART. 13)**1. WYMOGI OGÓLNE**

Programy szczepień przedkładane przez państwa członkowskie obejmują co najmniej:

- a) szczepienie całego bydła oraz w stosownych przypadkach dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli, niezależnie od ich płci, wieku i ewentualnej ciąży lub statusu produkcyjnego, na obszarze, na którym przeprowadzać się będzie szczepienia;
- b) szczepienie potomstwa zaszczepionego bydła oraz w stosownych przypadkach dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli w wieku co najmniej 4 miesięcy zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanej szczepionki;
- c) ponowne szczepienie całego bydła oraz w stosownych przypadkach dzikich przeżuwaczy utrzymywanych w niewoli zgodnie z instrukcjami producenta;
- d) środki, które zostaną wprowadzone, aby uniknąć rozprzestrzenienia się ewentualnego wirusa szczepionkowego. Wszystkie niewykorzystane szczepionki należy zwrócić do punktu dystrybucji szczepionek wraz z pisemnym dokumentem określającym liczbę zaszczepionych zwierząt oraz liczbę wykorzystanych dawek, a następnie w bezpieczny sposób zniszczyć pod nadzorem urzędowym;
- e) szczepienia, które ma prowadzić pod nadzorem i pod kontrolą właściwego organu urzędnik właściwego organu lub lekarz weterynarii upoważniony przez właściwy organ i pod nadzorem tego organu;
- f) wprowadzanie szczegółowych informacji dotyczących każdej sztuki zaszczepionego bydła przez właściwy organ do specjalnej internetowej bazy danych połączonej z centralną bazą danych ustanowioną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Wpisy w rejestrze zapewniają powiązanie zaszczepionej matki z jej potomstwem;
- g) ustanowienie poszerzonego obszaru zagrożonego wynoszącego co najmniej 20 km wokół obszaru szczepień, na którym prowadzi się intensywny nadzór, a przemieszczanie bydła podlega kontrolom przeprowadzanym przez właściwy organ.

2. MINIMALNY ZAKRES INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY DOSTARCZYĆ

Programy szczepień przedkładane przez państwa członkowskie obejmują co najmniej następujące informacje:

- a) dokładnie wskazane obszary, na których przeprowadzane będą szczepienia;
- b) rodzaj lub rodzaje szczepionek, które zostaną zastosowane;
- c) liczbę gospodarstw i zwierząt, według gatunków i kategorii, które zostaną zaszczepione, w podziale na obszary;
- d) metodę i drogę służbową w odniesieniu do przeprowadzania szczepień (informacje dotyczące przechowywania, dystrybucji szczepionek, personelu, który będzie przeprowadzał szczepienia, rejestracji lub specjalnej identyfikacji zaszczepionych zwierząt, ustalania priorytetów w odniesieniu do szczepień na poszczególnych obszarach, nadzoru urzędowego nad szczepieniami, szczepienia nowo narodzonych cieląt, ponownego szczepienia zwierząt zgodnie z instrukcjami producenta);
- e) harmonogram dotyczący programu szczepień (rozpoczęcie, przewidywana data ukończenia na poszczególnych obszarach, data ukończenia na całym obszarze, na którym prowadzi się szczepienia);
- f) wszystkie środki towarzyszące szczepieniom, w tym ograniczenia dotyczące przemieszczania zwierząt oraz wysyłki produktów i produktów ubocznych pozyskanych z tych zwierząt.

3. MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE SPRAWOZDAWCZOŚCI

Państwa członkowskie, które przedłożyły program szczepień, zgłaszają Komisji co najmniej następujące informacje:

- a) bezzwłoczne powiadomienie o dokładnej dacie rozpoczęcia kampanii szczepień;
- b) miesięczne sprawozdania okresowe określające dokładnie pokrycie szczepieniami uzyskane na każdym obszarze;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

- c) bezzwłoczne powiadomienie o dokładnej dacie ukończenia szczepień na danym obszarze (pokrycie szczepieniami wynoszące co najmniej 95 % zarówno na poziomie stada, jak i na poziomie poszczególnych zwierząt);
 - d) po ukończeniu pierwszej serii szczepień miesięczne sprawozdania przedkładane w pierwszym tygodniu każdego miesiąca zawierające podsumowanie liczby zwierząt, które zaszczepiono w poprzednim miesiącu, oraz powód szczepienia (np. nowo narodzone cielęta, ponowne szczepienie itd.);
 - e) inne informacje zaczerpnięte ze specjalnej internetowej bazy danych na wniosek Komisji.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2009**z dnia 15 listopada 2016 r.****w sprawie zatwierdzenia programów szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła
przedłożonych przez państwa członkowskie***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7219)***(Jedynie teksty w języku bułgarskim, chorwackim i greckim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającą ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń ⁽³⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1 lit. a), art. 19 ust. 3 lit. a) i art. 19 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Choroba guzowatej skóry bydła jest chorobą wirusową bydła przenoszoną przede wszystkim przez wektory, która powoduje poważne straty i może szybko się rozprzestrzeniać, w szczególności poprzez zwierzęta żywe oraz produkty uzyskane z zakażonych zwierząt.
- (2) Dyrektywa Rady 92/119/EWG określa ogólne środki zwalczania niektórych chorób zwierzęcych. Uwzględnia ona środki, które należy przedsięwziąć w przypadku podejrzenia i potwierdzenia wystąpienia w gospodarstwie choroby guzowatej skóry bydła, środki wprowadzane w obszarach objętych ograniczeniami oraz inne dodatkowe środki zwalczania choroby. W przypadku wystąpienia ogniska choroby guzowatej skóry bydła środki te, podlegające zatwierdzeniu przez Komisję, obejmują również szczepienie jako uzupełnienie innych środków zwalczania.
- (3) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2055 ⁽⁴⁾ i decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1183 ⁽⁵⁾ stanowią, że Grecja i Bułgaria mogą przeprowadzać szczepienia interwencyjne bydła utrzymywanego w gospodarstwach na obszarze szczepień określonym w załączniku I do każdej z tych decyzji wykonawczych. W obliczu obecnej sytuacji epidemiologicznej dotyczącej choroby guzowatej skóry bydła również Chorwacja, która jest bezpośrednio zagrożona, w dniu 8 sierpnia 2016 r. zgłosiła Komisji zamiar rozpoczęcia kampanii szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła.
- (4) Zgodnie z przyjętymi w dniu 29 lipca 2016 r. przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności pilnymi zaleceniami w sprawie choroby guzowatej skóry bydła ⁽⁶⁾ szczepienie przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła jest najskuteczniejszym sposobem ograniczenia jej rozprzestrzeniania. Dla osiągnięcia opisanego powyżej skutku konieczna jest realizacja szczepienia całej podatnej populacji w regionach zagrożonych wprowadzeniem choroby guzowatej skóry bydła lub dotkniętych tą chorobą, aby ograniczyć do minimum liczbę ognisk choroby; należy przy tym objąć szczepieniami wysoki odsetek zwierząt i gospodarstw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2055 z dnia 10 listopada 2015 r. ustanawiająca warunki realizacji programu szczepień interwencyjnych bydła przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Grecji i zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1500 (Dz.U. L 300 z 17.11.2015, s. 31).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1183 z dnia 14 lipca 2016 r. zatwierdzająca program szczepień interwencyjnych przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła w Bułgarii oraz zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/645 (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 75).⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(8):4573 [27 s.].

- (5) Dla przejrzystości i uproszczenia w niniejszej decyzji należy przewidzieć zatwierdzenie programów szczepień Grecji i Bułgarii, obecnie uwzględnionych odpowiednio w decyzjach wykonawczych (UE) 2015/2055 i (UE) 2016/1183. Należy ponadto zatwierdzić program szczepień przedłożony przez Chorwację. Programy szczepień Grecji i Bułgarii, obecnie uwzględnione odpowiednio w decyzjach wykonawczych (UE) 2015/2055 i (UE) 2016/1183, oraz program szczepień przedłożony przez Chorwację spełniają minimalne wymagania dotyczące programów szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła określone w załączniku II do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2008 ⁽¹⁾ dotyczącej środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich.
- (6) Aby program szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła, wraz z innymi środkami kontroli, był skuteczny, należy go stosować przez kilka kolejnych lat dla zapewnienia uodpornienia całej podatnej populacji przez wystarczający czas.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie programów szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła

Niniejszym zatwierdza się programy szczepień przeciwko chorobie guzowatej skóry bydła wymienione w załączniku.

Artykuł 2

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii, Republiki Greckiej oraz Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2008 z dnia 15 listopada 2016 r. dotycząca środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do choroby guzowatej skóry bydła w niektórych państwach członkowskich (zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK

- Program szczepień przedłożony przez Grecję.
 - Program szczepień przedłożony przez Bułgarię.
 - Program szczepień przedłożony przez Chorwację.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2010**z dnia 16 listopada 2016 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 na Węgrzech***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7506)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1968 ⁽³⁾ została przyjęta w następstwie wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwie na Węgrzech oraz ustanowienia obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przez właściwy organ tego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2005/94/WE ⁽⁴⁾. W decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 przewiduje się, że obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione przez Węgry zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE powinny obejmować co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzzone i zagrożone w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej.
- (2) Od momentu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 Węgry powiadomiły Komisję o kolejnych ogniskach grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach utrzymujących drób poza obszarami wymienionymi w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968.
- (3) W związku z wystąpieniem tych kolejnych ognisk Węgry przyjęły środki kontroli wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzzone i zagrożone wokół tych ognisk.
- (4) Komisja zbadała środki kontroli wprowadzone przez Węgry i uznała, że granice nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych, które właściwy organ wspomnianego państwa członkowskiego ustanowił zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE, znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw, w których potwierdzono nowe ogniska HPAL.
- (5) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie na poziomie Unii ustanowionych na Węgrzech nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych.
- (6) W związku z tym załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 należy zmienić w celu uwzględnienia nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2016/1968.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1968 z dnia 9 listopada 2016 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 na Węgrzech (Dz.U. L 303 z 10.11.2016, s. 23).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/1968 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 29 dyrektywy 2005/94/WE
HU	Węgry	[Kod pocztowy/kod ADNS]	Obszar obejmujący:	
			Części powiatu Orosháza w komitacie Békés oraz części powiatu Makó w komitacie Csongrád znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.39057; E20.74251; oraz całe obszary zabudowane gmin Tótkomlós i Nagyér	27.11.2016
			Części powiatu Kiskunmajsa w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.469039; E19.801094	2.12.2016
			Części powiatów Kiskunfélegyháza, Kecskemét i Kiskunmajsa w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.682422; E19.638406; oraz całe obszary zabudowane gmin Bugac (bez Bugac-Alsómonostor) oraz Móricgát-Erdőszéplak	3.12.2016
			Części powiatu Kiskunhalas w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.268418; E19.573609	5.12.2016
			Części powiatu Kiskunhalas w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.229847; E19.619350; oraz cały obszar zabudowany gminy Kelebia-Újfalu	5.12.2016

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
HU	Węgry	[Kod pocztowy/kod ADNS]	Obszar obejmujący:	
			Obszar części powiatów Orosháza i Mezőkovácsháza w komitacie Békés oraz obszar części powiatu Makó w komitacie Csongrád znajdujący się poza obszarem zapowietrzonym oraz w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych GPS N46.39057; E20.74251; oraz całe obszary zabudowane gmin Békéssámsón, Kaszaper, Végegyháza i Mezőhegyes	6.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
			Części powiatu Orosháza w komitacie Békés oraz części powiatu Makó w komitacie Csongrád znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.39057; E20.74251; oraz całe obszary zabudowane gmin Tótkomlós i Nagyér	28.11.2016–6.12.2016
			Obszar części powiatów Kiskunmajsa i Kiskunhalas w komitacie Bács-Kiskun oraz obszar części powiatów Kistelek i Mórahalom w komitacie Csongrád znajdujący się poza obszarem zapowietrzonym oraz w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych GPS N46.469039; E19.801094	11.12.2016
			Części powiatu Kiskunmajsa w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.469039; E19.801094	3.12.2016–11.12.2016
			Obszar części powiatów Kiskunfélegyháza, Kecskemét, Kiskőrös i Kiskunmajsa w komitacie Bács-Kiskun znajdujący się poza obszarem zapowietrzonym oraz w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych GPS N46.682422; E19.638406	12.12.2016
			Części powiatów Kiskunfélegyháza, Kecskemét i Kiskunmajsa w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.682422; E19.638406 oraz całe obszary zabudowane gmin Bugac (bez Bugac-Alsómonostor) oraz Móricgát-Erdőszéplak	4.12.2016–12.12.2016
			Obszar części powiatów Kiskunhalas i Jánoshalma w komitacie Bács-Kiskun oraz obszar części powiatu Mórahalom w komitacie Csongrád znajdujący się poza obszarem zapowietrzonym oraz w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych GPS N46.268418; E19.573609; oraz cały obszar zabudowany gminy Balotaszállás	14.12.2016
			Części powiatu Kiskunhalas w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.268418; E19.573609	6.12.2016–14.12.2016
			Obszar części powiatów Kiskunhalas i Jánoshalma w komitacie Bács-Kiskun oraz obszar części powiatu Mórahalom w komitacie Csongrád znajdujący się poza obszarem zapowietrzonym oraz w promieniu 10 km od punktu o współrzędnych GPS N46.229847; E19.619350	14.12.2016
			Części powiatu Kiskunhalas w komitacie Bács-Kiskun znajdujące się w promieniu 3 km od punktu o współrzędnych GPS N46.229847; E19.619350; oraz cały obszar zabudowany gminy Kelebia-Újfalu	6.12.2016–14.12.2016"

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2011**z dnia 16 listopada 2016 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7508)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków, w tym drobiu. Zakażenie drobiu wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków drobiu. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) Choć grypa ptaków jest najczęściej spotykana u ptactwa, niekiedy w pewnych warunkach dochodziło do zarażenia ludzi wirusem powodującym tę chorobę.
- (3) W przypadku wystąpienia ogniska grypy ptaków istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W wyniku handlu żywym drobiem lub innymi ptakami żyjącymi w niewoli lub uzyskanymi z nich lub od nich produktami może on zatem rozprzestrzenić się z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie lub na państwa trzecie.
- (4) W dyrektywie Rady 2005/94/WE ⁽³⁾ określono niektóre środki zapobiegawcze odnoszące się do nadzorowania i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki zwalczania do stosowania w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (5) Niemcy powiadomiły Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w położonym na terytorium tego państwa gospodarstwie, w którym utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz wprowadziły stosowne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzzone i zagrożone.
- (6) Komisja zbadała środki wprowadzone przez Niemcy zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE i uznaje, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez właściwy organ tego państwa członkowskiego znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw, w których potwierdzono ognisko choroby.
- (7) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, należy bezzwłocznie określić na poziomie Unii, we współpracy z Niemcami, zakres obszarów zapowietrzonych i zagrożonych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

- (8) W związku z powyższym w załączniku do niniejszej decyzji należy określić zakres obszarów zapowietrzonych i zagrożonych w Niemczech, na których stosuje się środki przewidziane w dyrektywie 2005/94/WE, oraz określić czas trwania takiej regionalizacji.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niemcy zapewniają, aby obszary zapowietrzone i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzone i zagrożone w częściach A i B załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 29 dyrektywy 2005/94/WE
DE	Niemcy		Obszar obejmujący:	
			Kreis Schleswig-Flensburg: Ab Ortsteil Triangel, Gemeinde Nübel Richtung Norden auf die Schleswiger Straße bis zur Gemeindegrenze Nübel/Tolk, entlang dieser Gemeindegrenze bis zur Schleswiger Straße, östlich am Ortsteil Wellspang vorbei bis zur Gemeindegrenze Böklund, südlich an der Gemeindegrenze entlang bis zur Kattbeker Straße, links ab bis zur Hans-Christophersen-Allee, diese rechts weiter, übergehend in Bellig und Struxdorf bis zur Gemeindegrenze Struxdorf/Böel, an dieser entlang Richtung Süden bis Ortsteil Boholzau, rechts auf Gemeindegrenze Struxdorf/Twedt bis zur Straße Boholz, diese links weiter auf Boholzau und Buschau, bis Ortsteil Buschau, links ab auf Buschau, dann rechts weiter auf Buschau, gleich wieder links auf Lücke bis zur B 201, rechts weiter Richtung Süden bis links Höckerberg, weiter Osterholz bis Sportplatz, dann rechts auf Verbindungsstraße zur Straße Friedenstal, links weiter bis zur Gemeindegrenze Loit/Steinfeld, dieser folgen bis Gemeindegrenze Steinfeld/Taarstedt, dieser links folgen bis Gemeindegrenze Taarstedt/Ulsnis, rechts weiter auf dieser Gemeindegrenze, weiter auf der Gemeindegrenze Taarstedt/Goltoft und Taarstedt/Brodersby und Taarstedt/Schaalby bis Heerweg, dann links weiter auf Heerweg bis Hauptstraße, weiter rechts auf Hauptstraße bis Raiffeisenstraße, rechts weiter auf Hauptstraße bis B 201, links weiter auf B 201 bis Ortsteil Triangel. Stadt Lübeck: Von der Kreisgrenze entlang des Sonnenbergsredder bis zum Parkplatz im Waldusener Forst, Richtung Waldhusener Weg, Waldhusener Weg folgend bis zur B75, über die B75 Richtung Solmizstraße, von der Dummersdorfer Straße zum Neuenteilsredder bis Weg Dummersbarn bis zur Trave, die Trave entlang, Richtung Pötenitzer Wiek, die Landstraße querend zur Lübecker Bucht, Landesgrenze über den Wasserweg zur Strandpromenade, hinüber zur Berlingstraße, über Godewind und Fahrenberg, über Steenkamp zu Rödsaal, Timmendorfer Weg Richtung B76, die B76 überqueren und Bollbrügg folgen, entlang der Kreisgrenze zu Ostholstein bis Sonnenbergsredder. Kreis Ostholstein: In der Gemeinde Ratekau nachfolgend beschriebenes Gebiet: Travemünder Straße bis zur Kreisgrenze zur Stadt Lübeck; Ab der Kreisgrenze Ortsteil Kreuzkamp, Offendorfer Straße gen Norden entlang dem Sonnenbergsredder – K15. Vor Warnsdorf entlang des Bachverlaufs bis zum Schloss Warnsdorf. Der Schlossstr. und der Niendorfer Str. bis zur Tarvemünder Straße.	5.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 29 dyrektywy 2005/94/WE
		17498	In der Gemeinde Mesekenhagen die Ortsteile — Mesekenhagen — Frätow — Gristow — Kalkvitz — Klein Karrendorf — Kowall In der Gemeinde Wackerow die Ortsteile — Groß Kieshofk — Groß Kieshof Ausbauk — Klein Kieshof	5.12.2016
		18519	In der Gemeinde Sundhagen — der Ortsteil Jager.	5.12.2016

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
DE	Niemcy		Obszar obejmujący:	
			Kreis Schleswig-Flensburg: Entlang der äußeren Gemeindegrenze Schleswig, weiter auf äußere Gemeindegrenze Lürschau, weiter auf äußere Gemeindegrenze Idstedt, weiter auf äußere Gemeindegrenze Stolk, weiter auf äußere Gemeindegrenze Klappholz, weiter auf äußere Gemeindegrenze Havetoft, weiter auf obere Gemeindegrenze Mittelangeln, weiter auf obere Gemeindegrenze Mohrkirch, weiter auf äußere Gemeindegrenze Saustrup, weiter auf äußere Gemeindegrenze Wagersrott, weiter auf äußere Gemeindegrenze Dollrottfeld, weiter auf äußere Gemeindegrenze Boren bis zur Kreisgrenze, an der Kreisgrenze entlang bis. Kreis Rendsburg-Eckernförde: Gemeinde Kosel: gesamtes Gemeindegebiet. Gemeinde Rieseby Amtsgrenze Rieseby, südlich weiter Amtsgrenze Kosel entlang bis Kreisgrenze. Kreis Schleswig-Flensburg: Südlich an der Gemeindegrenze Borwedel entlang, weiter auf unterer Gemeindegrenze Fahrdorf bis zur Gemeindegrenze Schleswig.	14.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
			Stadt Lübeck: Von der Kreisgrenze über den Wasserweg durch den Petroleumhafen, weiter durch die Trave, Verlängerung des Sandbergs, die B75 queren Richtung Heiligen-Geist Kamp, weiter über die Arnimstraße und Edelsteinstraße, über Heiweg Richtung Wesloer Tannen bzw. Brandenbaumer Tannen, die Landesgrenze entlang, die Landstraße überqueren, am Wasser entlang bis zur Kreisgrenze zu Ostholstein, die Kreisgrenze entlang zum Petroleumhafen Kreis Ostholstein: Die Gemeinden Ratekau, Bad Schwartau und Timmendorfer Strand sowie der nachfolgend beschriebene Bereich der Gemeinde Scharbeutz: Dem Straßenverlauf der L 102 ab der Straße Bövelstredder folgend bis zur B76, der Bundesstraße bis zur Wasserlinie folgend, weiter bis zur Gemeindegrenze Timmendorfer Strand.	
		23923	In der Gemeinde Selmsdorf die Orte und Ortsteile — Hof Selmsdorf — Selmsdorf — Lauen — Sülsdorf — Teschow — Zarnewanz, In der Gemeinde Lüdersdorf der Ort — Palingen In der Gemeinde Schönberg der Ort — Kleinfeld	14.12.2016
		23942	In der Gemeinde Dassow die Orte und Ortsteile — Barendorf — Benckendorf	14.12.2016
		17498	Die Gemeinde Neuenkirchen mit den Ortsteilen — Neuenkirchen, — Oldenhagen, — Wampen. In der Gemeinde Wackerow die Ortsteile Wackerow, — Dreizehnhausen, — Groß Petershagen, — Immenhorst, — Jarmshagen, — Klein Petershagen, — Steffenshagen.	14.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
			In der Gemeinde Hinrichshagen die Ortsteile — Hinrichshagen, — Feldsiedlung, — Heimsiedlung, — Chausseesiedlung, — Hinrichshagen Hof I und II, Neu – Ungnade.	
		17489	In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Fettenvorstadt, — Fleischervorstadt, — Industriegebiet, — Innenstadt, — Nördliche Mühlenvorstadt, — Obstbaumsiedlung, — Ostseeviertel, — Schönwalde II, — Stadtrandsiedlung, — Steinbeckervorstadt, — südliche Mühlenstadt, — Schönwalde I, — Südstadt.	14.12.2016
		17941	In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Friedrichshagen, — Ladebow	14.12.2016
		17493	In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Insel Koos, — Ostseeviertel, — Riems.	14.12.2016
		18516	In der Gemeinde Süderholz die Ortsteile — Griebenow, — Dreizehnhausen, — Kreutzmannshagen, — Willershuse.	14.12.2016
		18519	In der Gemeinde Sundhagen die Ortsteile — Horst, — Wendorf, — Gerdeswalde, — Segebadenhau, — Wilmschagen,	14.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
			— Wilmslhagen Siedlung, — Mannhagen, — Jeeser, — Jeeser Hof, — Kirchdorf, — Dömitzow, — Reinkenhagen, — Miltzow, — Klein Miltzow, — Hankenhagen, — Oberhinrichshagen, — Reinberg, — Stahlbrode, — Falkenhagen, — Tremt.	
		18574	In der Gemeinde Garz — auf der Halbinsel Zudar ein Uferstreifen von 500 m Breite östlich von Glewitz zwischen Fähranleger und Palmer Ort.	14.12.2016
			Kreis Schleswig-Flensburg: Ab Ortsteil Triangel, Gemeinde Nübel Richtung Norden auf die Schleswiger Straße bis zur Gemeindegrenze Nübel/Tolk, entlang dieser Gemeindegrenze bis zur Schleswiger Straße, östlich am Ortsteil Wellspang vorbei bis zur Gemeindegrenze Böklund, südlich an der Gemeindegrenze entlang bis zur Kattbeker Straße, links ab bis zur Hans-Christophersen-Allee, diese rechts weiter, übergehend in Bellig und Struxdorf bis zur Gemeindegrenze Struxdorf/Böel, an dieser entlang Richtung Süden bis Ortsteil Boholzau, rechts auf Gemeindegrenze Struxdorf/Twedt bis zur Straße Boholz, diese links weiter auf Boholzau und Buschau, bis Ortsteil Buschau, links ab auf Buschau, dann rechts weiter auf Buschau, gleich wieder links auf Lücke bis zur B 201, rechts weiter Richtung Süden bis links Höckerberg, weiter Osterholz bis Sportplatz, dann rechts auf Verbindungsstraße zur Straße Friedenstal, links weiter bis zur Gemeindegrenze Loit/Steinfeld, dieser folgen bis Gemeindegrenze Steinfeld/Taarstedt, dieser links folgen bis Gemeindegrenze Taarstedt/Ulsnis, rechts weiter auf dieser Gemeindegrenze, weiter auf der Gemeindegrenze Taarstedt/Goltoft und Taarstedt/Brodersby und Taarstedt/Schaalby bis Heerweg, dann links weiter auf Heerweg bis Hauptstraße, weiter rechts auf Hauptstraße bis Raiffeisenstraße, rechts weiter auf Hauptstraße bis B 201, links weiter auf B 201 bis Ortsteil Triangel.	6.12.2016– 14.12.2016

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
			Stadt Lübeck: Von der Kreisgrenze entlang des Sonnenbergsredder bis zum Parkplatz im Waldusener Forst, Richtung Waldhusener Weg, Waldhusener Weg folgend bis zur B75, über die B75 Richtung Solmitzstraße, von der Dummersdorfer Straße zum Neuenteilsredder bis Weg Dummersbarn bis zur Trave, die Trave entlang, Richtung Pötenitzer Wiek, die Landstraße querend zur Lübecker Bucht, Landesgrenze über den Wasserweg zur Strandpromenade, hinüber zur Berlingstraße, über Godewind und Fahrenberg, über Steenkamp zu Rödsaal, Timmendorfer Weg Richtung B76, die B76 überqueren und Bollbrügg folgen, entlang der Kreisgrenze zu Ostholstein bis Sonnenbergsredder. Kreis Ostholstein: In der Gemeinde Ratekau nachfolgend beschriebenes Gebiet: Travemünder Straße bis zur Kreisgrenze zur Stadt Lübeck; Ab der Kreisgrenze Ortsteil Kreuzkamp, Offendorfer Straße gen Norden entlang dem Sonnenbergsredder – K15. Vor Warnsdorf entlang des Bachverlaufs bis zum Schloss Warnsdorf. Der Schlossstr. und der Niendorfer Str. bis zur Tarvemünder Straße.	
		17498	In der Gemeinde Mesekenhagen die Ortsteile — Mesekenhagen — Frätow — Gristow — Kalkvitz — Klein Karrendorf — Kowall In der Gemeinde Wackerow die Ortsteile — Groß Kieshofk — Groß Kieshof Ausbaur — Klein Kieshof	6.12.2016– 14.12.2016
		18519	In der Gemeinde Sundhagen — der Ortsteil Jager.	6.12.2016– 14.12.2016

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2012**z dnia 16 listopada 2016 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Austrii***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 7512)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków, w tym drobiu. Zakażenie drobiu wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków drobiu. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) Choć grypa ptaków jest najczęściej spotykana u ptactwa, niekiedy w pewnych warunkach dochodziło do zarażenia ludzi wirusem powodującym tę chorobę.
- (3) W przypadku wystąpienia ogniska grypy ptaków istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W wyniku handlu żywym drobiem lub innymi ptakami żyjącymi w niewoli lub uzyskanymi z nich lub od nich produktami może on zatem rozprzestrzenić się z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie lub na państwa trzecie.
- (4) W dyrektywie Rady 2005/94/WE ⁽³⁾ określono niektóre środki zapobiegawcze odnoszące się do nadzorowania i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki zwalczania do stosowania w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (5) Austria powiadomiła Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w położonym na terytorium tego państwa gospodarstwie, w którym utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz wprowadziła stosowne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiła obszary zapowietrzzone i zagrożone.
- (6) Komisja zbadała środki wprowadzone przez Austrię zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE i uznaje, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez właściwy organ tego państwa członkowskiego znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw, w których potwierdzono ognisko choroby.
- (7) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, należy bezzwłocznie określić na poziomie Unii, we współpracy z Austrią, zakres obszarów zapowietrzonych i zagrożonych.
- (8) W związku z powyższym w załączniku do niniejszej decyzji należy określić zakres obszarów zapowietrzonych i zagrożonych w Austrii, na których stosuje się środki przewidziane w dyrektywie 2005/94/WE, oraz określić czas trwania takiej regionalizacji.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Austria zapewnia, aby obszary zapowietrzane i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzane i zagrożone w częściach A i B załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 29 dyrektywy 2005/94/WE
AT	Austria		Obszar obejmujący:	
			Gemeinden Bregenz, Hard, Fußach, Lauterach	14.12.2016

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
AT	Austria		Obszar obejmujący:	
			Gemeinden Langen, Buch, Schwarzach, Kennelbach, Wolfurt, Bildstein, Dornbirn, Lustenau, Lochau, Höchst, Hörbranz, Gaißau, Eichenberg	23.12.2016
			Gemeinden Bregenz, Hard, Fußach, Lauterach	15.12.2016–23.12.2016

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 138/16/COL

z dnia 28 czerwca 2016 r.

zezwalająca Islandii na odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w odniesieniu do istniejących przepisów w zakresie wydawania świadectw zdatności do lotu dla importowanych statków powietrznych [2016/2013]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt prawny, o którym mowa w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG,

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, ze zmianami (zwane dalej „aktem”);

dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, a w szczególności art. 14 ust. 6 i 7 tego aktu,

uwzględniając opinię Komitetu EFTA ds. Transportu wydaną dnia 10 czerwca 2016 r.,

uwzględniając decyzję Urzędu Nadzoru EFTA („Urząd”) 103/13/COL z dnia 13 marca 2013 r. upoważniającą członka kolegium odpowiedzialnego za transport do podejmowania pewnych decyzji i środków (dok. nr 578349),

a także mając na uwadze, co następuje:

Pismem z dnia 25 lutego 2016 r. (dok. nr 794710) Islandia poinformowała Urząd Nadzoru EFTA i Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) o zamiarze odstąpienia od pkt 21 A.174 lit. b) pkt 3 ppkt (ii) załącznika I (część 21) aktu, o którym mowa w pkt 66p załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽²⁾, ze zmianami) („rozporządzenie (UE) nr 748/2012”), dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia.

Zgodnie z pkt 21 A.174 lit. b) pkt 3 ppkt (ii) załącznika I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012 każdy wniosek o świadectwo zdolności do lotu dotyczący statku powietrznego sprowadzonego z państwa trzeciego musi zawierać oświadczenie właściwego organu państwa, w którym statek powietrzny jest lub był zarejestrowany, odzwierciedlające stan zdatności statku powietrznego figurującego w prowadzonym przez niego rejestrze w chwili przeniesienia własności. W niektórych przypadkach takie oświadczenie nie jest jednak dostępne i nie może być otrzymane. Islandia ma zatem zamiar znieść wymóg przedstawiania tego oświadczenia.

Decyzją z dnia 6 lutego 2014 r. Komisja Europejska zezwoliła Szwecji na odstępstwo od pkt 21 A.174 lit. b) pkt 3 ppkt (ii) załącznika I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012 i na zniesienie wymogu przedstawiania takiego oświadczenia⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1.

⁽³⁾ Załącznik VI do decyzji Komisji 2014/69/UE z dnia 6 lutego 2014 r. udzielającej Szwecji i Zjednoczonemu Królestwu zezwolenia na zastosowanie odstępstw od niektórych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 39 z 8.2.2014, s. 60).

Odstępstwo to ma zastosowanie do momentu przyjęcia – w ramach procedury opracowywania przepisów RMT.0020 – i rozpoczęcia stosowania zmiany mającej na celu rozwiązanie tej kwestii w podczęści H (świadcstwa zdatności do lotu i ograniczone świadectwa zdatności do lotu) załącznika I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012.

Procedura opracowywania przepisów RMT.0020 została połączona z procedurą opracowywania przepisów RMT.0278 (Sporządzenie statku powietrznego z innego systemu prawnego i przegląd części 21 podczęść H) oraz powiadomienie o proponowanej procedurze opracowywania przepisów znajdują się obecnie na ostatnim etapie procedury przyjmowania przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego.

W związku z powyższym Urząd stwierdza, że zgłoszone przez Islandię odstępstwo spełnia wymogi określone w art. 14 ust. 6 i 7 aktu.

Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Transportu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Islandia może wprowadzić odstępstwo od pkt 21 A.174 lit. b) pkt 3 ppkt (ii) załącznika I (część 21) aktu, o którym mowa w pkt 66p załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, ze zmianami) („rozporządzenie (UE) nr 748/2012”) dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia i akceptuje wnioski o świadectwo zdatności do lotu, dla statków powietrznych sprowadzonych z państwa trzeciego, bez oświadczenia właściwego organu państwa, w którym statek powietrzny jest lub był zarejestrowany, odzwierciedlającego stan zdatności statku powietrznego figurującego w prowadzonym przez niego rejestrze w chwili przeniesienia własności.

Przedmiotowe odstępstwo ma zastosowanie do momentu przyjęcia – w ramach procedury opracowywania przepisów RMT.0278 – i rozpoczęcia stosowania do państw EFTA zmiany mającej na celu rozwiązanie tej kwestii w podczęści H (świadcstwa zdatności do lotu i ograniczone świadectwa zdatności do lotu) załącznika I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012.

Artykuł 2

Wszystkie państwa EFTA mają prawo stosować środki, o których mowa w art. 1, pod warunkami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu obowiązku powiadomienia określonego w art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Islandii. Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Artykuł 4

O niniejszej decyzji powiadamia się Islandię, Norwegię i Liechtenstein.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2016 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członek Kolegium

Carsten ZATSCHLER

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI ZWIĄZANE ZE STOSOWANIEM ODSTĘPSTWA

Właściwy organ bada dokumentację statku powietrznego i dokonuje kontroli statku powietrznego, aby upewnić się, że:

- dokumentacja historyczna jest kompletna i wystarczająca, aby ustalić normy produkcji i modyfikacji statku powietrznego,
- statek powietrzny został wyprodukowany w oparciu o projekt typu, który stanowił podstawę do wydania certyfikatu typu EASA. W tym celu dokumentacja historyczna musi zawierać kopię pierwszego świadectwa zdatności do lotu lub świadectwa wywozowego wydanego w odniesieniu do nowego statku powietrznego. Alternatywnie, wnioskodawca występujący o wydanie świadectwa zdatności do lotu może uzyskać od posiadacza certyfikatu typu oświadczenie potwierdzone przez państwo projektu w odniesieniu do statusu produkcji,
- statek powietrzny odpowiada wymaganiom projektu typu zatwierdzonym zgodnie z certyfikatem typu,
- wszelkie uzupełniające certyfikaty typu, zmiany lub naprawy zostały zatwierdzone zgodnie z przepisami załącznika I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012 ⁽¹⁾,
- wdrożone zostały mające zastosowanie dyrektywy zdatności.

Właściwy organ ustala także, czy wyniki kontroli są zgodne z wynikami kontroli przeprowadzonych przez organizację odpowiedzialną za przeprowadzanie przeglądu zdatności do lotu zgodnie z przepisami załącznika I (część M) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1321/2014 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Akt, o którym mowa w pkt 66p załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, ze zmianami), dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia.

⁽²⁾ Akt, o którym mowa w pkt 66q załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 1321/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania, ze zmianami (Dz.U. L 362 z 17.12.2014, s. 1)), dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia.

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 139/16/COL****z dnia 28 czerwca 2016 r.**

zezwalająca Norwegii na odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 w odniesieniu do przepisów dotyczących ograniczeń czasu lotu dla przewoźnika lotniczego Widerøes Flyselskap AS [2016/2014]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt prawny, o którym mowa w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG,

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, ze zmianami (zwane dalej „aktem”);

dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, a w szczególności art. 14 ust. 7 tego aktu,

uwzględniając opinię Komitetu EFTA ds. Transportu wydaną dnia 10 czerwca 2016 r.,

uwzględniając decyzję Urzędu Nadzoru EFTA („Urząd”) 103/13/COL z dnia 13 marca 2013 r. upoważniającą członka kolegium odpowiedzialnego za transport do podejmowania pewnych decyzji i środków (dok. nr 578349),

a także mając na uwadze, co następuje:

Norwegia poinformowała Urząd Nadzoru EFTA i Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego („Agencja”) o zamiarze przyznania przewoźnikowi lotniczemu Widerøes Flyselskap AS odstępstwa od przepisów ORO.FTL.210 lit. a) załącznika III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012⁽²⁾ w odniesieniu do maksymalnych łącznych godzin służby wyznaczonych członkom załogi w okresie następujących po sobie 7, 14 i 28 dni, przez zatwierdzenie indywidualnego programu określania czasu lotu dla przewoźnika.

Proponowany przez przewoźnika program określania czasu lotu:

Całkowita długość okresów służby wyznaczonych członkowi załogi nie przekracza:

- 1) 70 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 7 dni w dowolnym okresie 14 dni (zamiast 60 godzin służby);
- 2) 90 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 14 dni (zamiast 110 godzin służby);
- 3) 180 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 28 dni (zamiast 190 godzin służby), rozłożonych możliwie równomiernie przez cały ten okres.

Zaproponowany przez przewoźnika system dyżurów (7 dni roboczych/7 dni wolnych) pilotów i personelu pokładowego wywodzi się z działalności na trasach lotniczych do i z regionalnych portów lotniczych w Norwegii i związany jest z faktem, że członkowie załogi dojeżdżają do bazy ze swojego miejsca zamieszkania.

Urząd – w oparciu o ocenę Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego – stwierdza, że zmiana mogłaby zapewnić poziom bezpieczeństwa równoważny poziomowi bezpieczeństwa osiąganemu dzięki stosowaniu ORO.FTL.210 lit. a) załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 965/2012, pod warunkiem że obok środków ograniczających ryzyko zaproponowanych przez przewoźnika i określonych w piśmie wystosowanym przez Norwegię dnia 9 grudnia 2015 r., spełnione zostaną warunki określone w załączniku.

Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Transportu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Akt wspomniany w pkt 66nf załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1) ze zmianami) dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Norwegia może udzielić zezwolenia na odstępstwo od przepisów ORO.FTL.210 lit. a) załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 965/2012, upoważniające przewoźnika Widerøes Flyselskap AS do stosowania następującego indywidualnego programu określania czasu lotu:

Całkowita długość okresów służby wyznaczonych członkowi załogi nie przekracza:

- (i) 70 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 7 dni w dowolnym okresie 14 dni;
- (ii) 90 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 14 dni; oraz
- (iii) 180 godzin służby w ciągu dowolnych kolejnych 28 dni, rozłożonych możliwie równomiernie przez cały ten okres,

pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w załączniku oraz zastosowania środków ograniczających ryzyko opisanych przez Norwegię w zgłoszeniu z dnia 9 grudnia 2015 r.

Artykuł 2

Wszystkie państwa EFTA mają prawo stosować środki, o których mowa w art. 1, określone w załączniku do niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu obowiązku powiadomienia określonego w art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Norwegii. Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Artykuł 4

O niniejszej decyzji powiadamia się Norwegię, Islandię i Liechtenstein.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2016 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członek Kolegium

Carsten ZATSCHLER

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI ZWIĄZANE ZE STOSOWANIEM ODSTĘPSTWA

- (i) Przewoźnik prowadzi działalność na zasadzie zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia zgodnie z przepisami ORO.FTL.120 załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 965/2012 oraz stale monitoruje skuteczność zaproponowanych środków ograniczających ryzyko. Program zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia podlega zatwierdzeniu przez norweski urząd lotnictwa cywilnego najpóźniej do dnia 1 stycznia 2017 r.
- (ii) Przewoźnik musi osiągnąć wyznaczone cele swojego planu realizacji programu zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia, które przedstawił norweskiemu urzędowi lotnictwa cywilnego w swoim wniosku o przyznanie odstępstwa.
- (iii) Przewoźnik przedstawia norweskiemu urzędowi lotnictwa cywilnego opartą o dane weryfikację zmienionych elementów swojego programu określania czasu lotu (np. godziny zgłaszania się i obowiązki po zakończeniu lotu), w szczególności gdy mają one wpływ na czas odpoczynku.
- (iv) Przewoźnik uwzględnia monitorowanie tendencji w zakresie zdarzeń z monitorowania danych lotu jako bodziec dla dalszej analizy w aktywnych procesach zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia.
- (v) Przewoźnik – w ciągu pierwszych 24 miesięcy od zatwierdzenia odstępstwa – powinien wykazać, że stosowany przez niego system zgłaszania zmęczenia zmierza w kierunku bardziej aktywnego systemu. Kolejne etapy oceny systemu zgłaszania zmęczenia opisano w kompleksowym programie nadzoru dla przewoźnika.
- (vi) Norweski urząd lotnictwa cywilnego będzie – w trakcie pierwszych 24 miesięcy stosowania odstępstwa – dokładnie i stale monitorował, w jaki sposób w procesie zapewnienia bezpieczeństwa programu zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia rozpoznaje się i łagodzi potencjalne ryzyko wywoływane przez zmęczenie. Następnie skuteczność stosowanego przez przewoźnika programu zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia będzie monitorowane przez norweski urząd lotnictwa cywilnego w ramach prowadzonego przez niego ciągłego nadzoru.
- (vii) Norweski urząd lotnictwa cywilnego – w ciągu pierwszych 24 miesięcy od zatwierdzenia odstępstwa – zapewnia przeprowadzenie niezależnej proporcjonalnej naukowej oceny skutków przyznanego odstępstwa. W ramach tej oceny powinien przeanalizować dane dotyczące zmęczenia personelu pokładowego i załogi, pochodzące z co najmniej dwóch obiektywnych źródeł (np. test sprawności psychomotorycznej, aktygrafia) w celu sprawdzenia skuteczności proponowanych środków ograniczających ryzyko. Ocena obejmuje co najmniej:
 - skutki kumulacji zmęczenia wynikającego z dużego nakładu pracy z wielu sektorów, oraz
 - wpływ pracy w nadgodzinach na skumulowane zmęczenie w celu przedstawienia wniosków służących określeniu obowiązkowego limitu dla pracy w nadgodzinach.Ocena obejmuje skutki przynajmniej czterech następujących po sobie okresów służby i okresów wypoczynku w szczytowych okresach obciążenia pracą, rozpisanych zgodnie ze schematem w ramach odstępstwa, i uwzględni wyniki stosowanego przez przewoźnika programu zarządzania ryzykiem wystąpienia zmęczenia, a także wszystkie dane naukowe i przepisy dostępne w danym momencie.
- (viii) Sprawozdanie na temat skutków przyznanego odstępstwa wraz z oceną, o której mowa w pkt (vii), zostanie przedstawione Urzędowi i Agencji nie później niż 2 lata od wprowadzenia odstępstwa.
- (ix) Urząd Nadzoru EFTA wspomagany przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego dokonuje przeglądu przyznanego odstępstwa w świetle wyżej wspomnianego sprawozdania oraz oceny i zastrzega sobie prawo do zmian, zawieszenia lub odwołania odstępstwa, jeśli na danym etapie uzna to za stosowne w świetle dostępnych dowodów.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL